

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ٲیمتیاز: شهوکت شیخ یهزدین

سهزنووسه: بهدران شههمهه ههیب

ناونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، گهړهکی خانزاد، ههولیتیر

یاخی

ياخى

سه لاج مه نوچيپھري

كتيب: ياخى - رومان
نووسيني: سه لاج مه نوچيپھري
بلاوگراوهى ئاراس - ژماره: ۴۱۳
دەرھيئاننى ھونەرىيى ناوہوہ: ئاراس ئەكرەم
پيت ليدان: عەزىز عەبدوخلالق + كارزان ئاورپەحمان
ھەلەگى: جەلال ئەلياس
سەرپەرشتىيى چاپ: ئاورپەحمانى حاجى مەحمود
چاپى يەكەم، ھەولتير - ۲۰۰۶
لە كتيبخانەي گشتيى ھەولتير ژماره (۲۰۹) ي سالى ۲۰۰۵ ي دراوہتى

به لوازیه وه سه یه یه کی سه یاره کانیاں ده کرد، تا له چاویان ون ده بوو. چاویان به دوی سه یاره و تاکسییه کانه وه، به سه ر جاده که دا وشک ده بوو. بی گومان له بی ری ئه وه دابوون: «چی بوو ئیسته له ناو ئه وه سه یاره دا بوایه م». که له پر بۆقی سه یاره یه ک، به هه وای ئه وه ی که تاکسییه رووی پی وهرده گیتیران. زۆریه ی ئه وانه ی که وه ستابوون، پیتاک و که ره سیان به دهسته وه بوو؛ هه ندیکیشیاں ده ست به تال بوون. هه موویان ژیر باخه ل و نیوشانیاں ئاره قی کردبوو. کراسه که یان ده لکا به له شیاندا؛ له به ریا ندا ده یان شه کاند تا ئاره قه که ی وشک بیته وه. یان ده میان ده کرد به ناو یه خه ی کراسه که یاندا و فویان له خو یان ده کرد. یان به روژنامه و هه ر شتی که به ده ستیانه وه ببوایه خو یان با وه شین ده کرد تا فینکیان بیته وه و توژی که له تینی گه رما که م بکه نه وه. ژنان به گو شه ی چارشیه که یان ئاره قه ی سه ر و چاویان ده سپری و دیسانه وه له خو یان ده تالانده وه.

ئه و زه لامانه ی که ویستابوون، جار جار سه یه یه کی پال دهسته که ی خو یان ده کرد و سه ر یه کیان راده وه شاندا و له ژیر لچه وه ورته ورتیکیان ده کرد. که ئه م ورته ورت و سه یه کردنه به بی قسه دیار بوو له چی باس ده کات. بیده نگه ی شه قام، جیکه و جوکی چۆله که، ئاهه نگه ی دل فینی دابوو به سه روشتی شه قامه که. که بۆقی سه یاره یان هه راو بانگه وازی ده ست فرۆش و ورده واله فرۆشیک بۆ چه ن ساتیه کی کورت ده یه ه ژاند؛ وه ک چۆن به ردیه ک بکه ویتته ناو گو میته که وه، بۆ یه ک توژ ده هه ژئی و موئج ده دا و دیسانه وه مه ن و ئارام ده بیته وه.

هه موو کپی و بیده نگه ی و خاو و خلیسه کی شه قامه که؛ زه نگه ی هه ژینه ری مه درسه رایچه له کاند. ئه و مندالانه ی که دهسته ی به یانی بوون، وه ک تازه ئازاد بووبن و چوار پینج سه عاتی مه درسه وه ک ماوه یه کی دوورودریژ لیان تیه پر بووی، هه موو به هه را هه را و قیه ره قیه ره ده رده که وتن. شه قام،

به شتی یه که م

نیوه رو ی گه رمی ئاخه مانگی به هار - مانگی خه رمانان - گه رما په ره ی سه ندبوو؛ تاووتینی هه تاو له سه ر قیرتاوی شه قام، هالاو یه کی گه رمی هه لده دا. خه لک زباتر خو یان بۆ شوینی سیبه ر و ساو ده کوتا و له که ناروه ئاموشو یان ده کرد. چۆله که و په له وه ر خو یان ده هاویشته ناو گه لا و لقی داره کان. کوتره باریکه له ناو قه ناو و جوگه کاند - که باریکه ئاو یه کی پیدا ده رویشته - یان له قولکه یه کدا که توژی ئاوی تیدا کووه ببوو، به خاوو خلیچه کی مه له یان ده کرد و خو یان فینک ده کرده وه.

سه ر شه قامه کان به س ها توچۆی به پر تاوی تاکسی و سه یاره بوو که تیده په رین. ژیر سیبه ری داره کان، ئه و زه لامانه ی که ویستابوون بۆ تاکسی،

کۆلان، جۆگه و که‌لین رۆحیکی تری پیتدا هاتبووه؛ پریبون له قیژه و هه‌را، جنیتو و قاقا و ترس. سه‌یری هه‌ر که‌لین و سوچیکت بکراوه چه‌ن کات له‌مه‌وبه‌ر له نوچ و باویشکی کپ و کپیدا بوو، ئیسته وه‌ک کانی ژیا بووه؛ ببووه کونه‌به‌ردی مندالان، یان په‌ناگه‌ی خۆحه‌شاردانی بێ ده‌سته‌لات و لاوازی. به‌ترس و له‌رزوه‌ بزانی ئه‌وانه‌ی که‌ لیتی ده‌ترسا دیارن. چاوی به‌سمایل که‌وت، هه‌ناسه‌یه‌کی راحه‌تی هه‌لکیشا و چوو بۆ لای:

- سه‌لام سمایل.

- سه‌لام بیه‌روز چۆنی؟

به‌ده‌م رتیه‌ ده‌ستیان له‌گه‌ڵ یه‌کداوه:

- خاسم، سمایل ئه‌وه‌ بۆ نیوه‌روان سه‌ور ناکه‌ی تا به‌یه‌کۆ برۆینۆ؟

سه‌یرتکی بیه‌روزی کرد. وه‌ک به‌ته‌واوه‌تی له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی حالێ بووب، به‌لام نه‌یداوه‌ رووی.

- با راکه‌ین.

بیه‌روز بوو؛ دیاربوو هه‌شتا ترسی له‌ دلدا بوو. گه‌رچی ئیستا له‌گه‌ڵ دانیکدا بوو که‌ له‌ خۆی و له‌وه‌ش که‌ لیتی ده‌ترسا تازاتر بوو؛ به‌لام له‌ راستیدا ده‌یه‌ویست له‌ ده‌ست ترسه‌که‌ی را بکات. هه‌ستی ده‌کرد ئه‌گه‌ر را بکات ئارام ده‌بیتته‌وه. سمایل سه‌ری داخستبوو، شه‌قی له‌ به‌رد هه‌لده‌دا وتی:

- من راناکه‌م گه‌رمه.

گه‌رما هه‌ردووکیانی بێ تین کردبوو. بیه‌روز ده‌ستی کردبوو به‌قۆلی سمایلدا و به‌م بۆنه‌وه‌ هه‌ستی به‌هه‌یمنی و ئارامی و ئه‌منی ده‌کرد.

- ناخ!

بیه‌روز ده‌ستی گرت به‌سه‌رییه‌وه؛ به‌رنگ و روویدا دیاربوو که‌ تازاری پیتگه‌یشتووه. سمایل وه‌ک شتیکی سه‌یر رووی دا بێ په‌شوکاوی وتی:

- ئه‌وه‌ چی بوو؟ کێ بوو؟

بیه‌روز بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و کوره‌ رووبه‌روو نه‌بێ به‌هه‌یدی و له‌سه‌رخۆ وتی:

- هه‌یچ ئه‌و هه‌تیوه‌ کتیوه‌که‌ی دا به‌سه‌رما.

- هه‌لێن بیه‌گرن؟

بیه‌روز دیسان بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌و کوره‌ رووبه‌روو نه‌بیت به‌پیتکه‌نینه‌وه‌ به‌سمایلی وت:

- نه‌ باوه‌! به‌یانی له‌ سه‌وشی مه‌دره‌سه‌ ده‌یگرم تۆله‌ی خۆمی لێ ده‌که‌مه‌وه.

به‌ئاشکرا له‌ بیچم و نیگای بیه‌روزدا خۆپاراستن له‌ رووبه‌رووبوون ده‌بینرا. که‌ سمایل هه‌ستی بێ کردبوو وتی:

- ئه‌ی ئیسته؟

سه‌یری نیوچاوانی بیه‌روزی کرد؛ ده‌ستی نایه‌ سه‌ر شانی. بیه‌روز سه‌ری داخست و جوابی نه‌داوه. رکه‌به‌ر گه‌رووی گرتبوو؛ ده‌له‌رزی و قسه‌ی بۆ نه‌ده‌هات. به‌لایه‌وه‌ زۆر گران بوو که‌ بلتی لیتی ده‌ترسێ. ده‌ست و پای خۆی گوم کردبوو. تفی قوتدا و رکی خۆی خوارده‌وه. به‌ئارامی ریکه‌وتن. سمایل بالی بیه‌روزی گرت ده‌ست و له‌ خۆی نزیک کرده‌وه و وتی:

- بیه‌روز راس بیتزه‌ لیتی ده‌ترسی؟

سمایل بۆ ئه‌وه‌ی که‌ بۆچی ئه‌وه‌نده‌ له‌سه‌ر ئه‌و وشه‌ سوور بوو، بۆ خۆبشی نه‌یده‌زانی. یان شایه‌د ده‌یزانی و بیبری له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ که‌ به‌ده‌رپرینی ئه‌م وشه‌ بیه‌روز ورد ده‌بێ و هه‌ست به‌دارمان ده‌کات. به‌لام شتیکی له‌ ناخیه‌وه

به‌رده‌وام هانی ددها که ئەم پرسیاره دووپات کاته‌وه. تا ئەوهی که ده‌سته‌لاتی خۆی به‌سه‌ر بیته‌روزدا نیشان بدات؛ یان دای به‌سه‌پیتی به‌سه‌ریا، یان هەر پیتی خۆش بوو ئەو ترسه له ده‌روونی بیته‌روزدا برسه‌کیتی. بیته‌روز سه‌ری داخستبوو؛ بۆ ئەوهی بتوانی میتشک و بییری خۆی کۆبکاته‌وه هه‌نگاوه‌کانی خۆی فری ددها و هه‌ولێ ددها به‌سه‌ر خۆیدا زال بیتنه‌وه. ئەم پرسیاره جوابه‌که‌ی بۆ بیته‌روز ده‌مگروگران بوو. هەر بۆیه‌ش له‌م ماوه‌یه‌دا له‌م جوابه‌ ته‌فره‌ رویشتبوو. چۆن بلێ لیتی ده‌ترسی؟ که ئەو گشته وێرای ئەوان شه‌ری کردبوو. سه‌ری مندالی شکاندبوو. ئیسته‌ چۆن به‌سمایل بلێ که ده‌ترسی؟ خۆی به‌شه‌ق له‌ به‌رد هه‌لدانه‌وه خه‌ریک کرد. تا توژی‌ک ئارام بیتنه‌وه. ئەوسا وتی:

- ده‌زانی چی، عه‌زیه‌ت ده‌کا... ئەو له‌من گه‌وره‌تره... ئەو...

قسه‌که‌ی بۆ ته‌واو نه‌کرا. دلێ پر بوو، فرمی‌سک له‌ چاویدا قه‌تیس ماو رووی کرده‌ ئەولاوه؛ چاوی پاک کرده‌وه. بیته‌روز به‌شوتن باسی‌ک یان شتی‌کدا ده‌گه‌را که باسه‌که‌ بگۆرێ. چاوی به‌ناو هه‌موو که‌لوکونی شه‌قامه‌که‌دا گێرا، تا شتی‌ک سه‌رنجی رابکێشی. له‌پر له‌وبه‌ری شه‌قامه‌که‌وه له‌ژێر دارێکدا، چاوی به‌ئیه‌وب که‌وت. شانیکێ دا له‌ سمایل وتی:

- ئەوه ئەیه‌وب.

سمایل وتی: کوا؟

بیته‌روز ده‌ستی راکێشا به‌ره‌و لای ئەیه‌وب وتی:

- ئەها... ها... له‌و به‌رۆ له‌ژێر دارتووه‌که‌دا.

هه‌ردووکیان به‌هه‌لاتن چوون بۆ لای. سمایل وتی:

- ئەیه‌وب زوو هاتیه‌ته‌ ده‌رۆ یان هه‌لاتی؟

- ئەی برایم و ئەوان کوان؟

- ئەوان له‌ولاوه رویشتن.

ئیه‌وب خۆی له‌ په‌نای داره‌که‌دا شارده‌بۆوه و سه‌یری ناو منداله‌کانی ده‌کرد. بی ئەوهی سه‌یری سمایل بکات تازه پرسیاره‌که‌ی پیتشووی وه‌بیرها‌ته‌وه؛ وتی:

- ئەرێ؛ دوو سه‌عاتی ئاخ‌ر خۆم کرد به‌نه‌خۆش، وتم دیانم ئیشتی. هیشتا مه‌ره‌خسی نه‌ده‌کردم. ئاخ‌ری نوکی قه‌له‌مه‌که‌م کرد به‌کلۆره‌ی دیا‌ما و له‌ ئیشتا ده‌ستم کرد به‌گریان. ئاغای عه‌باسی دلێ بۆم سوتا، مه‌ره‌خه‌سی کردم. وتی: «پرۆ، جارێکی تر وا بکه‌ی هەر لیتره‌ دیانت ده‌کێشم با گیانتي پتوه‌ ده‌رچن».

منداله‌کان به‌به‌ر سه‌یاره‌کاندا له‌مه‌به‌ری شه‌قامه‌که‌وه بۆ ئەوبه‌ری شه‌قامه‌که‌ هه‌لداه‌تن. کیره‌ی تورمز. چوار پینج جار بۆق لیدان و سه‌ر له‌ شیشه‌که‌وه ده‌ره‌یتان و به‌ده‌نگی به‌رز جینی‌دانی شو‌فیر:

- ئەی رووی دایک و باوکتان ره‌ش بی. گشتی ئیترێ به‌چکه‌ شه‌یتانن ده‌رده‌په‌رن.

ده‌نگی تورمز و هه‌رای شو‌فیر، سه‌رنجی خه‌لکی به‌ره‌و لای خۆی راده‌کێشا. له‌به‌رده‌م ئەیه‌وب و ئەواندا دوو سی که‌س وه‌ستا‌بوون بۆ تاکسی. دانیکیان وه‌ک شو‌فیره‌که‌ له‌گه‌ل ئەوی بووبیت وتی:

- به‌چکه‌ شه‌یتان!!...؟ په‌چ... هەر ئەوه‌نده‌ ده‌زانی له‌بن هه‌نگلی پیاو سه‌وز ئەون... به‌چکه‌ شه‌یتان!!...؟ کوره‌ گشتی له‌ حه‌یه‌وت ئەمانه‌ باریان کرد و هه‌لاتن.

بۆ قه‌بولی قسه‌کانی، سه‌یریکی پالده‌ستیه‌کانی خۆی کرد. ئەمه‌جاره‌ به‌قه‌لسی و توپه‌بیه‌وه سه‌یریکی ئەیه‌وب و ئەوانی کرد، که له‌گه‌ل ئیه‌ومه‌ له‌به‌رخۆیه‌وه چهن جینی‌کی پیدان و رووی وه‌رگێرا و ماتلی تاکسی بۆوه. منداله‌کان خۆیان له‌ جینی و قسه‌کانی ئەو کابرایه‌، هه‌له‌ کرد و به‌هه‌لاتن

چوونه ئه‌وبه‌ری شه‌قامه‌که؛ له‌و به‌ریشه‌وه تۆزتی‌ک ماتل بوون. به‌لام ئه‌یوب هه‌رچی چاوی گیترا ئه‌وه‌ی که له‌دووی ویتل بوو په‌یدای نه‌کرد. سمایل ده‌ستی نا سه‌رشانی وتی:

- ماتلی کتیبه؟ چا و بۆ کئی ده‌گیت.

ئه‌یوب خۆی له‌ پرسیاره‌که‌ی سمایل هه‌له‌ کرد و جوابی نه‌داوه. سمایل بیته‌روز؛ کتیبه‌کانیان ده‌ست به‌ده‌ست کرد؛ ناوه‌ستیان که ئاره‌قی کردبوو؛ ساوییان به‌پانتۆله‌که‌یاندا. پاشان که دییان هیچ خه‌به‌ریک نییه له‌وه‌ی که ئه‌یوب بۆی ده‌گه‌را، له‌ کۆلانی به‌ر مزگه‌وتی مه‌لا زاهیده‌وه داگه‌ران بۆ پشت خانه‌قای حاجی شیخ موسته‌فا. یه‌کئی کتیب و ده‌فته‌ریکیان خسته ناو گیرفانی پانتۆله‌که‌یان و ئه‌وداشیان خسته ژیر بلووزه‌که‌یان. ده‌ستیان وه‌ک بالی فرۆکه‌ کرده‌وه و به‌ده‌م ده‌نگی فرۆکه‌یان ده‌رده‌هینا. وپرای ئه‌مان، چهن مندالیکی تریش وه‌دویان که‌وتن. پیساوه پیسه‌کان و دوکانداره‌کان ده‌نگیان ده‌دان:

- هیتواش رۆله... هیتواش

- له‌سه‌رخۆ بن ده‌که‌ون.

- ئه‌ها... ها... ئه‌للا وه‌خته‌بوو

- مه‌یکه با هه‌لین، ئاخری داده‌مرکین. بزانه من و تۆ هه‌ل‌دین.

زرمه‌ی شتی‌ک که به‌ریته‌وه و هاواری کابرایه‌ک به‌رزبۆوه:

- ئای باوکه‌رۆ کوشتمی... ئای...

شوتیبه‌که له‌سه‌ر عه‌رزه‌که بلاوبیۆوه و کابرایه‌ک ده‌ستی گرتبوو به‌به‌رسکیه‌وه؛ هه‌لتروشکابوو. دوکانداره‌کان به‌ده‌م هاواره‌که‌وه هاتنه‌ ده‌روه. ئه‌یوب به‌لای کابرایه‌که‌وه هه‌په‌سابوو. په‌نگی سپی بیۆوه. نه‌یده‌زانی چی بکات. سه‌یری کابرایه‌که‌ی کرد که به‌سه‌ر دابووی به‌ناو سکیدا. له‌به‌رده‌میدا شوتیبه‌که بلاوبیۆوه. ئه‌یوب هه‌رچی کرد نه‌یتوانی کابرایه‌

به‌جی به‌یتل. دوکانداره‌کان و خه‌لکی راگوزه‌ر ده‌ستیان دا بالی کابراکه و به‌رزبان کرده‌وه:

- ئه‌رئ ئه‌وه نرقه‌ی تۆ بوو یان زرمه‌ی شوتیبه‌که؟

یه‌کئی تر له‌ جوابدا وتی:

- وه‌للا نازانم. سه‌یریکی شوتیبه‌که و کابرای ئازار گه‌شستووی کرد: هینی کامیان بوو؟ وه‌لی عه‌جبه‌ شووتیبه‌که.

ئه‌یوب هاته‌وه به‌خۆیدا، هه‌لی به‌ده‌رفه‌ت زانی و ویستی هه‌لبیت. به‌لام گورج دوو سی کابرا له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه و ده‌وره‌یان گرت. وه‌ک به‌چه‌ک پشیله‌یه‌ک که ده‌که‌ویتته ناو جه‌رگه‌ی مندالانه‌وه؛ هه‌رکام له‌ لایه‌که‌وه تیبی ده‌سه‌رویتنی. به‌شوتین ده‌رفه‌ت و ریگه‌به‌که‌دا ده‌گه‌رئ که لیبی ده‌ریاز بی. ئه‌یوب هه‌ردوو ده‌ستی گرتبوو به‌سه‌ریبه‌وه و سه‌ری کردبوو به‌ناو سنگیدا. ئاگای له‌ هه‌چیان نه‌بوو؛ به‌س هه‌ولتی ده‌دا خۆی له‌ شه‌پلاخه و مشت و چه‌پۆکه‌کانیان به‌اریزی. ئاخری له‌ پال دانه‌یه‌که‌یاندا توانی خۆی ده‌ریاز بکات. به‌جیتودان وه‌دووی که‌وتن. دانه‌یه‌ک له‌ وانه‌ی که وه‌دووی که‌وتبوون هات به‌شه‌پ تیبی هه‌ل‌دات، به‌لام پیتی له‌سه‌ر شوتیبه‌که هه‌ل‌خلیسا و به‌پشتدا زرم درا به‌عه‌رزدا:

- ئای باوکه‌رۆ مردم.

ئه‌وی تر وه‌دوی که‌وت. منداله‌کان له‌ولاتره‌وه ماتلی بوون. له‌ دووره‌وه ئه‌و کابرایه‌ی که شوتین ئه‌یوب که‌وتبوو دایانه به‌ر به‌رد. منداله‌کان که دییان ئه‌یوب له‌ مه‌ترسی ده‌رچووه هه‌موو پیکه‌وه هه‌له‌هاتن. ئه‌یوب وه‌دویان که‌وت. کابراکه گه‌راوه وتی:

- کورپه جا ئه‌وانه بۆ کئی ده‌گیرین.

خاوه‌ن شوتیبه‌که دانیشتبوو، ده‌ستیکی گرتبوو به‌ده‌میبه‌وه و ده‌سته‌که‌ی تریشی به‌به‌ر سکیده‌وه. به‌و کابرایه‌ی که پیتی له‌سه‌ر شوتیبه‌که

هه‌لخلیسکابوو پیده‌که‌نا. کابراکه سمت و ناو شان و سه‌ری هه‌موو شوتی بوو. کابراکه‌یان به‌رز کردبووه و له‌به‌ر دوکانیکدا دایاننا‌بوو. دانیک و تی:

- یه‌ک دوو هه‌ناسه‌ی درپژ هه‌لکیشه با بییته‌وه سه‌رخۆ.
دانیک‌کی تر و تی:

- کورپه‌ کاکه‌ ئه‌وه می‌شکی داویه به‌عه‌رزدا... هه‌ناسه‌ی چی
- ئه‌ری کاکه‌ تو باشتر ده‌زانی تو فه‌رموو.

کابراکه ده‌ستی گرتیوو به‌سه‌رییه‌وه. پشت سه‌ری ئاوسابوو؛ یه‌ک دوو تنۆک خوینیشی لئ رژابوو سه‌ر کراسه‌ چه‌رموو‌ه‌که‌ی. کابرای خاوه‌ن شوتی سه‌یریکی کرد و تی:

- قه‌یناکات من نار‌ه‌حتیی شوتییه‌که‌م نیم، مائی هه‌مووتان ئاوبی.
ساقه‌ی سه‌ری تو کاکه‌.

هه‌موو دایان له‌ قاقای پیکه‌نین. کابرای سه‌رشکاو زۆر بی‌ تاقه‌ت بوو به‌تورپیی و تی:

- په‌ح. جا ئه‌وه فه‌رمایشته؛ من به‌بۆنه‌ی تووه سه‌رم شکاوه.
کابرای خاوه‌ن شوتی خۆی نابه‌له‌د کرد و رۆیشت.

به‌ش‌ی دووه‌م

مندال‌ه‌کان له‌ به‌ردریای ئاسنگه‌رخانه، یه‌کیان گرت‌ه‌وه. ئه‌یوب گه‌رچی به‌ده‌م رپوه‌ زۆر گریابوو، به‌لام هه‌رکه‌ چاوی به‌ره‌فیقه‌کانی که‌وت دای له‌ قاقای پیکه‌نین. چاوه‌کانی سپی و هه‌رکامیان به‌ره‌و مائه‌وه وه‌ری که‌وتن. سه‌ری له‌ یه‌ک دوو جیگاوه ئاوسا بوو. که‌ ده‌ستی لئ ده‌دا نازاری ده‌گه‌یشتی. کۆلانه‌کان بی‌ده‌نگ، مائه‌کان په‌نجه‌ره‌کانیان کرابوو و په‌رده‌کانی دادرابوو. نه‌رمه‌ بایه‌کی گه‌رمی قورس ده‌شنی. لئ و چلی داره‌کان به‌ده‌م شنه‌وه ده‌شه‌کان و سه‌رکوتیان ده‌شکاند. به‌هۆی ئه‌م شه‌کانده‌وه جریوه و جوکه‌ی په‌له‌وه‌ره‌کان - که‌ له‌ناو لئ و چله‌کاندا خۆیان هه‌شاردابوو - به‌رز ده‌بووه و ده‌که‌وتنه‌ په‌له‌فری. ئه‌یوب به‌په‌له‌ چوو ناو که‌لاوایه‌که‌وه که‌

له خوارووی مائه‌که‌ی‌اندا بوو. له که‌لاواکه‌دا سه‌گی‌ک و سه‌ توتک هی‌لانیه‌یان کردبوو. ئەم ده‌له‌ ئە‌یوب به‌سه‌تیبویه‌وه و ناوی نابوو گورگی. گورگی له‌به‌ر سه‌تیه‌ری دیوارتیک‌دا که هی‌شته‌ تۆزیک له‌ ئاسه‌واری بانه‌که‌ی به‌سه‌ره‌وه مابوو پراکشابوو. به‌ده‌نگی پیتی ئە‌یوب گورج سه‌ری هه‌له‌هیتنا و هه‌ردوو گوتی قوت کرده‌وه.

توتکه‌کانیش وێرای ئەو هه‌ستان و ده‌ستیان کرد به‌وه‌رین. به‌دیتنی ئە‌یوب توتکه‌کان له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه و خۆیان تی هه‌لده‌ساوی. توتکیکی گۆلی تیدا بوو ناوی نابوو شیر شیر. له‌ باوه‌شی گرت و تۆزیک کایه‌ی له‌گه‌ڵ کرد. بیری که‌وته‌وه که زۆر دره‌نگ که‌وتوو. توتکه‌که‌ی دانا و به‌هه‌لاتن له‌ که‌لاواکه‌ چوو ده‌ره‌وه. هه‌ر سه‌ توتکه‌که‌ شوینی که‌وتن. ئە‌یوب بۆ ئە‌وه‌ی توتکه‌کان بگه‌رینیتیه‌وه، له‌ دووره‌وه به‌ردی بۆ خه‌ستان. توتکه‌کان به‌قروسه‌که‌ قروسک گه‌رانه‌وه ناو که‌لاوه‌که‌. توکی سه‌پلۆته‌کان نیشته‌ بوو له‌ پانتۆل و جله‌کانیه‌وه. خۆی ته‌کاند و به‌ره‌و ماله‌وه‌ پۆشیت. ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه؛ کیره‌ی ده‌رگا‌که‌ وه‌ک ناله‌ی ماندوویه‌ک به‌رزبووه‌وه. ناو هه‌وشه‌ ئەم سه‌ر تا ئە‌وسه‌ری ته‌نافه‌کان جل و مه‌لافه‌ی پیدا هه‌لخرا‌بوو. دایکی وێرای کیره‌ی درگا‌که‌ به‌ده‌نگی به‌رز وتی:

– نه‌که‌وی له‌ جله‌کان، له‌ پشت هه‌زه‌کو بيمالۆ.

ئە‌یوب له‌ پشت هه‌وز و بیره‌که‌وه‌ پۆیی. کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌ی له‌ گیرفان و به‌رسکی ده‌ره‌یتنا، نایه‌ سه‌ر سه‌کو‌ی بن دیواره‌که‌. له‌ به‌ریه‌که‌ سه‌ ته‌شت پر له‌ په‌توو مه‌وج و لیفه‌ نرابوو خوس. تلپه‌ تلپ ده‌سته‌ی بیره‌که‌ی لیدا و ئاوی هه‌لگۆزی. ئاو له‌ بیره‌که‌وه‌ پزایه‌ ناو ته‌شته‌که‌ی به‌رده‌می. دایکی دیسان ده‌نگی داوه‌:

– له‌ سه‌ر جله‌کان ده‌مو چاوت مه‌شو؛ ته‌شته‌که‌ لاوه‌.

ئە‌یوب به‌نقه‌نق ته‌شته‌که‌ی خه‌شکاند. دیسان ئاوی هه‌لگۆزیه‌وه. خۆی دوور گرت تا پرشه‌ی ئاو جل و پانتۆله‌که‌ی ته‌ر نه‌کات. ده‌ست و ده‌م و

چاوی شوورد. ده‌ستی ته‌ری هیتنا به‌جله‌کانیدا تا مووی توتکه‌کانی لێ بکاته‌وه. پاش ئە‌وه‌ی که‌ خۆی خاوین کرده‌وه ته‌شته‌که‌ی ناوه‌ به‌ریه‌که‌ و کتیبه‌کانی هه‌لگرت و چوو ماله‌وه‌:

– دایکه‌ سه‌لام ماندوو نه‌وی.

دایکی له‌ژێر لچه‌وه‌ به‌شه‌که‌تی جوابی داوه‌:

– ئە‌له‌یکه‌ سه‌لام، خۆشبی کورم.

ئە‌یوب کتیبه‌کانی له‌ گۆشیکه‌وه‌ دانا و چوو سه‌ر سه‌ره‌که‌. دایکی له‌ پال سه‌ماوره‌که‌ دانیشتبوو؛ چنوو و ریتان و نازاد – به‌ته‌ریه‌ی ته‌مه‌ن – له‌ پال یه‌ک له‌ سه‌ر سه‌ره‌که‌ دانیشتبوو. هه‌موویان سه‌لویان له‌یه‌ک کرد و ئە‌یوب ماندوو نه‌بوونی لیکردن. چیمه‌ن به‌قابله‌مه‌ی چیشته‌که‌وه‌ هاته‌ ژوو؛ به‌توو‌ریه‌یه‌وه‌ رووی کرده‌ ئە‌یوب و وتی:

– ئە‌وه‌ بۆچی نیوه‌روانه‌ دره‌نگ دیتۆ؟

– خه‌تای من نییه‌ دره‌نگ مه‌ره‌خه‌س ئە‌وین. سه‌یری دایکی کرد و له‌ژێر لچه‌وه‌ وتی: به‌تۆچی.

چیمه‌ن قابله‌مه‌که‌ی له‌به‌رده‌م دایکی دانا و ده‌ستی نا که‌مه‌ری به‌توره‌بی وتی:

– به‌من چی؟ جوانه‌ مه‌رگ له‌ سه‌لای سه‌حۆ گیانمان ده‌رچوو ئە‌وه‌نه‌مان جل شوورد به‌سه‌ر ئە‌و گشته‌ هیلاکیا ماتلی تۆ بووین.

– ده‌ی نه‌تکر دایه‌ به‌من چی.

– به‌تۆ چی؟ جله‌ میراتیبه‌کانی تۆیه‌.

دایکی سه‌ری قابله‌مه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه. هه‌لای چیشته‌ به‌رزبووه‌وه. چیمه‌ن له‌ ته‌نیشته‌ دایکیه‌وه‌ دانیشته‌؛ پاروویه‌ک نانی چری و چه‌ن لق سه‌وزی تی کرد و خواردی. ئە‌یوب هه‌ستا خۆیدا‌نه‌که‌ی هیتنا به‌ده‌م رپوه‌ وتی:

– ئە‌ی دایه‌م کوا؟

دایکی به‌دهم چیشته تیکردنه‌وه به‌لالوتی وتی:

- به‌یانی زوو زانی من مالّ ته‌خه‌مه ده‌رۆ رۆبی بو مالّ نامینی کچی.
له‌جیاتی لای مالّه‌که‌ی بو بگرتایه‌م و چیشته‌ی نیوه‌رۆی ساز بگردایه،
هه‌ردوو لیفه‌که‌ی دانا. مه‌ینه‌تی خۆم که‌مه مه‌یراتییه‌کانی ته‌ویش سه‌رباری
گشتی.

له‌وه‌ی که‌ دایکی قسه‌ی به‌دایه‌ی وتبوو پیتی ناخۆش بوو. له‌سه‌ر دایه
هاته‌ جواب؛ به‌لام ریزان و چیمه‌ن پالیان دا به‌دایکیانه‌وه و له‌ ته‌یوب
هه‌لقران. ته‌یوب کاسه‌ چیشته‌که‌ی کیشا به‌رده‌م خۆی وتی:

- باوکیشم چوو بو ته‌وی.

- سه‌رله‌به‌یانی وتی من تاقه‌تی ته‌م شپه‌رزه‌بییه‌م نییه، نیوه‌رۆ نایتمۆ.

- ته‌ی چوو بو کوئی؟

دایکی به‌توره‌بییه‌وه ده‌نگی هه‌لبه‌ری:

- من چوزانم خۆ کلکی باوکت نیم.

ته‌یوب به‌توره‌بییه‌وه رووی کرده خوشکه‌کانی وتی:

- ته‌ی ده‌رگای هه‌مارتان بو نه‌کرده‌تۆ، تا ته‌و که‌له‌شیر و مریشکانه‌ بیته
ده‌رۆ.

ریزان به‌ته‌وسه‌وه رووی تی کرد وتی:

- وتمان با بیته‌ئی‌جازه له‌ تۆ بگرین نه‌وا توره‌بی.

چیمه‌ن و ریزان به‌پیکه‌نینه‌وه سه‌یری به‌کیان کرد و لچیکیان له‌ ته‌یوب
هه‌لقورتاند. هه‌موو سه‌ریان داخستبوو بی ده‌نگ خه‌ریکی نان خواردن
بوون. عه‌تر و به‌رامه‌ی ناوگۆشت له‌گه‌ل هه‌لمه‌که‌ی به‌رز ده‌بووه. ته‌یوب
که‌وچکیتی له‌ناو کاسه‌که‌یدا گیترا؛ به‌ده‌م که‌وچکه‌که‌وه نۆک و پیاواز و
پلیک گۆشت و له‌تیک هه‌یره‌لماسی هاته‌ سه‌ر. نانی تیکوشی. نازاد
کاسه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه و هاته‌ لای ته‌یوبه‌وه وتی:

- کاکه‌ ته‌وه‌ی منیش تربیت ده‌که‌ی؟

ته‌یوب کاسه‌که‌ی خۆی پیدایه‌ و هینه‌که‌ی ته‌وی تربیت کرد بو خۆی. نازاد
چۆوه سه‌ر جیگه‌که‌ی خۆی؛ لای خوارووی سه‌فره‌که‌ له‌ پشت دایکییه‌وه
دانیشته. به‌پیکه‌نینه‌وه وتی:

- خیت کاکه‌ ته‌وه‌ی من گۆشتی تیا نییه.

هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین و ئیتر ته‌و جه‌وی په‌ژاره و ناکۆکییه
نه‌ما. دایکی باوه‌شی کرد به‌نازاددا و ماچی کرد وتی:

- ئۆخه‌ی کوره‌ زۆرزانه‌که‌م.

پیش ته‌وه‌ی که‌ سه‌فره‌که‌ به‌زیاد بکه‌ن دایکی به‌کی پلێ گۆشتی پیدان:

- ها بیخۆن؛ که‌میشه‌ قه‌یناکا. شه‌و تۆزی که‌ته‌ی بو دروست ده‌که‌م
له‌گه‌ل باوکتان ده‌یخۆین.

نازاد له‌ پشت دایکییه‌وه خه‌وی لی که‌وتبوو. پاروویه‌ک نانی له‌ ده‌مدا
بوو به‌ده‌م وه‌نوه‌وه ده‌یجاوی. ریزان قیژه‌ی لی به‌رزبووه:

- ته‌یخوا دایکه‌ گۆشته‌که‌می رفاند.

نازاد راچه‌نی. نیوه‌ خه‌و و نیوه‌ خه‌به‌ر پارووه‌که‌ی قوتدا. دایکی لی‌یان
توره‌ بوو:

- دایکه‌ و زه‌هری هه‌لاهه‌ل؛ ته‌و کوره‌ت خه‌به‌ر کرده‌وه؛ ئیژی مار پیتوه‌ی
داوی.

دایکی پلیک گۆشتی بو خسته‌ نیو پاروویه‌ک نان و خۆی درێژ کرده‌وه
دای به‌ده‌ست ریزانه‌وه. چیمه‌ن دیسان هه‌لمه‌تی بو پارووه‌که‌ برده‌وه. ریزان
به‌په‌له‌ پرۆزی و قیژه‌ قیژ پارووه‌که‌ی له‌ دایکی رفاند و به‌پیکه‌نین
خواردی. چیمه‌ن چه‌مۆله‌یه‌کی لی‌نا وتی:

- ته‌ی هاوار ده‌لیی له‌ گرانی هه‌لاته.

ریزانیش که‌ پاروه‌که‌ی ناخنی بوو به‌ده‌میدا بلّمه‌ بلّمه‌ جوابی داوه. نازاد
خه‌ون بریدییه‌وه و کاسه‌ی تربته‌که‌ی به‌نه‌خوراوی له‌به‌رده‌مدا ماپۆوه. دایکی

هەر له جیوه بانهجیتیکی بۆ دانا و رایکتیشا. سفره کۆکرایه‌وه. پێزان و چیمهن پیتکه‌وه ماله‌که‌یان خپ کرده‌وه و به‌پیتکه‌نین چوون بۆ حاجه‌ت شۆردن. دایکی به‌شه‌که‌تی هاته به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که؛ چوار ئیسکانی له‌ناو تاسی به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که ده‌ره‌یتنا و له‌سه‌ر میزی سه‌ماوه‌ره‌که ریزی کرد. گیزه‌ گیزی سه‌ماوه‌ر بیده‌نگی ژووره‌که‌ی شکاندبوو. دایکی کزی کرد و له‌به‌رخۆیه‌وه وتی:

- ئیسته ده‌یکا به‌شه‌له‌مین.

ده‌ستمالتیکی له‌بن هه‌نگلی سه‌ماوه‌ره‌که دانابوو، قۆرییه‌که‌ی پێدا گرت. شتیه‌ و په‌سمی هه‌موویان له‌ناو سه‌ماوه‌ره‌که‌دا دیار بوو. دایکی هه‌رچی نزیک ده‌بۆوه به‌سه‌ماوه‌ره‌که تا قۆرییه‌که بنیته‌وه سه‌ری، یان ئاو بکاته سه‌ر ئیسکانه‌کان سه‌ری پر به‌سه‌ماوه‌ره‌که‌ی لی ده‌هات. ده‌موچاوی کیشی ده‌هات و لووتی ده‌رده‌که‌وت به‌قه‌ده‌ر توری. سه‌ری وه‌ک کوه‌له‌که درێژ ده‌بۆوه. ئه‌یوب به‌م په‌سمی دایکی له‌ناو سه‌ماوه‌ره‌که‌دا پیتکه‌نینی ده‌هات. چنوو‌ریش له‌ ته‌نیشته‌ ئازاده‌وه راکشابوو. له‌ناو سه‌ماوه‌ره‌که‌دا زۆر به‌چووی دیار بوون. ئه‌یوب سه‌یری خۆی کرد، سه‌روپشتی به‌قه‌ده‌ر به‌ک بوون. دایکی ئۆفیتی کرد و په‌نجه‌ی برد به‌ده‌مدا. ئه‌یوب سه‌رنجی ده‌ست و په‌نجه‌ی دایکی دا. چونکه له‌ به‌یانیه‌وه ده‌ستی له‌ناو ئاودابوو پیتسه‌که‌ی پنه‌وه ببوو. به‌رگه‌ی گه‌رمای نه‌ده‌گرت. چاییه‌کی له‌ نزیک ئه‌یوب دانا و به‌ئیشاره پیتی وت که چاییه‌که‌ی بخوات.

ئیسکانی لی‌وته‌لایی ناوه‌ده‌ باریکی ئیراقی. ژێر ئیسکان چوار دانه‌ عه‌کسی سمیل زلی پیتوه بوو. ئه‌یوب زۆر چه‌زی له‌م ژێر ئیسکانه‌ ده‌کرد. چونکه سمیله‌که‌یان تا بن گوتیان هاتبوو؛ وه‌ک سمیلی باوکی، ئه‌ستوو و درێژ. به‌کی کلاویکی ره‌شیان له‌سه‌ردابوو، دوکمه‌ی کۆته‌که‌یان تا بن ملیان داخراوو.

ئه‌یوب چایه‌که‌ی خوارد و له‌ به‌ردریای ژووره‌که راکشا. بایه‌کی فینک له‌

دالانه‌وه ده‌هاته ژووره‌وه. دایکی له‌ پال سه‌ماوه‌ره‌که پشتته و قه‌فا راکشا. ده‌ستتیکی نا به‌ر چاوی و ده‌سته‌که‌ی تری نایه سه‌ر سکی، به‌ماندوویی وتی:

- نه‌چیتته ده‌رۆ کوره‌... به‌خه‌به‌رم نه‌خه‌وتووم.

ئه‌یوب وتی:

- نه‌... ناچم.

- بچیتته ده‌رۆ ته‌واوی گیانت به‌نه‌قورچک ئه‌چرم. دوا‌ی نیمه‌رۆ ئه‌و لیفانه به‌یه‌کۆ هه‌لده‌خه‌ین.

دایکی له‌گه‌ل دوا وشه‌ ده‌نگی مرخه‌ی به‌رز بۆوه. ژوور بیده‌نگ. ده‌نگی مرخه‌ و موشه‌ی ئه‌وانیش که‌ نوستبوون وه‌ک به‌شیک بن له‌ بیده‌نگیه‌که به‌رگوتی نه‌ده‌که‌وتن. ته‌نیا ده‌نگیک که‌ ده‌بیسترا تک تکی سه‌عاته‌ قورمیشیه‌که بوو که له‌ تاقه‌که‌دا دانرابوو. مامرتیکی تیدابوو، له‌گه‌ل هه‌ر سانیه‌یه‌که‌دا جارێک ده‌نوکی ده‌دا به‌عه‌رزدا. چاوی له‌ سه‌عاته‌که هه‌لبێری، سه‌یری په‌سمه‌که‌ی باوکی کرد. سمیلی وه‌ک هینی ناو ژێر پیاله‌که‌ زل، ناو چاوی وه‌ک ئه‌وان گرژ. به‌س باوکی کلاوی له‌سه‌ردا نه‌بوو، کۆتیشی له‌به‌ردا نه‌بوو تا دوکمه‌که‌ی تا بن ملی داخستبێ. ئه‌یوب په‌سمه‌که‌ی باوکی پێ جوانتر بوو. ده‌ستی نابوووه ژێر چه‌ناگه‌ی. قژی لوول، دوکمه‌کانی کراسه‌که‌ی کرابۆوه و مووی ره‌شی فر و لوول رژابوووه ده‌ره‌وه. مه‌چه‌کی توکن و ئه‌ستوو. چه‌زی ده‌کرد ئه‌و ده‌ستانه‌ی باوکی به‌و مه‌چه‌که ئه‌ستوو‌رانه‌وه هینی ئه‌و ببوایه. له‌به‌رخۆیه‌وه وتی:

- جا هه‌رکه‌س قسه‌ی کرد یان شه‌ری پێ فرۆشتم و به‌رۆکی پێ گرتم، دوو مشتتێ توندی لی ده‌ده‌م پانی ده‌که‌مۆ. ئه‌گه‌ر هه‌ستاوۆ وه‌ک فیلمی ناو ته‌له‌زۆینه‌که به‌رزی ده‌که‌مۆ ده‌یده‌م به‌قه‌و دیواره‌که‌دا؛ ئه‌وسایش دیواره‌که‌ی به‌سه‌را ده‌روخینم. ئه‌مجار هێواش هێواش ده‌چم بۆی. له‌گه‌ل ئه‌م خه‌یالانه‌ لاسایی پاله‌وانی ناو فیلمه‌که‌ی ده‌کرده‌وه و به‌پال که‌وتنه‌وه مشتتێ

ده‌ه‌شان‌د و جنیوی ده‌دا. به‌ده‌م ئاه‌نگی فیلمه‌که‌ی ده‌رده‌هیتنا. پاشان ده‌نگی شمشیره‌که‌ی ده‌رده‌هیتنا که شه‌ری پی ده‌کرد: ئەک... ئەک... تیش... تیش... هه‌ک هه‌ک حه‌ملی... ئەوکوژم... ئاخ.

له‌ خه‌یالی خۆیدا شانی به‌ر شمشیره‌ی دوژمنه‌که‌ی که‌وتبوو. ده‌ستی گرتبوو به‌شانیه‌وه و خۆی له‌ ژووره‌که‌دا ئەتلانده‌وه و وه‌ک خۆی له‌ شمشیره‌ی و په‌لاماری دوژمنه‌که‌ی بپاریزی:

- ئاخ نامه‌رد... من زه‌خمار بوم... بیسته... بیسته با هه‌ستمۆ ئەتکوژم... من شمشیرم پی نییه... ئاخ نامه‌رد به‌ده‌ستی خالی... یاح... یاح هه‌روا که‌ خه‌ریکی شه‌ق وه‌شاندن و خۆپاراستن له‌ په‌لاماری دوژمنه‌ خه‌یالییه‌که‌ی بوو، له‌ پر له‌قه‌یه‌ک که‌ دایه‌هیتناوه بۆ دوژمنه‌که‌ی به‌ر دایکی که‌وت:

- ئای باوکه‌رۆ... برارۆ کوشتمی

چنوو و ئازاد راچله‌کان، به‌ده‌م هاواری دایکیانه‌وه، ئازاد ده‌ستی کرد به‌گریان و خۆی هاویشته‌ باوه‌ش دایکی. دایکی په‌لاماری ئەیوی دا ئەیوب به‌قیژه‌ قیژه‌ هه‌له‌هاته‌ ده‌ره‌وه:

- ئای دایکه‌ بۆ خاتری خوا گووم خوارد... دایکه‌ گیان... دایکه‌.

دایکی شانی نا به‌چوارچیوه‌ی دریاکه‌وه و هه‌ردوو ده‌ستی گرت به‌ناو سکیه‌وه:

- ئەو دوو سه‌عاته‌ لاقه‌ فرکییت بۆ کییه‌؟... یا خوا به‌ر له‌قه‌ی ئەولیا که‌وی. خۆ ناو سکمی بری.

به‌و دوعا که‌ کردبووی له‌ ئەیوب دای به‌سه‌ر ده‌ستی خۆیدا وتی:

- ئەی یا خوا ده‌م بشکی ئەوه‌ چیم وت. ئەی گوێچکه‌ی جن و جنۆکه‌ کوێر بی - به‌خۆی پیده‌که‌نی - قسه‌کردنیشی له‌بیر بردوومه‌ته‌وه ئەم هه‌تیوه‌؛ دوور له‌ سه‌ری باوکی.

چیمه‌ن و ریزان به‌په‌له‌ هاتبوونه‌ ژووره‌وه. گورجی قه‌نداخیان بۆ ئاماده‌ کردو پیتیان دا.

به‌ئشی سییه‌م

ئەیوب له‌ دیوی دایه‌ گه‌وره‌ی له‌ناو دۆلابی جیویانه‌که‌، له‌ پشت په‌رده‌ی رووی دۆلابه‌که‌ خۆی شارده‌بوو. زرمه‌ی پایه‌ک هات. ناسی؛ ده‌نگی پیتی چیمه‌ن بوو. توند و قورس پاژنه‌ی پیتی ده‌دا به‌عه‌رزا. له‌ناو دۆلابه‌که‌ هه‌ردوو ئەژنۆی گرتبوو به‌باوه‌شیه‌وه. به‌ترسه‌وه‌ دانیشتیبوو. هه‌لبه‌ت پیشتر ده‌رگاکی پشته‌وه‌ی ئاوه‌لا کردبوو تا بزانی چوه‌ته‌ کۆلان. به‌لام به‌و حاله‌ش هه‌ر ده‌ترسا. ده‌رگای دیوه‌خان کرایه‌وه. له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی که‌ ده‌نگی کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌ک ده‌هات و تایه‌کی شه‌ق ده‌به‌سترا پتر خۆی له‌ مه‌ترسیدا ده‌دی و زیاتر خۆی له‌ سووچی دۆلابه‌که‌ توند ده‌کرد. هه‌ناسه‌ی له‌ خۆی چنیبوو. ترس به‌سه‌ر ته‌واوی گیانییدا زال ببوو. به‌م بۆنه‌وه‌ پتر ئەژنۆی له‌

باو‌هش توند ده‌کرد. هاوړی له‌گه‌ل‌ئ‌م ترسه‌ش بیرتیک به‌میشکیدا هات. به‌م بۆنه‌وه خو‌شیییه‌ک که‌وتبووه دل‌یییه‌وه و بزیک نیشته‌سه‌ر لیتی و له‌به‌رخوییه‌وه وتی:

- ته‌گه‌ر هات و په‌رده‌که‌ی لادا هاشاولی بۆ ده‌به‌م و دا‌یده‌چله‌کینم. به‌م بۆنه‌وه خو‌شیییه‌کی سه‌مه‌ره ده‌ستی پیدابوو. له‌گه‌ل‌ئ‌م وه‌شدا ئه‌له‌رزی. به‌هوی ئه‌م دوو شته‌دژوه که‌وتبووه گیانییه و، وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌م دوو شته‌دژه له‌گه‌ل‌ئ‌م یه‌ک رتیک نه‌ده‌بوون و پیکه‌وه نه‌ده‌گونجان. چاوه‌کانی زیت ده‌بووه و په‌نگی به‌رووه‌وه نه‌ده‌ما. هه‌ندیکیش که‌وتبووه دیانه‌کیه‌ره و لیوه‌له‌ره. هه‌ر چۆنیک بوو هه‌ولیدا ترسه‌که‌ی له‌خوی دوو بکاته‌وه و هیدی بیته‌وه. هه‌تا سه‌رچۆک، خوی ریچ کرده‌وه و دیانه‌کانی ده‌رخت و چنگه‌کانی هه‌لدا خوی ملاس دا ویستی شتیوه‌یه‌کی ترسناک به‌خوییه‌وه بگری.

- له‌سه‌ر نییه‌؟

دایکی بوو له‌خواره‌وه ده‌بقیراند. ده‌رگای ژووره‌که‌ی باوکیشی کرده‌وه و تابه‌کی شه‌ق پیتوه‌دا.

- با بزانه‌م له‌دیوی دایه‌ نییه‌.

- بی‌ده‌رگایه‌ پشته‌کریاوه‌تۆ، حه‌مه‌ن چووه‌ بۆ کۆلان له‌ترسا.

ده‌رگای ژووره‌که‌ی دایه‌ی توندکرایه‌وه و شه‌ق دای به‌دیواره‌که‌دا. چیمه‌ن عاده‌تی بوو ده‌رگایه‌ک بۆ ژووره‌وه بکرایه‌ته‌وه به‌شه‌ق بیکاته‌وه. ئه‌یوب له‌سه‌ر جۆ و بانه‌که‌ خوی ئاماده‌کردبوو. هه‌رکه‌ په‌رده‌که‌ لادا هه‌لمه‌ت بیا بۆ سه‌ر و چاوی و بیته‌قینتی. زرمه‌ی پیتی چیمه‌ن نزیکتر بووه. له‌پشت په‌رده‌که‌وه تارمایی چیمه‌نی ده‌دی که‌تا نیوه‌ی ژووره‌که‌ هاتوو و له‌په‌رده‌که‌ نزیک بوته‌وه. ئه‌یوب ده‌له‌رزی و ده‌ترسا و پیده‌که‌نا. ده‌یزانی به‌م جۆره‌ نه‌بێ له‌ده‌س چیمه‌ن رزگاری نابیت. ده‌یزانی ته‌گه‌ر به‌ر چنگی

بکه‌ویت، حیسابی ده‌یکوتی. به‌نزیکبوونه‌وه‌ی چیمه‌ن به‌په‌رده‌که‌ ئه‌م زیاتر خوی ئاماده‌ده‌کرد بۆ په‌لاماربردن و جیگه‌ پیتی هه‌له‌هاتنی خو‌ش ده‌کرد. به‌لام ترسیش زیاتر له‌بن دیواره‌که‌ی توند ده‌کرد. تارماییه‌که‌ له‌به‌ر په‌رده‌که‌دا وه‌ستا. ئه‌یوب هه‌ناسه‌ی له‌خوی چنیبوو. به‌لام چاکتر ئاماده‌بوو بۆ په‌لامار و ده‌ربازبوون. تارماییه‌که‌ ده‌ستی نابوو که‌مه‌ری، یه‌ک تۆز وه‌ستا و به‌زرمه‌ زرم چووه‌ ده‌ره‌وه و ده‌رگایه‌ی به‌ئاوه‌ل‌لایی به‌جیته‌شت.

ئه‌یوب زرمه‌ی پیتی چیمه‌نی ده‌بیست که‌ دوورده‌که‌وتیه‌وه له‌پیلکانه‌کان؛ ده‌چیته‌ خواره‌وه. له‌گه‌ل‌ئ‌م دووربوونه‌وه‌ی ده‌نگی هه‌ر هه‌نگاوێکی چیمه‌ن، ئه‌م ترسه‌که‌ی لی دوورده‌که‌وته‌وه و هیمن ده‌بووه. ئه‌مه‌جاره‌ که‌ ته‌واو ئه‌رخه‌یین بوو له‌مه‌ترسیدا نه‌ماوه، بی‌ئ‌ختیار خوی دا به‌سه‌ر جیگه‌که‌دا و هه‌ردوو قاچی هه‌له‌په‌سارد به‌دیواری دۆلا‌به‌که‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کی راحه‌تی و ئاسایشی هه‌لکیشا. ئاره‌قی ته‌وتلی پاک کرده‌وه که‌ به‌هوی ترسه‌وه لیتی نیشتبوو. پاش ماوه‌یه‌ک به‌ئه‌سپایی و پێ‌خشکانه‌ واکه‌ زرمه‌ی پیتی نه‌چیته‌ خواره‌وه، له‌پشت دۆلا‌به‌که‌ هاته‌ ده‌ری و ده‌رگای ژووره‌که‌ی پیتوه‌دا و پالی داوه‌ به‌ده‌رگایه‌که‌وه. چاوی به‌ناو ژووره‌که‌دا گبیرا. لایی ژووره‌ی هۆده‌که‌ له‌سه‌ر سه‌رته‌رکێک گولباخی په‌رکراو. له‌م لایتریشه‌وه قونچه‌که‌ی له‌ناو کاسیکدا کۆوه‌ کراو. دایه‌ گه‌وره‌ی بۆ ده‌وایی که‌لکی لی و ده‌ده‌گرت. ئیسته‌که‌ له‌مه‌ترسیدا نه‌ماوو هه‌ستی به‌بۆنوبه‌رامه‌ی گولباخی ده‌کرد. هه‌ستی به‌بۆنی ئاره‌قی نه‌عنا که‌ له‌پال ئاوینه‌که‌دا دانراو - ده‌کرد. بۆنی می‌خه‌ک له‌گه‌ل‌ئ‌م کوره‌مه‌که‌ کراو به‌می‌خیتیدا له‌ناوه‌راستی تاقه‌که‌. ده‌ستی برد بۆ چیتوه‌په‌مه‌ی بتله‌که‌ که‌ بۆنی ئاره‌قی نه‌عنا می‌ژی بوو. به‌پیتی عاده‌ت و غه‌ریزه‌ ده‌ستی برد بۆ لوتی. به‌لام به‌رامه‌ی توندوتیژی نه‌عنا گیانی هه‌لانده‌وه و موچرکێک به‌له‌شیدا هات. خوی هه‌ل هینا تا ده‌ستی به‌می‌خه‌کی ناو تاقه‌که‌ بگات. ئانیشکی که‌وت له‌شووشه‌ی نه‌عناکه‌ خستی به‌سه‌ر ئاوینه‌که‌دا. له‌حه‌یوه‌تی ئه‌وه‌ی که‌

نه‌که‌ونه خواره‌وه بشکیتن و تووشی گیتچهل بیخ، سینگی نا به‌بهر تاقه‌که‌وه و به‌هه‌ردوو دهستی په‌لاماری هه‌ردووکیانی دا و گرتیه‌وه. شوشه‌ی نه‌عنا و ناوینه‌که‌ی راست کرده‌وه. کاتی که ناوینه‌که‌ی داناوه، له‌ناو ناوینه‌که‌دا چاوی به‌خۆی که‌وت. هه‌ندیک له‌خۆی پاما. ئەمجاره له‌خۆی ریچ بۆوه. وه‌ک شیر هه‌لمه‌تی ده‌برد بۆ خۆی و چنگی له‌ ناوینه‌که‌ ده‌گرت. به‌خۆی پی‌ده‌که‌نا و زمانی له‌خۆی ده‌رده‌هینا. هه‌ره‌شه‌ی له‌خۆی ده‌کرد که بیته‌ ده‌روه. له‌ناو ژووره‌که‌دا نامبازی بیخ و بیداته به‌ر شه‌ق. ئەمجاره له‌چی له‌خۆی هه‌لده‌قورتاند، ئەمجاره ده‌بویست ده‌ست بکات به‌گریان. له‌پر پی‌ده‌نگ ده‌بوو زه‌ق له‌خۆی راده‌ما. ئەمجاره شیوه‌ی خۆی له‌ ناوینه‌که‌دا به‌بیچم و شیوه‌ی نه‌وانه‌ی که له‌مه‌درسه‌رقی لییان بوو، ده‌هاته پیش چاوی و خۆی وه‌ک نه‌وان له‌ ناوینه‌که‌دا ده‌دی. به‌رجنیوی ده‌دان. شه‌ق و مشتت بۆ ده‌هاویشتن و ده‌ستی ده‌برد که یه‌خه‌یان بگری؛ به‌لام ده‌ستی به‌ر ناوینه‌که‌ ده‌که‌وت و هه‌موو نه‌و خه‌یاله‌ په‌رتانه‌ی لی بزر ده‌بوو، له‌حه‌یوه‌تی ناوینه‌که‌ تا نه‌که‌ویتته خواره‌وه خۆی ده‌دا به‌بهر تاقه‌که‌دا. له‌بهر تاقه‌که‌دا دانیشتن. ئاسه‌وار و بنچری خه‌یاله‌کانی ده‌وریان ده‌گرتوه و هه‌موویانی له‌ژووره‌که‌دا ده‌دا به‌ر شه‌ق و زلله و مسته‌کۆله. یه‌خه‌ی ده‌گرتن و سواری گیزه‌ره‌ی ملیان ده‌بوو. له‌سه‌ر سکیان هه‌لی ده‌خسته‌وه و به‌ده‌م شه‌قه‌وه به‌ناو ژووره‌که‌دا ده‌یگی‌پان. ناخری هینده‌ماندوو ده‌بوو له‌سووچی ژووره‌که‌دا هه‌لده‌ترشکا و پالی ده‌داوه به‌دیواره‌که‌وه و لاقی راده‌کیشا. ئەمجار که توژی ماندوویی ده‌رده‌چوو، هۆشی ده‌هاته‌وه سه‌رخۆی؛ چاوی به‌ژووره‌که‌دا ده‌گیترا تا بزانی هیچی خراب نه‌کردوه. به‌ئه‌سپایی چووه لای په‌نجه‌ره‌که‌وه و هه‌نگاوی به‌سه‌ر سه‌رته‌رکی گوله‌که‌دا هه‌ل هینا و به‌حال گۆشه‌ی په‌رده‌که‌ی لادا، تا بزانی دایکی و خوشکه‌کانی له‌حه‌وشه‌خه‌ریکی چین. دایکی و چیمه‌ن و پیزان قۆلیان هه‌ل‌کردبوو. هه‌ر یه‌که‌ی له‌ناو ته‌شتیکدا خه‌ریکی لیفه و به‌تانی شوژدن بوون. پیزان و چیمه‌ن به‌ده‌م

کاره‌وه خه‌ریکی قسه‌کردن بوون. دایکی هه‌ل‌کیشه‌که‌ی هه‌ل‌کردبوو؛ بۆ نه‌وه‌ی که نه‌بیته خواره‌وه به‌ده‌ست گرتبووی و به‌توندی لیفه‌کانی له‌ژیر پایدا ده‌شیتلا. ئەیوب که له‌وان ئه‌رخه‌یین بوو، ئاره‌قه‌ی سه‌روچاوی به‌په‌رده‌که‌ سړی و له‌ناو ژووره‌که‌دا راکشا و چاوه‌کانی به‌ست تا هه‌ندیک هه‌ناسه‌پرکیکه‌ی هیدی بیته‌وه. پاش چهن ده‌قه‌یه‌ک چاوی کرده‌وه. پشوو هه‌تابۆه سه‌ر خۆی. یه‌غانه‌که‌ی دایه‌گه‌وره‌ی سه‌رنجی راکیشا. به‌گابۆل‌کی چوو بۆ لای. دایه‌ی هه‌موو رۆژی دوور له‌چاوی منداله‌کان، نوقل و نان برنجی و قورسی نه‌عنا و جۆره‌نوقل‌کی تریشی پخ ده‌دا به‌ناوی پوله‌کی. پارچه‌ی سه‌ر یه‌غانه‌که‌ی لادا. ده‌رگاکه‌ی قوفل نه‌کراوو. هه‌لقه‌ریزه‌که‌ی ترازان و ده‌رگای یه‌غانه‌که‌ی هه‌لداوه. دایه‌ی جیره‌نوقله‌که‌ی ئیمپژی بۆ جیا کردبووه و له‌ناو پیالی‌کدا بۆی داناوو. ئەیوب له‌بهر یه‌غانه‌که‌دا دانیشتن و ده‌ستی کرد به‌نوقل کرماندن. به‌وه تیری نه‌خوارد؛ بری تریشی ده‌رهینا و کردیه‌گیرفانی. پیاله‌که‌ی له‌جیگه‌ی خۆی دانا و ده‌رگای یه‌غانه‌که‌ی به‌سته‌وه. پارچه‌که‌ی داوه سه‌ر یه‌غانه‌که‌دا و لیی وردبووه. به‌سه‌ر پارچه‌که‌وه په‌سمی تاوسیکیان گولده‌ژی کردبوو. ئەم په‌سمه سه‌رنجی راکیشا. ده‌ستی هینا به‌سه‌ر تاوسه‌که‌دا و لیی وردبووه. تاوسه‌که‌کلکی چه‌تری کردبوو. هه‌موو په‌نگیکی تیدابوو. کلاوه‌که‌ی سه‌ری وه‌ک کلکی پر بوو له‌په‌نگی گه‌ش و جوان. چاوی ره‌ش، باله‌کانی توژی‌ک فاش بپۆه و پایه‌کی هه‌له‌هینابوو وه‌ک بییه‌ویت هه‌نگاو بنی و پخ هه‌ل بگری. ئەم په‌سمه به‌لایه‌وه شتیکی تازه بوو. ئەیوب سه‌ری کرده سه‌ر یه‌غانه‌که‌؛ هه‌ردوو ده‌ستی خسته‌مل تاوسه‌که‌، وه‌ک بییه‌ویت ناوینانی تاوسه‌که‌بیخ. هیدی هیدی دالغه و خه‌یال برییه‌وه. تاوسه‌ک‌ه‌ه‌نگاوی نایه‌ناو دنیای خه‌یالی ئه‌یوه‌وه. له‌باوه‌شیدا که‌وته باله‌فرکی. له‌ژووره‌که‌دا به‌رله‌لای کرد. تاوسه‌که‌ وه‌ک ده‌سته‌مو و یه‌که‌ناسی ئەیوب بیت به‌په‌له‌کوئی خۆی هاویشته‌وه باوه‌شی ئەیوب. ئەیوب ماچی ده‌کرد و

دهینوساند به‌خوییه‌وه. مندالنه‌کانی گه‌رک یه‌که‌یه‌که هاتنه ناو دنیای خه‌یالی ئه‌یویه‌وه و ژووره‌که بوو به‌گۆرپه‌پان و مه‌یدانیتکی زۆر گه‌وره. تاوسه‌که را له‌گه‌ل را گه‌وره‌تر ده‌بوو. ئیسته بیوو به‌تاوسیتکی گه‌وره که وه‌ک ئه‌سپ سواری ده‌بوو؛ هه‌وساری کردبوو. له‌غاوه‌که‌ی گرتبوو به‌ده‌ستیییه‌وه و له‌گه‌ل خۆی ده‌یگه‌راند. مندالنه‌کان وه‌دووی که‌وتن:

- ئه‌یوب تۆخوا منیش سوارکه.
- ئه‌یوب تۆخوا بیره با منیش ده‌وری بیگه‌رینم.
- ئه‌یوب تۆخوا منیش سوار بم؟
- ئه‌یوب تۆخوا... ده‌ی ئه‌یوب بۆ ئه‌ونه خراپی.
- نه‌خه‌یر که‌س سوار ناکه‌م. ده‌ستی لی مه‌ده‌ن ... هینی خۆمه.

پالی ده‌نا له‌ مندالنه‌کانه‌وه و نه‌یده‌هیتشت هیچ کامیان لیتی نزیک بینه‌وه. هه‌موو ژنه‌کانی گه‌رک لیتی ده‌پارانه‌وه که مندالنه‌کانیان سوار بکات. به‌لام جوابی هیچیانی نه‌ده‌دایه‌وه که‌سی سوار نه‌کرد. چیمه‌ن و ریزان له‌گه‌ل چنوو و نازاد لاره مل به‌لایه‌وه وه‌ستا بوون و لیتی ده‌پارانه‌وه که سواریان بکات. له‌ راستیشدا هه‌زی ده‌کرد چنوو و نازاد سوار بکات، به‌لام له‌ رقی چیمه‌ن و ریزان سواری نه‌ده‌کردن:

- لاجن هیچتان سوار ناکه‌م؛ فه‌قه‌ت داده گولاله سوار ده‌که‌م. ئه‌ها هه‌رچی رایه ئه‌می برده ژیرخان که‌رکه‌رینیتی له‌گه‌ل ده‌کردم. هه‌ر سواری پشتی ده‌بووم. خه‌یال برديه ناو ژیرخانه‌که‌ی مال گولاله که نیوه‌روان کاتی که هه‌موویان نوستبوون ئه‌یویی له‌ کۆلان ده‌گرت و ده‌بیرده ژیرخان کایه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد. سواری پشت و سکی خۆی ده‌کرد و له‌سه‌ر سکی هه‌لیده‌په‌راند؛ وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌یوب ماشین لیده‌خوړی. گولاله‌ش لیتی خۆی ده‌کرۆشت و چاوه‌کانی ده‌به‌ست. ئه‌مجار ئه‌یوب له‌سه‌ر سکی راده‌کشا و ده‌ینوساند به‌خوییه‌وه و ده‌یتلاند هه‌وه. وه‌ک ماشینه‌که‌یان له‌سه‌ر جاده

ترازاییت و که‌وتییته خواره‌وه. ئه‌یوب ده‌ستی هه‌ر به‌هه‌وساری تاوسه‌که‌وه بوو. هۆشی هاته‌وه سه‌رخۆی چووه سه‌ر کیشه‌که‌ی پیتشو: ئه‌ری وه‌للا هه‌ر فه‌قه‌ت داده گولاله سوار ده‌که‌م.

به‌ شلاق و قامچییه‌که‌ی ده‌ستی ده‌یدا له‌ مندالنه‌کان و له‌ خۆی دوور ده‌خستنه‌وه. له‌گه‌ل گولاله سوار پستی تاوسه‌که‌ بوون. چیمه‌ن و ریزان هاته‌نه به‌ر تاوسه‌که و ده‌ستیان کرد به‌گریان و ده‌پارانه‌وه که سواریان بکات. ئه‌یوب شه‌لاقه‌که‌ی ده‌ستی توڕ ده‌دا و له‌ خۆی دوور ده‌خستنه‌وه و به‌توڕه‌یی پیتی ده‌وتن:

- ئه‌ها قسه‌م پیتی ئیژن. ئه‌ها لیم ده‌ده‌ن به‌هه‌ردووکتانۆه. وه‌للا سوارتان ناکه‌م.

ئه‌یوب تاوسی لنگدا و هه‌لی فراند. له‌ ئاسمانی به‌رینی خه‌یالدا بالیان گرت هه‌وه. ئاوات و ئاره‌زووی ئه‌وه‌بوو رۆژی بتوانی بچیتته سه‌ر ته‌په‌ی مالان و له‌وه سه‌ره‌وه سه‌یری سه‌قز بکات. به‌رد له‌ خه‌لک بگری. جا ئه‌وسا خه‌لک بیتن: شا ئه‌و کوره‌ چهن نازایه.

ئیه‌سته به‌سواری تاوس له‌گه‌ل گولاله به‌سه‌ر ته‌په‌ی مالان و شاری سه‌قزدا ده‌گه‌ران. گرینگ ئه‌وه‌بوو که سه‌قزی هه‌ر به‌قه‌ده‌ر رینگه‌ی مه‌درسه و کۆلانه ته‌نگه‌به‌ره‌کانی گه‌رکه‌ی سه‌ر به‌چه و کازمخان که راسته‌رینگه‌ی رۆژانه‌ی بوون، ده‌دی. ته‌نانه‌ت دوکانه‌کانی سه‌ر رینگه‌شی نه‌ده‌دی به‌س دوکانی سه‌ید عه‌ولا و دایه گوله نه‌بی که لای ئه‌م نان شه‌که‌ری ده‌سه‌ند و له‌ لای ئه‌و تووه به‌رۆژه. پاشان راست رینگه‌ی مه‌درسه. رووی کرده قه‌راخ چه‌م و قۆیییه‌کان. ناو پۆله بیکه و پارکی شار و ئه‌مجار رووی کرده‌وه گه‌رکه‌ی خۆیان. هه‌مووی خه‌لکی گه‌رکه‌ی سه‌یری ئاسمانیان ده‌کرد و به‌ده‌ست ئیشاره‌یان به‌ئیه‌یوب ده‌کرد. ئه‌مجار چو بۆ سه‌ر که‌لاوه‌که؛ گورگی و توتکه‌کانی بۆی ده‌وه‌رین. به‌ناو ژووره‌که‌دا بالی گرتبۆه. گولاله ده‌ستی له‌ ناوه‌دی توند کردبوو. پیتکه‌وه به‌ئاسمانی به‌رینی خه‌یالدا هه‌لده‌فرین و

پیتده‌که‌نان. ئە یوب له‌وه‌ی که توانی بوی گولاله له جوابی ئەو هه‌موو که‌رکه‌رینیدا سوار بکات، پر به‌دل خۆش‌حال بوو. له‌وه‌ش که چیمه‌ن و ریتزانی سوار نه‌کردبوو دیسان هه‌ر خۆش‌حال بوو. سه‌ری هه‌ل هینابوو. ده‌سته‌کانی کردبووه. را له‌گه‌ل را پتر له‌ناو ئاسمانی خه‌یاله‌که‌یدا ون ده‌بوو. که له‌پر درگای ژووره‌که‌ شفق کرایه‌وه و چیمه‌ن گسک به‌ده‌سته‌وه له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستا‌بوو. به‌ر‌قه‌وه زه‌ق سه‌یری ئە یوبی ده‌کرد. ئە یوب په‌شو‌کا‌و هه‌ناسه‌ی سوار ببوو. سه‌یری چیمه‌نی ده‌کرد. وه‌ک تازه ئەم زه‌لامه‌ی دیبیت یان که‌وتبیته‌ ناو دنیا‌یه‌کی تازه و سه‌مه‌روه‌ه که به‌راستی هه‌رواش بوو. چیمه‌ن بری قسه‌ی پت و تبوو به‌لام ئەم نه‌بیستبوو. سه‌یری ئەم لاو ئەولای درگا‌که‌ی کرد، شوپین و ریتگی ده‌ربازبوون نه‌بوو. به‌لام ده‌بوو کارتیکی بکرده‌یه. یه‌ک‌دو هه‌نگاو چوووه دواوه، تا به‌شکم چیمه‌ن بیت بۆی و ریتگی هه‌لاتن په‌یدا بکات و خۆی ده‌رباز بکات. چیمه‌ن به‌چوونه دواوه‌ی ئە یوب چوو بۆی و گسکه‌که‌ی هه‌ل هینا که لیتی بدات. ئە یوب قیژاندی و له‌ژیر گسکه‌که‌وه ده‌رچوو. به‌هه‌لاتن و بانگه‌بانگ و هاوار چوووه ده‌روه. ریتزان سه‌ری‌یلکانه‌که‌ی گرتبوو، به‌لام ئە یوبی بۆ نه‌گیرا. دایکی به‌ده‌م قیژه و هاواره‌که‌وه هات. چیمه‌ن گسکه‌که‌ی ئەدا به‌دیواره‌که‌دا و خۆی راده‌ژهند. چنور و نازاد ده‌ریه‌رینه‌ ده‌روه. ئە یوب خۆی له‌ پشت دایکی‌دا شارده‌بووه. ریتزان ده‌ستی گرتبوو به‌مه‌عجه‌ره‌که‌وه و خۆی راده‌ژهند، ده‌می بچوو‌ک کرده‌وه و وتی:

- وه‌للا خه‌تای ئەوه.

دایکی چه‌مۆلتیکی لیتنا وتی:

- ده‌ک وه‌للا کویترت کا.

دایکی که شه‌که‌تی جل شوژدن پشتی پیکۆم کردبوو. به‌ماندوویی ده‌ستی ئە یوبی گرت و وتی:

- ئا بی ئو لیتفانه‌م له‌گه‌ل هه‌ل‌خه‌ کوره‌ جوانه‌که‌م قورسه‌ نایتوانم.

چیمه‌ن گسک به‌ده‌سته‌وه له‌گه‌ل ریتزان له‌ به‌رده‌رگای دالاندا دانیشتبوون خه‌ریکی قسه و سرت و هۆر بوون و خۆیان له‌ دایکیان گیل ده‌کرد. ئە یوب له‌گه‌ل دایکی خه‌ریکی کار بوو. دایکی به‌ده‌نگی به‌رز پووی کرده‌ کچه‌کان و وتی:

- ئاده‌ی یا خوا قه‌زای ئەو کوره‌تان لی بکه‌وی، ئەوه بۆ خۆتان ده‌دزنۆ، هیشتا دوو ته‌شت ماوه.

هه‌موو به‌تیکرا کاربان ته‌واو کرد. ئە یوب جله‌کانی به‌ری هه‌موو خوسابوو. له‌ به‌رخۆره‌که‌دا شه‌که‌ت دانیشت تا وشک بیته‌وه. هه‌موو ئاره‌قی گیانی چبوو له‌ جله‌کانیه‌وه و دۆوه‌که‌ی ده‌ردابوو. دایکی خه‌ریکی هه‌ل‌گۆفینی یه‌ک دوو کوت جل بوو؛ سه‌ری‌یکی ئە یوبی کرد و پیتی وت:

- ئاده‌ی کورم ئەو جلانه‌و داکه‌نه با بیشۆم.

ئە یوب له‌ به‌رخۆره‌که‌ سه‌ری داخستبوو. ده‌ستی گرت به‌رچاوبیه‌وه و سه‌ری هه‌ل‌هینا له‌ژیر لچه‌وه وتی:

- من دایناکه‌نم پاکه

دایکی ده‌ستی له‌ناو ته‌شته‌که‌دا ئاو‌کیشا و بردی بۆ گیرفانی سوخمه‌که‌ی حیه‌له و که‌له‌کی هه‌میشه‌یی به‌تووره‌یی وتی:

- ده‌یشۆی نایشۆی هه‌رتک چاوت ده‌ره‌ات، بی ئەو پوله‌ بیه بۆ مال دایه‌ خالۆ.

ئە یوب نچیری به‌داو ئاشنا وتی:

- نه‌خیر درۆ ده‌که‌ی ده‌مشۆی.

- من درۆ ده‌که‌م؟ تف گو به‌و حه‌باته و.

دایکی که‌فاوی ته‌شته‌که‌ی رژاند و له‌ بیره‌که‌ پری کرده‌وه. تاییدی کرده‌ سه‌ری و به‌ده‌ست شێواندی. ئە یوب تا نزیک ده‌رگا‌که‌ رۆیشت؛ هه‌ره‌کی بچیت بۆ کۆلان، دایکی پیتی زانی و وتی:

- نه‌چیته‌ ده‌رۆ. بچۆ بۆ مال دایکم.

ئه‌یوب به‌ترس و له‌رز و پین خشکانه لیتی نزیك بۆوه به‌مه‌زلومی وتی:
 - ده‌بیژ به‌خوا ناشۆم.
 - به‌گیانی تۆ
 ئه‌یوب به‌م سوینده‌ی دایکی هه‌لیخسته‌وه و کیشای به‌قاچ و رانی خۆیدا
 و به‌نوزه نوز وتی:
 - ئا... ئا... وه‌للا ده‌مشۆی ... به‌گیانی تۆ [بۆ ئه‌م وشه‌ ده‌می خۆی لار
 کرده‌وه]: نه‌خپیر بیژ به‌خوا.
 - جا من گیانی تۆ به‌درۆ ده‌خۆم به‌و خۆشه‌ویستییه.
 ئه‌یوب به‌م قسه‌ی دایکی پینکه‌نی و به‌ترس و له‌رزوه‌ی لیتی نزیك بۆوه.
 دایکی په‌لاماری دا و ئه‌یوب قیژانندی:
 - دایکه... دایکه تۆخوا لیم گه‌رئ، خۆ من هه‌یچم نه‌کردوه.
 - خۆ لیت ناده‌م جله‌کانت دا‌که‌نه‌ با بی‌شۆم.
 ئه‌یوب په‌لاماری خۆی ده‌دا که خۆی له‌ ده‌ست دایکی پرگار بکات و
 به‌نوزه نوز ده‌یوت:
 - دایکه... نه‌خه‌یر من نایشۆم، من جل دانا‌که‌نم... خۆیشم ناشۆم.
 دایکی کیشایه‌ ژیر چنگ و قیژانندی به‌سه‌ریدا:
 - من... منه‌ی چیه‌ته. بۆنی سه‌گی تۆییوت لی دی.
 ئه‌یوب ده‌ستیکی به‌ده‌ست دایکیه‌وه بوو، ده‌سته‌که‌ی تریشی گرتبوو
 به‌سه‌ریه‌وه و خۆی له‌به‌ر پینی دایکیدا گرمۆله‌ کردبوو. دایکی چه‌ن جاری
 تر به‌زمانی خۆش پینی وته‌وه که جله‌کانی ده‌ره‌یه‌تی. به‌لام هه‌ر له‌ژیر لچه‌وه
 و به‌سه‌ر جوابی ئه‌داوه که داینا‌که‌نی. دایکی یه‌ک دوو چه‌پۆکی دا به‌سه‌ریا
 وتی:
 - یاخوا! خوا له‌منت بسینێ ئیژی سائه‌ شیتی.
 - من قه‌یناکا... قه‌یناکه... من داینا‌که‌نم... لیباسه‌کانم پاکه.
 دایکی دیسان تیی سره‌وانده‌وه. ئه‌یوب پتر خۆی گرمۆله‌ کردو ده‌ستی له‌

ده‌ور ئه‌ژنۆی گرتبوو بۆ ئه‌وه‌ی که دایکی ویستی به‌رزى کاته‌وه نه‌یتوانی.
 - ئه‌وه چییه‌ ره‌عنا خانم؟ ئه‌وه بۆ وا ده‌که‌ن؟ تۆ خوا چۆن دل‌ت دی وای
 لی ده‌که‌ی.
 ئه‌مه‌ زوبه‌یده خانم بوو؛ په‌نجه‌ره‌یان ده‌یروانی به‌ناو حه‌وشه‌که‌ی مال
 ره‌عنا خانمدا. سه‌ری به‌ته‌واوی خه‌لکی گه‌ره‌که‌وه قال بوو، له‌ گه‌وره‌ تا
 پچوک. ره‌عنا له‌به‌رخۆبه‌وه وتی:
 - ئا بیژ به‌تۆ چی یا خوا دل‌ت هه‌لدرن، هه‌لقون دوشایی.
 پرووی کرده‌ زوبه‌یده خانم:
 - خوشکه‌ گیان! دیقم کرده‌ به‌ده‌ستیو. له‌ رقی زوبه‌یده‌خانم نه‌قورچکی له
 بن باخلی ئه‌یوب گرت و پینی وت: ده‌هسته‌ دنیات هاورد هه‌یرم.
 پرووی کرده‌وه زوبه‌یده خانم. ئه‌م دایک به‌وبه‌خته‌ دیق ده‌کا؛ گیانه
 شیرینه‌که‌ی ده‌رده‌چیت تۆزی ئاوی لی بکه‌وی؛ زیهری ئیلاهی ده‌کات. خوا
 ره‌حمی کرد کچ نه‌بوو ئه‌ینا به‌ده‌سمۆ ئه‌ماوه.
 زوبه‌یده خانم ده‌ستی گرت به‌به‌ر چه‌ناگه‌به‌وه وتی:
 - ئه‌به‌رۆ خوانه‌کا خوشکه‌ گیان دوور له‌ گیانی ئه‌یوب.
 ره‌عنا تۆزیک به‌تووره‌یی و تۆزیک به‌زمانی خۆش وتی:
 - ده‌هسته‌ پرۆله‌ گیان! جله‌کانت دا‌که‌نه‌ ئیژی حه‌مه‌دۆمی؛ خوا له‌منت
 بسینێ.
 ئه‌یوب هه‌روا که خۆی گرمۆله‌ کردبوو، له‌ژیره‌وه چاوی له‌ ده‌س
 دایکیه‌وه بوو که لیتی نه‌دات. دایکی که به‌هۆی کیشه‌ له‌گه‌ل ئه‌یوب قژی
 له‌ژیر روسه‌ریه‌که‌ی ده‌ره‌اتبوو خسته‌یه‌وه ناوه‌وه و ئاره‌قه‌که‌شی به‌ده‌ست
 سپری که زه‌نگۆله‌ی ئاره‌ق به‌لاجانگیدا رپچکه‌ی کردبوو له‌ چه‌ناگه‌ی
 ده‌تکا. به‌رسینگ و به‌رۆکی هه‌موو خوسابوو، بۆنی توندی تاید و خۆل و
 ئاره‌قی دایکی تیکه‌ل ببوون.
 ئه‌یوب هه‌سته‌ی کرد ده‌ستی دایکی له‌ ده‌ور مه‌چه‌کی شل بۆته‌وه،

په‌لاماری خویدا که هه‌لبیت؛ به‌لام ره‌عنا به‌دهم هه‌لمه‌ته‌که‌یه‌وه رۆشت و توند گرتییه‌وه و گرتیه ژیر چنگ و چه‌پۆکیکی توندی دا به‌سه‌ریدا و زیاتر نخونی کرده‌وه:

- ئەوه خۆ دهره‌قه‌تی نایه‌م.

هه‌لکیتشه‌که‌ی دایکی له دهره قۆلییه‌وه تا نزیک ئەژنۆی تهر ببوو. دهور بیره‌که ببوو به‌قور به‌هۆی ناوڕژاندنی زۆره‌وه. له‌ولا و ئەولای بیره‌که چوار دانه به‌ردی پان دانرابوون تا پا نه‌چیت له قوربه‌وه. ناوه‌رۆی به‌ر بیره‌که له به‌ین به‌رده‌کانه‌وه دهرۆبشته ناو گونجه‌ی مه‌سته‌راحه‌که. ناوه‌رۆکه ناویکی شینی پێدا دهرۆیی. به‌سه‌ریه‌وه که‌فی سپی - وه‌ک په‌له‌هه‌ور - وه‌ستابوو که ناو له‌ژیرییه‌وه خیرتر دهرۆیی. له‌ناو ناوه‌که‌دا خۆرکه دیاربوو. ناسمانی ناو ناوه‌که ناسمانیکی تر بوو. هه‌ور و په‌له‌وه‌ریشی تیدابوو. ئەمجاره چاوی به‌ناوی ناو ته‌شته‌که که‌وت. ناسمان و خۆره‌که‌ی ناو ئەویش ناسمان و خۆریکی تر بوو. ئەیوب وه‌ختبوو بچیتته ناو یه‌کی له‌و دنیا‌یانه‌وه که دایکی به‌شه‌که‌تی و ماندوویی ده‌ستی راوه‌شاند و وتی:

- ده هه‌سته کارم هه‌یه، هه‌یج کاریکم نه‌کردوه، فریای چیشته‌که‌ی شه‌و ناکه‌وم.

- ده‌ی کارت چیبه به‌من؟ پرۆ چیشته‌که‌ت دروسکه، من خۆم ناشۆم.

ئەیوب ته‌کانێ توندی دا که له ده‌ست دایکی دهریچی؛ به‌لام دایکی توند گرتییه‌وه و نوکه شه‌قیکی دا به‌ته‌مۆیدا و به‌رزی کرده‌وه به‌جله‌وه خستیه ناو ته‌شتی جل شتنه‌که؛ که خۆری به‌تینی پاش نیوه‌رۆ ساردییه‌که‌ی شکاندبوو. ئەیوب به‌قه‌ستی خۆی خسته هه‌ناسه پرکی، که ناوه‌که‌ی سارده. به‌لام دایکی جوابی نه‌داوه. دیسان له ناوه‌که‌ی هه‌لژهنده‌وه و جله‌کانی به‌زۆری کوته‌ک له‌به‌ر دهره‌یتنا و تاسی تر ناوی کرد به‌سه‌ریدا. ئەیوب پانتۆله‌که‌ی دانه‌ده‌که‌ن. چیمه‌ن و ریزان هاتن بۆ یارمه‌تی دایکیان؛ به‌رزیان کرده‌وه و دایکی پانتۆله‌که‌ی دامالی. ئەیوب له رقا به‌قبیره‌قیژ

ده‌ستی کرد به‌لاقه‌ فرتی و ناو پرژاندن. دایکی مشتیکی دا به‌ناو شانیدا و زله‌یه‌کی دا به‌په‌نا گویتیدا؛ ئیتر له په‌له‌قارێی که‌وت:

- ئیژی به‌چکه پشیله‌یه ئەوه‌نده ده‌زیقینی.

زویه‌یده خانم له‌به‌ر په‌نجهره‌که گوی قولاخ شانی دادابوو. وشه‌ی پشیله‌ی به‌رگۆی که‌وت وتی:

- جا پشیله‌ی چی ره‌عنا خانم ئەها ئەو پشیله له‌سه‌ر ئەو دیواره خهریکی خۆ لستنه‌وه‌یه و خۆی ده‌شوات.

- زویه‌یده خانم گیان ئەوه هاتی ساحتییه‌تی. خۆ هه‌تیبه‌که‌ی من نییه. ئەوان سه‌هله پشیله مێروله‌ی ماله‌که‌شیان هاتیه‌تی.

پشیله سووره‌که‌ی مالّ حاجی مینه بوو که له‌سه‌ر دیواره‌که‌ی مالّ ره‌عنا خانم له‌ژیر سیبه‌ری دارتوه‌که‌دا خهریکی خۆ لستنه‌وه بوو. پشیله‌که له‌گه‌ل ده‌نگی فریادی په‌له‌وه‌ره‌کان ده‌سه‌لمایه‌وه و قوته قوتی پین ده‌که‌وت و خۆی زیت ده‌کرده‌وه. تۆزیک سه‌یری شوپین ره‌وتی په‌له‌وه‌ره‌که‌ی ده‌کرد؛ جارێک ده‌میواند و خهریکی لستنه‌وه‌ی خۆی ده‌بووه. ئەیوب له‌ناو ته‌شته‌که‌دا هه‌ل تروشکاو مانی گرتبوو. دایکی به‌ده‌ست مانگرتن و لاسارییه‌که‌یه‌وه وه‌رزه‌ر ببوو. تا که‌وشه‌که‌ی داکنده و چهن دانه‌ی کیشا به‌پشت و سمتیدا. چیمه‌ن هه‌لی به‌ده‌رفه‌ت زانی و تاسی ناوی کرد به‌سه‌ریدا تا چاکتر نازاری بگات. ئەیوب زهری لێ به‌رزبووه و ده‌ستی کرد به‌گریان. دایکی به‌تورپه‌یی و به‌عاجزی وتی:

- ئەوه بۆ وا ده‌که‌ی خوا له‌منت بسینی.

دایکی به‌ده‌نگی به‌رز رووی کرده زویه‌یده خانم وتی:

- ئەیوب گیان شه‌رم ده‌کا.

زویه‌یده خانم شان و ملی له په‌نجهره‌که‌وه هیتنا ده‌ره‌وه تا چاکتر ده‌نگی پێیان بگات:

- جا کورپه جوانه‌که‌م شهرم له من ده‌که‌ی؟
 ده‌ستی گرت به‌ده‌میوه: ئه‌یه‌رۆ به‌قوربان‌ت بم فه‌رقی تو و کچه...
 دای به‌ده‌ستی خۆیدا و پیکه‌نا: ئه‌ی خه‌جاله‌تم له کورپه‌کانم نازیزتری.
 دایکی و خوشکه‌کانی به‌زۆر هه‌لیان ساند دایکی وتی:
 - هه‌سته‌ عه‌یبی چی رۆله، هه‌وشی خۆمانه.
 دایکی ته‌شتیکی بۆ نخون کرده‌وه و روو به‌مالی زوبه‌یده خانم
 ویستانی. زوبه‌یده خانم که چاوی به‌به‌ری به‌ره‌للای ئه‌یوب کهوت وتی:
 - ئه‌یه‌رۆ ره‌عنا خانم ئه‌وه خۆ تازه پیاویکه‌ بۆچی ناوا به‌ریت لی
 به‌ره‌للای کردوو له به‌رچاوی ئه‌و عاله‌ما ده‌یشۆی.
 ره‌عنا جوابی نه‌داوه، زوبه‌یده دیسان وتی:
 - ده‌ی ئه‌قه‌له‌ن رووی که‌ره ئه‌ولاه.
 ره‌عنا سولکی سابه‌وونی خستبووه ناو تایه‌ک گۆره‌وی و ئه‌یوبی پێ
 ده‌شۆرد وتی:
 - بۆچی خوشکه‌گیان خۆ تو بپیکانه‌ نیت، یان ئه‌لبه و ئیترتی ئیختیاری
 هه‌وش و مالی خۆشمان نییه.
 - ئه‌یه‌رۆ ره‌عنا خانم گیان نه‌وه‌للای... وه‌لی...
 زوبه‌یده قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد و چوو ئه‌ولاه. په‌نجه‌ره‌که‌ی شه‌ق پێوه‌دا
 و په‌رده‌که‌ی داداوه و چنوور و نازاد له‌ناو په‌نجه‌ره‌که‌ دانیشتبوون و
 به‌ئه‌یوب پێده‌که‌نان. ئه‌یوب له‌ ترسی دایکی نه‌یده‌وتیرا پشت بکاته‌ مال
 زوبه‌یده خانم. به‌لام ده‌ستی به‌به‌رییه‌وه گرتبوو. دایکی له‌ رقی زوبه‌یده
 خانم - گه‌رچی ئیسته‌ش له‌ به‌ره‌نجه‌ره‌که‌دا نه‌ماوو - به‌لام نه‌یده‌هه‌شت
 خۆی داپۆشی؛ به‌توو‌ره‌یه‌یه‌وه پیتی وت:
 - ده‌ست لابه
 - ئاخ‌ره‌یه
 - عه‌یبی چی رۆله! بۆ عه‌یبه؟ به‌ری خۆمانه و به‌ره‌للای ده‌که‌ینه ئه‌و

ده‌شته. به‌و خه‌لکه‌ چی.
 ئه‌یوب به‌م قسانه‌ی دایکی پیکه‌نینی ده‌هات: ده‌ده‌ی کورپه‌ شیرینه‌که‌م
 به‌قوربان‌ی گه‌نه‌که‌ت بم.
 پێزان له‌ دایکی تو‌ره‌ بوو به‌قیزه‌وه وتی:
 - وی دایکه‌ ئه‌وه ئیترتی چی. به‌قوربان‌ی چی ئه‌وی ئه‌ونه‌ پێس و
 چه‌په‌لی.
 چیمه‌ن به‌تاس، ناوی له‌ ته‌شته‌که‌ هه‌لده‌گۆزی و ده‌یکرد به‌سه‌ر ئه‌یوبدا.
 هه‌رجاره‌ی که‌ ناوی پێدا ده‌رژاند، تاسه‌که‌شی ده‌کیشا به‌جیگه‌یه‌کیدای و
 نازاری پێ ده‌گه‌یاندا. به‌م بۆنه‌وه ئه‌یوب هاواری لی به‌رز بووه، که‌فی
 سابوون ده‌چوو ئه‌و ده‌موچاوی ده‌یتۆزاندوه، هاواری ده‌برده‌ به‌ر دایکی:
 - ئای دایکه‌ کو‌یر بووم
 - ئۆه خوا که‌فی خۆیه‌تی [چه‌پۆکیکی ده‌دا به‌ته‌مۆیدا] ده‌ی چاومه‌که‌رۆ
 یاخوا ده‌ستو بکیشم.
 - ئاخ‌ره‌ چیمه‌ن ئیشم پێ ده‌گه‌یینی.
 مندالانی گه‌ره‌ک دایان له‌ ده‌رگا. وێرای ئه‌وه‌ش بانگی ئه‌یوبیان کرد.
 دایکی وتی:
 - ناتوانی خۆی ده‌شوات.
 منداله‌کان له‌ کۆلان ده‌یانقیژاند و بانگی یه‌کیان ده‌کرد:
 - منداله‌کان ئه‌یوب له‌ هه‌وشه‌ دایکی ده‌یشوات باپچینه‌ سه‌ریان
 ته‌ماشای که‌ین.
 ئه‌یوب دای له‌ پرمه‌ی گریان، که‌فی سابوون چوو ناو ده‌می و که‌وته
 کۆخه. به‌ده‌م گریان و کۆخه‌وه وتی:
 - ئا... دایکه‌ خانم... ئه‌وه ئیسه‌ ده‌چنه‌ بان ته‌ماشام ده‌که‌ن... ده‌ی دوای
 من چی بکه‌م [پای ده‌دا به‌سه‌ر ته‌شته‌که‌دا و ده‌گریا] ئا، خانم... ئا...
 ئاو‌رووم چوو.

- ئا، نووزه نووز... ئاورووت بو ده‌چن تو پیاوی...

چیمه‌ن به‌ئانقه‌ست ئاوی نه‌کرد به‌سه‌ر ئه‌یویدا. ریزانیش ته‌شته‌که‌ی پر نه‌کردبووه.

تا ئه‌یوب زیاتر به‌که‌فه‌وه می‌نیت‌ه‌وه، که به‌م چه‌شنه عه‌زیه‌تیا‌ن ده‌کرد. ره‌عنا به‌توره‌ییه‌وه تاسه‌که‌ی له‌ چیمه‌ن سه‌ند، ریزان گورج ته‌شته‌که‌ی پر کرده‌وه. ره‌عنا که‌فه‌که‌ی له‌ سه‌ر و رووی ئه‌یوب شو‌رده‌وه. سه‌ریانه‌کان پریوون له‌ منداڵ. هه‌موویان چه‌پله‌یان له‌ دده‌ا و پیته‌که‌نان. کچ و کوپ تیکه‌ل بیوون. به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یان وت:

- ئه‌شایکه... ئه‌شایکه... دایکی ده‌یشوات.

- ئه‌یوب کچه... ئه‌یوب کچه... هۆی هۆی

- ئه‌شا دیاره... ئه‌شا دیاره.

ئه‌یوب ده‌ستی گرتبوو به‌به‌ریه‌وه و خۆی له‌ پشت دایکیه‌وه ده‌شارده‌وه. دایکی رووی کرده‌ منداڵه‌کان تا بزانی کین. بانی مال زوبه‌یده‌خانم نه‌شمیلی کچی و عه‌لی و عه‌باسی کوپ تیدا‌بوو. چه‌پله‌یان له‌ دده‌ا و ده‌یان قیراند و پین ده‌که‌نان و ئاماژه‌یان به‌ئه‌یوب ده‌کرد. بانی مال حاجی مینه و بانه‌کانی تریش چه‌ن منداڵیکی تیدا‌بوو. دایکی تاسه‌که‌ی پر کرده‌وه و رزاندی به‌سه‌ر ئه‌یویدا. به‌ده‌م ئه‌م کاره‌وه رووی کرد مال زوبه‌یده خانم وتی:

- ئه‌وه خاتوو نه‌شمیل! ناو ئه‌و کورانه بو‌چووی؟ ره‌فیتی تو دوو منال ها به‌باوه‌شیتو یا خوا قه‌ده‌ نه‌یگرئ به‌باوه‌شتو. چاو له‌ دایکوکه ماشه‌للا له شه‌رمی خۆیا په‌رده‌که‌ی داداوو.

ره‌عنا به‌ریزانی وت که بیته به‌رده‌م ئه‌یوب بوه‌ستی تا منداڵه‌کان نه‌ بینن. ئه‌یوب هه‌رچاوی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی مال زوبه‌یده‌خانم و بانه‌کانی ده‌ورو به‌ره‌وه بو. ناوده‌می تامی سابونی دده‌ا و زوو زوو تفی ده‌کرده‌وه.

دایکی تاسی ئاوه‌که‌ی له‌ ته‌شتی به‌ریه‌که‌ پر کرد تا بیکات به‌ئه‌یویدا و که‌فه‌که‌ی له‌ بکاته‌وه. به‌لام ئه‌یوب له‌سه‌ر ته‌شته‌که‌ نه‌ما‌بوو. خۆی به‌کوپه‌ کوپ له‌ پشت دایکیه‌وه شارده‌بووه. دایکی به‌توندی راپیکتیشا سه‌ر ته‌شته‌که‌. ئه‌یوب له‌ ترسدا ده‌ستی گرت به‌سه‌ریه‌وه که دایکی لێی نه‌دات. چیمه‌ن له‌م کاته‌دا گورج هه‌لی به‌ده‌رفه‌ت زانی وتی:

- ئای دیاره... ئای دیاره.

ئه‌یوب گورج ده‌ستی گرت به‌به‌ریه‌وه. چیمه‌ن و ریزان دایان له‌ قاقای پیکه‌نین. ره‌عنا لێیان تووره‌بوو. ئه‌یویش و پیرای دایکی قسه‌ی پین وتن. به‌ده‌م شه‌ره‌ قسه‌وه سه‌یری بانی مال‌ه‌کان و په‌نجه‌ره‌که‌ی مال زوبه‌یده‌خانم کرد. په‌رده‌که‌ لانه‌درابوو منداڵه‌کانیش روشتبوون. به‌لام له‌ پشت هه‌وره‌بانه‌که‌ی مال حاجی مینه‌وه چاوی به‌که‌لله سه‌ر تیک که‌وت ناسییه‌وه؛ سه‌ری عه‌زۆ بوو، که له‌و پوه سه‌یری ناو حه‌وشه‌که‌یانی ده‌کرد. له‌ ترسی دایکی نه‌یویرا هیچ بلتی. به‌لام له‌ ده‌روونی خۆیدا هه‌ستی به‌ئازاریکی زور زه‌خم کرد. دایکی دوا ئاوی کرد به‌سه‌ریدا که ئاوی بکیشی. ئه‌یوب هه‌ر رووی له‌ عه‌زۆ بوو. ئاگای له‌ دایکی نه‌بوو. دایکی به‌توره‌ییه‌وه رووی پین وه‌رگێرا:

- ئه‌وه بو‌وا ده‌که‌ی له‌ خۆت. ده‌بیرا با کاره‌که‌م بکه‌م. بو‌خه‌ریکی دیقم پین ده‌که‌ی.

ئه‌یوب گورج رووی له‌ دایکی هه‌لپیری و رووی کرده‌ عه‌زۆ، دایکی چه‌ن تاس ئاوی کرد به‌سه‌ریدا وتی:

- ده‌ست بخه له‌ گیانت. ده‌ی... ده‌ی جوان... ناو پاو و ژیر باخل و کونی گوپچه‌که‌ت... ده‌ی جوان... پاو به‌رزکه‌رو با ئاویبکیشم.

ئازاد و چنور پالیان دابوو به‌دیواره‌که‌ی مال عه‌زیمه‌خانمه‌وه و سه‌یری شو‌ردنه‌که‌ی ئه‌یوبیان ده‌کرد. شو‌ردنی ئه‌یوب ته‌وا‌بوو ئه‌وانیش چون بو کۆلان. ئه‌یوب له‌ رق و نه‌فره‌تدا ده‌له‌رزی و تو‌زیکیش دلێ پر بیوو. بی‌زی

له‌وه ده‌کرده‌وه که ئە‌گەر عه‌زۆ له لای مندال‌ه‌کان باسی بکات «من خواره‌وه‌ی ئە‌یووم دیوه چی بکه‌م؟ چۆن بچم بۆ ناو مندال‌ه‌کان؟ چۆن بچم بۆ بانی بازار؟ چۆن بچم بۆ قۆچی، بۆ چه‌م؟» ئە‌م پرسیارانه و ده‌یان پرسیارێ تر ببونه هۆی مه‌شغله‌ی و بیهر و میتشکی پیوه ماندوو ببوو. ده‌نگی تربیقه‌ی پیتکه‌نینه‌ی چیمه‌ن سه‌رنجی راکیتشا که ئاماژه‌ی به‌رێزان ده‌کرد و ئە‌ویش سه‌یری بانی مالّ حاجی مینه‌ی ده‌کرد. کاتێ ئە‌یوب شوێن ره‌وتی سه‌رنجه‌که‌ی رێزانی گرت عه‌زۆ گورج خۆی شارده‌وه. ئە‌مه‌ بۆی بوو به‌دل‌خۆشی و په‌ژاره‌یه‌کی تر. یه‌که‌م بۆ ئە‌وه‌ی که عه‌زۆ سه‌یری ئە‌می نه‌کردبوو؛ دوهم بۆ ئە‌وه‌ی که خۆشکه‌کانی کردبوو. به‌لام سه‌ره‌پای ئە‌م خه‌فته‌هه‌ تۆزێک له‌ په‌ژاره‌که‌ی که‌م ببۆه.

پشیله‌که‌ی مالّ حاجی مینه‌ له‌سه‌ر دیواره‌که‌ خۆی کیشاوه و دهم و لمبۆزی لسته‌وه. خۆی له‌لساوی له‌ لق و چلی داره‌که و چه‌ن سه‌رچلیکی خوارد. پاشان خۆی کۆم و کوور کرده‌وه، کلکی ره‌پ کرد و به‌دوو باز له‌سه‌ر دیواره‌که‌ په‌رییه‌وه. قشقه‌ره‌ و واشه‌یه‌ک له‌ ئاسماندا شه‌ریان بوو. واشه‌که‌ نه‌چیره‌که‌ی له‌ دهم قشقه‌ره‌که‌ رفاند، به‌لام له‌ دهم خۆشی که‌وته خواره‌وه. واشه‌که‌ ژیری له‌ قشقه‌ره‌که‌ گرت و پیش ئە‌و له‌ ئاسماندا گرتییه‌وه. ده‌نگی وه‌رینه‌ی گورگی و توتکه‌کان به‌رزبۆوه. وه‌رینه‌ی گورگی بوو به‌قروسکه، توتکه‌کان بیده‌نگ بوون. ئە‌یوب ده‌نگی وه‌رینه‌ی گورگی ده‌ناسی. ئە‌یوب گوێ قولاخی ده‌نگه‌که‌ بوو. له‌به‌رخۆیه‌وه وتی: «شایه‌د سه‌گی‌ک خۆی کردبیت به‌که‌لاه‌که‌دا و گورگی په‌لاماری دا‌بیت». به‌لام قورسکه‌ی گورگی هه‌ر ته‌واو نه‌بوو. ئە‌مه‌جاره‌ وتی: «ده‌چم بۆ که‌لاه‌ه‌ بزانم کێ لیتیداوه ده‌یتۆپینم». په‌عنا چیمه‌نی نارده‌بوو که‌ خاوی و لیباس بۆ ئە‌یوب بیتنی. رێزان بۆ ئە‌وه‌ی رقی ئە‌یوب هه‌ستیتنی له‌ پال‌ بیره‌که‌دا وه‌ستابوو هه‌ر سه‌یری هه‌وره‌بانه‌که‌ی مالّ حاجی مینه‌ی ده‌کرد. ئە‌یوب به‌تورپه‌یی لای کرده‌وه که‌س نه‌بوو. رێزان هه‌ستی به‌وه‌ کردبوو که ئە‌یوب به‌م په‌فتاره‌ی

ناره‌حه‌ت ده‌بی، به‌ئانه‌سه‌ست سه‌ری ده‌له‌قاند و ئاماژه‌ی ده‌کرد؛ وه‌ک بییه‌ویت ئیشاره‌ به‌که‌سی‌ک بکات. ئە‌یوب له‌ رێزان توورپه‌ بوو. رێزانی‌ش به‌بیتزه‌وه سه‌یری کرد؛ وتی:

– ئا‌گه‌وجه‌ گه‌وج؛ ده‌س گره‌ به‌به‌ر تۆ.

ئە‌م قسانه‌ی به‌ده‌م رێوه‌ کرد و له‌ناو دریاکه‌دا چه‌مۆلیکی نا له‌ ئە‌یوب. ئە‌یوب دیسان لای کرده‌وه بۆ بانی مالّ حاجی مینه‌ به‌لام که‌سی نه‌دی. چاوی به‌بانه‌کانی تریشدا گێپرا. له‌ دل‌ه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ی له‌ رێزان ده‌کرد. دایکی له‌ چیمه‌ن توورپه‌ بوو که‌ بۆچی نه‌هاته‌وه. رێزان له‌ چه‌قی دریاکه‌دا ده‌ستی نا که‌له‌که‌ی وتی:

– خۆ ئیمه‌ نۆکه‌ری ئە‌و نین. ئیمه‌ش مانوین بنیاده‌مین.

چیمه‌ن ئە‌و شتانه‌ی که‌ دایکی داوای کردبوو هێنای. دایکی ئە‌یویی وشک کرده‌وه و جله‌کانی بۆ له‌به‌ر کرد؛ ده‌ستی هێنا به‌سه‌ریا وتی:

– خۆت پیس نه‌که‌ی کوره‌که‌م له‌ شان و قۆل که‌وتم ئە‌ونه‌ جلم شو‌رد.

چیمه‌ن گسکه‌که‌ی له‌به‌ر بیره‌که‌ هه‌لگرت و لاوه‌ لا سه‌یری دایکی و ئە‌یویی کرد له‌به‌رخۆیه‌وه وتی:

– به‌شکم دا‌بشی بی‌ری ناوکه‌ ته‌ری.

ئە‌یوب پیتلاه‌ه‌کانی له‌ پال‌ تاته‌ به‌رده‌کاندا دانرابوو. ویستی له‌ پیتی بکات؛ به‌لام پیتی پنه‌وه‌ ببوو، به‌پیتلاه‌ه‌کاندا نه‌ده‌چوو. خستییه‌ سه‌رپای و له‌ژێر دارتووه‌که‌دا دانیشت.

خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو. هه‌ندی‌ک لا که‌وتیوو. رۆژ زۆری به‌به‌ره‌وه نه‌ما‌بوو. خۆر بن داره‌که‌ی گرتیوو. سببه‌ری داره‌که‌ به‌ناو حه‌وشه‌که‌دا به‌سه‌ر ته‌نافی جله‌کاندا راکشایوو. ئە‌یوب له‌ به‌رتیشکی هه‌تاو، قژ و لووت و سه‌رگۆزناکانی بریقه‌ی ده‌هات. دایکی سه‌یری کرد و به‌پیتکه‌نینه‌ی و بزوه‌ه‌ رووی وه‌رگێپرا. به‌چاوپیتکه‌وتنی، هه‌ستی به‌حه‌ساوه‌یی و ئارامشپکی

ده‌روونی ده‌کرد. چیمهن و ریزان به‌چریه و سرته و پیتکه‌نین خه‌ریکی خاویتن‌کردنه‌وه‌ی ده‌ورو به‌ری بیره‌که بوون و که‌فاوه‌که‌یان را‌ده‌دا. جار‌جار سه‌ری‌کیان هه‌ل ده‌هینا و سه‌یری بانه‌کانی ده‌ورو به‌ریان ده‌کرد. به‌ئامازه به‌یه‌کیان حالی ده‌کرد که چی لی‌هات. که ئەم ئامازه و ره‌فتارانه بو‌ئه‌وه‌بوو که سه‌رنجی ئە‌یوب به‌ره ولای خو‌بان را‌بکی‌شن. به‌ته‌ماشاکردنی ئە‌یوب لچی لی‌ هه‌لب‌قورتین و پشتی تی‌ بکه‌ن. ئە‌یوب له به‌ره‌تاودا دل‌ی خاوه‌ببوو. ئە‌یوبیش هه‌ستی به‌وه کردبوو که هه‌رچی داوای شت له دایکی ده‌کا و خو‌ی تراو ده‌کاته‌وه، خوشکه‌کانی رقیان هه‌ل‌ده‌ست‌ی. زیاتر ئە‌وکاته‌ی که ئە‌وان ئە‌شیا ئە‌نجامیان بدایه‌ت. ده‌ستی گرت به‌سکییه‌وه رووی کرده دایکی که خه‌ریکی مه‌لافه کو‌کردنه‌وه بوو وتی:

- دایکه برسیمه.

- ئە‌وه تازه ئی‌واره‌یه ئی‌سته نان ده‌خو‌ین. تو‌زی دیان گره به‌خو‌تو، ئە‌ینا شه‌و چیش‌ت بو‌ ناخو‌ری.

- شه‌وی چی. وه‌خته بمرم له برسیا.

چیمهن گسکه‌که‌ی له پال‌ بیره‌که دانا وتی:

مه‌ترسه نامری من زامن.

ئە‌یوب له رقی چیمهن ده‌یک‌یشا به‌رانی خو‌یدا و خو‌ی بلا‌وده‌کرده‌وه وتی:

- ده‌دایکه برسیمه وه‌للا خه‌ریکم له برسیا ده‌مرم.

دایکی به‌په‌نجه‌ گوپی خو‌ی گرت و به‌پیتکه‌نینه‌وه وتی:

- ئە‌به‌رۆ شتی وا نه‌بی‌تری دل‌م ده‌توق‌ی له خو‌شیا [رووی کرده چیمهن] دا‌پرۆ چیمه‌گیان تا گیانی ده‌رنه‌چووه له‌تی نانی بو‌ بکه به‌بابۆله بو‌ی بی‌ره.

چیمهن خو‌ی بادا وتی:

- وه‌للا ناچم له به‌یانی زوو کار ده‌که‌م. داردی بو‌ ئی‌رم.

ریزانیش نه‌چوو. ره‌عنا خو‌ی چوو بابۆله‌ییک نان و ماستی بو‌ هینا.

ئە‌یوب پیل‌اوه‌کانی هه‌رچو‌نی بوو له پی‌ کرد. گازتیکی له بابۆله‌که‌ گرت، ماست له بنیه‌وه فلی‌چقه‌ی کرد. گورج ده‌ستی گرت به‌به‌ریه‌وه که نه‌تکیتته عه‌رزه‌که. له‌گه‌ل پاروه‌که‌ی ده‌می ده‌ستی‌شی لسته‌وه. به‌ره‌و کو‌لان وه‌ریکه‌وت دایکی گورج ده‌نگی دا وتی:

- بو‌ کو‌ی؟

- ئە‌چمه به‌ر ده‌ریا دائه‌نیشم.

- دوور نه‌که‌ویتو، بو‌ خاتری خوا ئاوقان گیت‌چه‌لم نه‌که‌ی.

چیمهن و ریزان له به‌ریه‌که له‌سه‌ر به‌رده‌کان دانیش‌تبوون. ره‌عنا ماندوو و شه‌که‌ت له به‌ردریای دالان له‌سه‌ر پیل‌کانه‌که دانیش‌تبوو. هه‌ل‌کیشه‌کی له‌پی‌ ده‌ره‌ینابوو؛ کراسه‌که‌ی بلا‌و‌کردبو‌وه تا چرچ و لو‌چییه‌که‌ی ده‌ری‌چ. سی‌به‌ری بانه‌که‌ی مال‌ عه‌زیمه‌خانم ته‌واو ناو حه‌وشه‌که‌ی گرتبوو. هه‌تاو به‌ئه‌سپایی خه‌ریک بوو ده‌نیش‌ته سه‌ر کیت‌وه‌کان. به‌نزی‌کبو‌ونه‌وه‌ی ئە‌یوب به‌ده‌رگای حه‌وشه‌ دایان له‌ ده‌رگا. له‌گه‌ل ته‌قه‌ی ده‌رگا یه‌ک‌ی وتی:

- ره‌عنا خانم ته‌واو بو‌ی؟

ده‌نگی زوبه‌یده خانم بوو. ره‌عنا خو‌شیی له‌م عاده‌ته‌ی زوبه‌یده زۆر ده‌هات؛ هه‌رچی که رووی بدایه‌ت هه‌ر ئە‌و سات و ده‌مه بوو. هی‌چی له‌ دل‌ی خو‌یدا رانه‌ده‌گرت. ئە‌یوب ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه. زوبه‌یده سینییه‌ک چای به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌گه‌ل ژنه‌کانی تر هاتنه‌ حه‌وشه. هه‌موویان چوونه‌ لای ره‌عنا دانیش‌تن. ژنه‌کان هه‌ریه‌که‌ی شتی‌کیان له‌گه‌ل خو‌بان هینابوو؛ یه‌ک‌ی نانی پی‌ بوو یه‌ک‌ی سه‌وزی، یه‌ک‌ی تر ماست و دانیتیکی تر تو‌گوله‌به‌رۆژه. هه‌موویان له‌ ده‌وری‌ک کو‌بو‌ونه‌وه. ئە‌یوب بی‌ ئە‌وه‌ی بی‌یه‌و‌یت که‌وتبو‌وه ته‌ک ژنه‌کان و به‌لایانه‌وه پالی دا‌بو‌وه به‌دی‌واره‌که‌وه. خه‌ریک بوو دوا پارووی له‌ ده‌می ده‌ئاخنی و ده‌ستی ده‌لسته‌وه. ده‌می به‌یه‌ک‌دا نه‌ده‌گه‌یشته‌وه. نازاد به‌په‌له‌په‌ل و هه‌ناسه‌برکی خو‌ی کرد به‌حه‌وشه‌دا وتی:

- کاکه هه‌لی شیر شیریان دزییه.

ئه‌یوب به‌په‌له‌هه‌له‌هاته‌ده‌ر و یه‌که‌راست چوو بۆ‌که‌لاوه. منداله‌کان هه‌موویان له‌وێ بوون؛ چه‌تۆ، خوله، بله، سامان و سه‌ردار و سیان چواری تریشی لێ بوو. عه‌لی و عه‌باسیش له‌بانی مالّ خۆبانه‌وه‌سه‌یری منداله‌کانیان ده‌کرد. گورگی له‌بن دیواره‌که‌ پالّ که‌وتبوو. هه‌ر مندالی که‌ لیتی نزیک ده‌بووه‌ بۆی ده‌چوو. ئه‌یوب به‌پێ خه‌شکانه‌ لیتی نزیک بۆوه. گورگی له‌پێشدا لیتی وه‌ری. به‌لام ئه‌یوب زیاتر لیتی نزیک بۆوه. گورگی که‌وته‌ کلکه‌ سوتی. ئه‌یوب ده‌ستی هینا به‌سه‌ریدا. سه‌ری ئاوسابوو. لاچاویشی برینداربوو. ده‌ستی هینا به‌گیانیدا هیچ کوپێ تری بریندار نه‌بوو. به‌م حاله‌ که‌ گورگی دیبوو، زۆر بۆی په‌ریشان بوو. به‌لام هیچ کارتی که‌ له‌ده‌ست نه‌ده‌هات. نه‌یده‌زانی کێ ئه‌م به‌لایه‌ی به‌سه‌ردا هیناوه‌ و توتکه‌که‌ی بردووه. شکی بۆ که‌س نه‌ده‌چوو. منداله‌کانی تر ورده‌ ورده‌ له‌ گورگی نزیک بوونه‌وه. گورگی به‌نزیک بوونه‌وه‌ی منداله‌کان ده‌پێراند و لێیان رێچ ده‌بووه. توتکه‌کانیش له‌ دووره‌وه‌ لێیان ده‌وه‌رین. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا یه‌کتریان به‌جێ نه‌ده‌هێشت و له‌یه‌که‌ دوور نه‌ده‌که‌وتنه‌وه. منداله‌کان له‌ ده‌ور گورگی کۆبوونه‌وه. هه‌ر کامیان نه‌وازشی جینگه‌یه‌کی ده‌کرد. گورگی له‌ به‌رده‌ستیاندا ئارام نوستبوو. چه‌تۆ ده‌ستی گورگی نه‌وازش کرد. گورگی شان و ملی راست کرده‌وه و قروسکاندی، په‌لاماری ده‌ستی چه‌تۆی دا. منداله‌کان یه‌که‌ دووانیکیان له‌گه‌ڵ چه‌تۆ کشانه‌وه و ترسان. ئازاد و دوو سی مندالی تر له‌ ده‌ور توتکه‌کان کۆبوونه‌وه و له‌ ئامیزیان ده‌گرتن. به‌دار کایه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردن و داره‌که‌یان ده‌دا به‌ده‌میان‌وه. ئه‌وانیش هه‌لیان ده‌خسته‌وه و بازبازنیان ده‌کرد؛ جارجاریش قه‌پیان ده‌کرد به‌سه‌ر و گوێلاکی یه‌کتردا. چه‌تۆ به‌منداله‌کانی وت:

- ئه‌رێ منداله‌کان که‌ستان نه‌دی بێت بۆ ئێره. له‌ منداله‌کانی گه‌ره‌کی قه‌لا یان سه‌ر په‌چه.

بله و چه‌تۆ و منداله‌کانی تر ده‌سته و ئه‌ژنۆ دانیشتبوون و بیریان له

مالی گورگی ده‌کرده‌وه. خوله وتی:

- ده‌ی باشه‌ شه‌و چی بکه‌ین؟ ئه‌ی ئه‌گه‌ر شه‌و هات و ئه‌وانی تریشی برد چی. گورگی که‌ بۆ ناچی، خۆ توتکه‌کانی بۆ ده‌چیت.

منداله‌کان که‌وته‌ په‌ژاره‌ی توتکه‌کان. ئه‌یوب زۆر په‌ریشان بوو. ئازاد به‌لای کاکیه‌وه‌ وه‌ستا بوو؛ هه‌رچی ئه‌و بیکردایه‌ ئه‌میش ده‌یکرد.

پۆژ له‌ ئاوابووندا بوو. سه‌رکیوه‌کان به‌هۆی داچوونی خۆره‌وه‌ شتوپکی دل‌پێنی به‌خۆیه‌وه‌ گرتبوو. تیشکی خۆر په‌نجه‌ی کردبوو وه‌ک ڤم چوو بوون به‌ناو سینه‌ی ئاسماندا. روناکی هێدی هێدی داوه‌چوو، له‌به‌ری رۆژه‌لا‌ته‌وه‌ تاک و تراک بروسکه‌ی ئه‌ستیره‌ ده‌بینرا. ته‌یر و پاساری تاک تاک ده‌هاتنه‌وه‌ خۆیان به‌په‌رتا و ده‌کرد به‌ین گۆتسبان و پاسارییه‌کاندا. منداله‌کان هه‌ر سه‌یری یه‌کیان ده‌کرد. ئه‌یوب هیچ شوێنیکی بۆ شارنده‌وه‌ی گورگی و توتکه‌کان پێ شک نه‌ده‌هات.

بله‌ به‌شۆخی و پێکه‌نینه‌وه‌ وتی:

- کوره‌کان ئێژن چی بیان به‌سینۆ تا نه‌یێن ده‌رۆ.

چه‌تۆ به‌پێکه‌نێن وتی:

- جا خۆ کارتیکی باشه‌.

ئه‌یوب وتی:

- ئه‌وه‌ به‌ستیشمانۆ، دوا ده‌ویه‌ هه‌رئه‌وه‌رن.

چه‌تۆ به‌پێکه‌نینه‌وه‌ وتی:

- جا ئه‌وه‌ چیه‌ ده‌میشیان ده‌به‌سین

هه‌موویان به‌قه‌سه‌که‌ی چه‌تۆ پێکه‌نێن و پێیان باش بوو. ئه‌یوب وتی:

- منداله‌کان ده‌شی به‌لاوا تیریان که‌ین. با بچین له‌ قه‌ساوی کا حه‌سه‌ن بری پێشه‌و گوشت بێرن.

بله و چه‌تۆ به‌هه‌لاتن چوون بۆ قه‌ساوی. ئازاد و ئه‌یوب به‌لای گورگییه‌وه‌ مانه‌وه. ئه‌یوب ده‌ستی گورگی دامالی. گورگی تۆزیک قروسکاندی؛ به‌لام

نیتر له‌بهر ده‌ستیدا راکشا و نازاد له ناو که‌لاوه‌که‌دا کوتی پارچه‌ی په‌یدا کرد؛ به‌ستیان به‌ده‌ست گورگییه‌وه. گورگی بی‌ده‌نگ و نارام سه‌یری ئه‌یویی ده‌کرد و کلکه سووتیی بۆ ده‌کرد. منداله‌کان هم‌موو رۆبشتبوونه‌وه. چه‌تۆ و بله‌هاتنه‌وه، برپیکی زۆر ئی‌سک و چه‌وریی له‌گه‌ل خۆیان هینابوو. خستیانه به‌رده‌م توتکه‌کان و گورگی. توتکه‌کان پاش تیرخواردن ده‌ستیان کرد به‌کایه‌کردن. هم‌موویان به‌دل له‌ دوایی گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه. ئه‌یوب له‌ ریگه‌ ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی نازاد و پیتی وت:

- له‌ ماله‌وه نه‌لئی شیرشیریان دزیوه. با چیمه‌ن و ریزانه‌ گو پیمان پینه‌که‌ن. ئه‌گه‌ر بیژی شوخیمان پین ده‌که‌ن.

نازاد بریاری دا که‌ باسی هیچ نه‌کات. هه‌ردووکیان چوونه‌ حه‌وشه‌ و له‌بهر بیره‌که‌ ئاویان بۆ یه‌ک هه‌لگۆزی و، ده‌ست و ده‌م و چاویان شوورد و چوونه‌ ماله‌وه. ناوما‌ل بی‌ده‌نگ. ریزان خه‌ریکی نووسینی مه‌شقه‌کانی بوو. چنوور به‌بووکه‌که‌ی خه‌ریکی کایه‌ی ما‌ل مائینی بوو. ره‌عنا له‌ هه‌ویشخان خه‌ریکی سازکردنی شیو بوو. ئه‌یوب چووه‌ به‌رتاقی کتیبه‌کانی دانیششت. کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌ی کرده‌وه. نازاد چو بۆ لای چنوور. ئه‌یوب خه‌ریکی نووسینی مه‌شقی حیساب بوو. دایکی له‌ هه‌ویشخان ده‌نگی چیمه‌نی دا:

- سفره‌که‌ داخه‌ کچی، باوکتان دیتۆ توره‌ ئه‌بی.

ریزانیش وێرای چیمه‌ن هه‌ستا. به‌ده‌م کاره‌وه هه‌ر سرت و هۆر و تریقه‌یان بوو. دایکی ده‌نگی دان که‌ که‌م حیلکه‌یان بیت. به‌لام هه‌ردووکیان چوونه‌ لای دایکیان و ئه‌ویشیان خسته‌ پینکه‌ن. ریزان بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پاله‌وه‌ ره‌قی هه‌ستینی، چه‌مولیکی لیتنا و گورج رووی وهرگتیا. ئه‌یوب خۆی ئاماده‌ کردبوو هه‌ر که‌ ریزان لای کرده‌وه گورج چه‌مۆله‌یه‌کی لێ بنیت. به‌لام ریزان به‌ده‌گه‌م رووی نه‌کرده‌ ئه‌یوب. ریزان هه‌رجی که‌ به‌لایدا ده‌رۆبشت له‌ دواوه‌یان له‌ لاوه‌ چه‌مۆله‌یه‌کی لێ ده‌نا. ئه‌یوب به‌ده‌س هه‌لکردنی مه‌سه‌له‌کانی هه‌ساوه‌وه دامابوو. ئه‌لبه‌ت هه‌موو بیه‌ر و هۆشی له‌

لای ریزان بوو که‌ چۆن چه‌مۆله‌که‌ی لێ بنیته‌وه. هه‌ر چۆنیک بوو بیه‌ری ریزانی له‌ خۆی دوورخسته‌وه و مه‌سه‌له‌کانی ته‌واو کرد. ئه‌مجار نۆیه‌ی نووسینی مه‌شقی فارسی بوو. که‌ ئه‌شیا له‌ دوای نووسین وشه‌ تازه‌کانی له‌بهر بکردایه‌. باوکی هاته‌وه. بۆ یه‌ک کات هه‌موو شتییک وه‌ستا و بی‌ده‌نگ بوو. نازاد و ریزان چوون به‌پیرییه‌وه. ده‌ستی هینا به‌سه‌ر نازاد و پیاسکه‌یه‌کی دا به‌ده‌ست ریزانه‌وه. چیمه‌ن و ره‌عنا له‌ هه‌ویشخان هاتنه‌ ده‌روه‌ و سلاویان لێ کرد. ئه‌یوبیش له‌بهری هه‌ستا و سلاوی کرد. چیمه‌ن له‌ قه‌ستی سه‌یری ئه‌یویی کرد وتی:

- پین بیژم... ئه‌ری... پین بیژم.

ئه‌یوب ره‌نگی به‌رووه‌وه نه‌ما، به‌ئیشاره‌ وتی:

- چیم کرده‌؟

ناکوکی ئه‌م برا و خوشکانه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو که‌ دایه‌یان و هه‌ندیکیش ره‌عنا هۆشبان به‌ئیه‌یه‌وه بوو. که‌ ئه‌مه‌ ببوه‌ هۆی ناکوکی نیوانیان. باوکیان چووه‌ لای ژووری هۆده‌که‌وه‌ دانیششت. ماندوو نه‌بوونی هه‌موویانی کرد و هه‌والی دایکی پرسی:

- ره‌عنا دایکم نه‌هاته‌وه.

ره‌عنا له‌ هه‌ویشخان به‌ده‌م ته‌قه‌ی کاسه‌ و که‌وێله‌وه‌ جوابی داوه‌ که‌ نه‌هاتۆته‌وه. چیمه‌ن له‌سه‌ر سینی چایه‌کی بۆ هینا. سفره‌ ئاماده‌ کرابوو. دایکی قابله‌مه‌ی خۆرشت و چیمه‌ن قابله‌مه‌ی پلاوه‌که‌ی هینا سه‌ر سفره‌که‌. به‌رامه‌ی برنج و عه‌تری ئاوگۆشت ژووره‌که‌ی ئاخنی. هه‌موو خه‌ریکی نان خواردن بوون. که‌س ده‌نگی لیتوه‌ نه‌ده‌ات. به‌س چنوور و نازادبوون که‌ شه‌ره‌ تیکه‌یان ده‌کرد و به‌ده‌می پر پییده‌که‌نان و بله‌م بله‌م قسه‌یان ده‌کرد. هه‌موو سه‌ریان داخستبوو. نه‌ ته‌قه‌ی که‌وچک، نه‌ مله‌چه‌ی ده‌م و نه‌ که‌س سه‌یری که‌سی ده‌کرد. هه‌موو چاویان له‌ کاسه‌ی چیشته‌که‌یانه‌وه بوو. نان خورا، کاسه‌ی قه‌ده‌حی شین لیتسراوه‌ و سفره‌ به‌زیاد کرا. چیمه‌ن و ریزان

چوننه حه‌وشه بۆ حاجه‌ت شۆردن. ئە‌یوب هه‌موو بی‌ری له‌ لای سه‌گه‌کانی و عه‌زۆ بوو. له‌وه‌ی که شێرشێر دزرا‌بوو زۆر په‌ریشان بوو. په‌ژاره و خه‌فه‌تی ئە‌وه‌ی که عه‌زۆ چاوی به‌گیانی که‌وتبوو سه‌رباری هه‌موو په‌ژاره‌یه‌ک بوو بۆی. ده‌یویست هه‌رچۆتیک بووه‌ تو‌له‌ی خۆی بکاته‌وه. به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن. له‌ راستیشدا نه‌یده‌و‌ت‌را قه‌ره‌ی بکه‌و‌ی. له‌ دل‌ی خۆیدا ده‌یوت: «ئە‌ی ئە‌گه‌ر ده‌ستم دا یه‌خه‌ی و له‌ناو منداله‌کانا به‌ده‌نگی به‌رز وتی من دواوه‌ی ئە‌یوبم دییه‌، داوا‌ی چی بکه‌م؟ چۆن بتوانم بچمه‌ ناو منداله‌کان؟ بی‌ژی ئیسه‌ لای منداله‌کان باسی نه‌کردبێ؟» بۆی ببوو به‌ئه‌سته‌میکی ده‌روونی گه‌وره و گرتبوویه‌ خۆی و په‌ژاره‌ی دزینی شێرشێری له‌ بی‌ر بردبووه‌. ئە‌م په‌ژاره په‌ژاره‌ی ئابروو بوو. په‌ژاره‌ی ناو مندال‌ چوون و سه‌ربه‌رز راگرتن. ئە‌یوب پ‌یشتر له‌ عه‌زۆ نه‌ده‌ترسا؛ گه‌رچی یه‌ک دوو سال‌یک له‌ ئە‌یوب گه‌وره‌تر بوو. چهن جار‌یک ببوو به‌شه‌ریان. بگه‌ر ئە‌یوب به‌کارتر و دل‌یتر بووب‌یت. به‌لام ئیسته‌ چی. ئیسته‌ که له‌ دل‌ی خۆشیدا سل‌ی ل‌ی ده‌کرد و هه‌ستی به‌ترسیکی گران ده‌کرد و ته‌نانه‌ت نه‌شی ده‌و‌ت‌را له‌ بی‌ر و فکری خۆشیدا سه‌یری نی‌وچاوانی بکات؛ وه‌ک جار‌ان چاو به‌چاوی بوه‌ستی. له‌وه‌ی که منداله‌کانی تر چاویان پ‌یی که‌وتبوو ده‌ریه‌ست نه‌بوو. هه‌موو بی‌ر و هۆشی به‌عه‌زۆوه مه‌شغول‌ بوو. چوون عه‌زۆ له‌ خۆی گه‌وره‌تر بوو. ره‌فیه‌که‌کانیشی له‌ خۆی گه‌وره‌تر بوون.

ئە‌یوب سه‌ری به‌سه‌ر کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌یه‌وه نه‌خون ببۆوه و ئاگای له‌ ده‌ورو به‌ری خۆی نه‌بوو. دایکی که له‌ولاتر دانیشتیبوو هه‌ر تاو نا تاویک ده‌یویست به‌جۆریک به‌هۆشیدا بی‌نیت‌ه‌وه تا باوکی چاوی پ‌یی نه‌که‌و‌ی و ده‌نگی نه‌دات. باوکی خه‌ریکی چینی داوی که‌و بوو. ر‌یسه‌مانه‌که‌ی له‌ ده‌ور قامکه‌ گه‌وره‌ی پای ئالاندبوو، به‌ده‌ستی چه‌پی توند ده‌یک‌ت‌شا و به‌ده‌ستی راستی به‌مه‌کو‌ ده‌یج‌نی و گرتی ل‌ی ده‌دا. دایکی کل‌ۆیه‌ک قه‌ندی بۆ خست؛ ئە‌یوب راچه‌نی. ره‌عنا به‌ئیشاره‌ پ‌یی وت: «هۆشت له‌ کو‌تیه‌؟»

ده‌نگی سه‌گه‌ره‌ هه‌موو گه‌ره‌کی هه‌لگرتبوو. ئە‌لبه‌ت سه‌گه‌ره‌ی شه‌وانه‌ تایبه‌تمه‌ندی شه‌وانی سه‌قزه. به‌لام ئە‌مشۆ گورگی زۆر به‌گه‌رمه‌ ده‌یلوران‌د. ره‌عنا له‌به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که‌ دانیشتیبوو، چای ت‌ی کرد، دای به‌ئە‌یوب بی‌بات بۆ باوکی؛ وتی:

- په‌نا به‌خوا ئیمشه‌و ئە‌م سه‌گه‌ بۆ وا ده‌کات؟

- چی ده‌کات؟ هه‌یج شه‌و‌ی نه‌یلوران‌ه با ئیمشه‌و بلور‌ین‌ی.

- ئیژن به‌و یومنه‌... نامه‌تی ده‌ه‌یت‌ی.

- هه‌رچی خوا بی‌کات هه‌ر ئە‌وه‌یه‌... کاکه‌ریم که‌یفی خۆیه‌تی.

ئە‌یوب چایه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م باوکی دانا و چووه‌ حه‌وشه‌. بی‌ ئە‌وه‌ی که بی‌یه‌و‌یت یه‌ک‌راست سه‌یری هه‌وره‌ بانکه‌ی مال‌ حاجی مینه‌ی کرد. به‌لام که‌سی نه‌دی. گو‌تی هه‌ل‌خست بۆ ده‌نگی سه‌گه‌کان؛ ده‌نگی گو‌له‌ شینه‌که‌ی قو‌پی مچه‌ چکۆلی له‌ناو سه‌گه‌ره‌که‌دا ناسییه‌وه. ده‌نگی بۆز و کورت. لوره‌ی کورت کورت و له‌سه‌ر یه‌ک. سه‌یری ئاسمانی کرد. ئاسمان ساو و پر له‌ ئە‌ستیره‌ که له‌ هه‌موو شه‌وانی تر گه‌شتر ده‌یانوان‌د. ته‌به‌قی ز‌ی‌رینی مانگ به‌سینه‌ی ئاسمانه‌وه و خه‌رمانه‌ ده‌وری گرتبوو. په‌له‌ هه‌ور‌یکی زۆر ته‌نک هات به‌به‌ر مانگدا و تیپه‌ری. تی‌شکی مانگ، هه‌موو ولاتی روون کردبووه. په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ی مال‌ زویه‌یده‌ خانم دادرا‌بووه؛ به‌لام ده‌نگیان به‌ئاشکرا ده‌بیست‌را. تاک تاک شه‌مشه‌مه‌ کو‌یره له‌ ئاسماندا ده‌بی‌ن‌را. ده‌نگی قاره‌ و قاز‌هی بۆق و مه‌لانی کو‌چه‌ر، سیسه‌ر و سیسه‌رک، هه‌موویان بی‌وون به‌گیان، به‌هه‌ست، به‌ژین بۆ جه‌سته‌ی تاریکی شه‌و. له‌ناو حه‌وشه‌که‌شدا چیمه‌ن و ر‌یزان به‌خه‌نده و چه‌په و حیلکه‌ گیانیکی تریان خستبوه‌ ده‌ماری حه‌وشه‌که‌وه. ئە‌یوب هه‌موجاری به‌خۆی ده‌وت: «خۆزگه‌ ده‌مزانی له‌باره‌ی چیه‌وه قسه‌ ده‌که‌ن وا قه‌د قسه‌یان ته‌واو ناب‌ی و هه‌میشه‌ش پ‌یی پ‌یده‌که‌ن». یه‌ک تۆز سه‌یری کردن؛ به‌لام له‌ حه‌وشه‌ش خۆی نه‌گرت، چۆوه سه‌ر کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌ی له‌ مال‌ه‌وه. لاپه‌ره‌ به‌لاپه‌ره‌

کتیبه‌که‌ی هه‌لداوه. تاویک به‌ولادا، تاویک به‌ولادا؛ به‌لام هیچی نه‌ده‌دی. به‌ئانقه‌ست له‌ دووی شتیکی ده‌گه‌را که‌ بۆی په‌یدا نه‌ده‌بوو. سه‌رنجی لاپه‌ره‌کانی ده‌دا و لیتی ورد ده‌بووه، له‌به‌ر خۆبه‌وه‌ لیتی ته‌کان ده‌دا و قسه‌ی ده‌کرد. توره‌یی و په‌رتیشانی له‌ رواله‌تی به‌ئاشکرا دیار بوو. ده‌له‌رزى. ناو چاوی گرژ کردبوو. سه‌یرتیکی باوکی کرد. به‌لام وه‌ک جارن نه‌ده‌هاته‌ پیتش چاوی. هه‌ستی به‌ترس نه‌ده‌کرد به‌رامبه‌ر به‌باوکی، یان وه‌ک جارن به‌سه‌یرکردنی ده‌ست و په‌نجه‌ی باوکی که‌یف خۆش نه‌ده‌بوو. وه‌ک جارن به‌شان و باهو‌ی باوکی هه‌ستی به‌ورد و توانا و غیره‌ت نه‌ده‌کرد. ئیسته‌ ته‌نیا هه‌ستی به‌نه‌فره‌ت ده‌کرد. نه‌فره‌ت له‌ خۆی، له‌ دایکی. ئه‌گه‌ر دایکی به‌زۆر نه‌یشۆردایه‌ ناوای به‌سه‌ر نه‌ده‌هاته‌ و عه‌زۆ چاوی به‌گیانی نه‌ده‌که‌وت. ر‌ک کر‌کر‌اگه‌ی گرتبوو. ئاره‌ق نه‌یشتبوو به‌ر ته‌ویلتی و لیتوه‌ له‌ره‌ی پیکه‌وتبوو. ده‌ست و په‌نجه‌ی ده‌له‌رزى، ده‌بو هه‌ستی، ده‌بوو پروات، ده‌بوو بچیته‌ که‌ناریکه‌وه‌ که‌س نه‌یبینت. ته‌نانه‌ت خۆشی خۆی نه‌بینت. چاوی له‌ خۆبشی سلتی ده‌کرد. ده‌بوو هه‌ستی؛ هه‌ستا. ده‌بی پروات. له‌ ژوو‌ره‌که‌ ده‌رکه‌وت. به‌ره‌و ژوو‌ری دایه‌ی چوو هه‌نۆمی سه‌ره‌وه. ده‌رگای له‌ پشت خۆ پیتوه‌دا و پالی داوه‌ به‌ده‌رگاکه‌وه. چاوه‌کانی لیک نا تا تو‌زتیکی هیتدی بیته‌وه‌ و له‌گه‌ل تاریکی ژوو‌ره‌که‌ رابیت. به‌لان نه‌... هیتدی نه‌بووه. چوو هه‌ناوه‌راستی ژوو‌ره‌که‌. تارمایی عه‌زۆ هاته‌ پیتش چاوی. جیگه‌ی قسه‌ نه‌بوو. قسه‌ نه‌ده‌کرا. ده‌سته‌ و یه‌خه‌ی یه‌ک بوون و یه‌کیان دا به‌رشه‌ق. ئه‌یوب توند و به‌هه‌لمه‌ت تیتی سه‌رواند؛ به‌زلله، به‌شه‌ق و به‌مشت تیتی سه‌رواند و نایه‌ ژیر و چوو سه‌ر سکی. به‌شه‌ق رایدا له‌ ناو ژوو‌ره‌که‌دا. منداله‌کانی گه‌ر‌ک یه‌که‌یه‌که‌ هاته‌ نه‌یو دنیای خه‌یاله‌یه‌وه‌ و له‌ ده‌وری کو‌بوونه‌وه. له‌ ژوو‌ره‌که‌دا خۆی و خه‌یاله‌که‌ی یه‌کیان ده‌تاندانه‌وه‌ و ده‌یاندان به‌سه‌ر و به‌چگی یه‌کدا. ئه‌یوب ده‌ستی نابوه‌ قورگی عه‌زۆ و ده‌یویست بی خنکیتن. عه‌زۆ که‌وتبووه‌ په‌له‌قازئی؛ ئه‌یوب به‌سه‌ریدا زال ببوو. به‌سه‌ر

په‌ژاره‌که‌یدا زال ببوو. شه‌که‌ت، ماندوو له‌سه‌ر سینگی خه‌یاله‌که‌ی به‌سه‌رکه‌وتویی هه‌ستایه‌وه‌ و له‌ولاتره‌وه‌ تلور که‌وت. ئارام راکشا. تارماییه‌که‌ی عه‌زۆ به‌شه‌له‌ شهل له‌ناو تاریکی ژوو‌ره‌که‌دا ون بوو. ئه‌یوب به‌پال که‌وتنه‌وه‌ شه‌قیکی بو‌حه‌وادا و چهن جیتی پیتدا. ماندوو، ئاره‌ق له‌ ته‌واوی گیانی نه‌یشتبوو. که‌وتبووه‌ هه‌ناسه‌پر‌کی. دیسانه‌وه‌ هه‌ستایه‌وه‌؛ تارماییه‌که‌ی عه‌زۆ که‌ له‌ناو تاریکیه‌که‌دا خۆی شارده‌بووه‌ گرتییه‌وه‌ و ئاوقانی بووه‌. توند یه‌خه‌ی گرت و نای به‌دیواره‌که‌وه‌. جیتی پیتی ده‌دا و به‌مشت تیتی ده‌سه‌رواند.

ئه‌یوب له‌ پاش ئه‌م شه‌ره‌ی که‌ له‌گه‌ل خۆی کردبووی هه‌ندیک هیتور ببۆوه. له‌ باوه‌ری خۆیدا پیتی وابوو که‌ به‌راستی عه‌زۆی داوه‌ته‌ به‌ر شه‌ق و تو‌له‌ی خۆی لی کردۆته‌وه‌. له‌سه‌ر یه‌غانه‌که‌ی دایه‌ی دانیشت. پالی دا به‌دیواره‌که‌وه‌ و ئه‌ژنۆی له‌ ئامیز گرت. هه‌ر دووچاوی لیک نا و سه‌ری هیتاش ده‌کو‌تا به‌دیواره‌که‌دا. لیتی ده‌کرۆشت و حه‌قی به‌خۆی ده‌دا که‌ ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر عه‌زۆدا هیتاوه‌. دیسان منداله‌کان له‌ ده‌وری گردبوونه‌وه‌. له‌ناو دنیایه‌کی پر له‌ شادی و سه‌رکه‌وتویی، له‌ ده‌روونی خۆیدا قاقای لی ده‌دا و جیتی ده‌دا. له‌ ژوو‌ره‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد. بالنجیک که‌وته‌ به‌ریای، دیسان ر‌ک و نه‌فره‌ت رووی تی کرده‌وه‌، رۆحی عه‌زۆ چوو ناو بالنجه‌که‌وه‌، دایه‌ به‌ر شه‌ق و به‌ده‌م شه‌قه‌وه‌ رایدا. پاش ماندوو‌بوون له‌به‌ر یه‌غانه‌که‌ به‌شه‌که‌تی دانیشت. ده‌ستی نایه‌ سه‌ر یه‌غانه‌که‌ و سه‌ری کرده‌ سه‌ر ده‌ستی. خه‌یال بریدییه‌وه‌. ئه‌هه‌وه‌ن ببۆوه‌ و په‌ژاره‌ و نار‌حه‌تی عه‌زۆی له‌ دل ده‌رچوو‌بوو. له‌ خۆی به‌راست وه‌رگه‌رابوو که‌ تو‌له‌ی خۆی کردۆته‌وه‌. له‌به‌ر یه‌غانه‌که‌ به‌ئه‌رخه‌یانی راکشا و خه‌ون بریدییه‌وه‌. جار‌جار په‌ژاره‌ رووی تی ده‌کرده‌وه‌ و دنه‌ی ده‌دا که‌ هه‌ستیته‌وه‌؛ به‌لام شه‌که‌تی بره‌سی لی بریبوو. به‌س تو‌زتیکی چاوی هه‌ل ده‌هیتا و له‌به‌ر خۆبه‌وه‌ جیتیکی ده‌دا. خۆی دا به‌ده‌م شه‌پۆله‌کانی خه‌ونه‌وه‌ و هیتدی هیتدی خه‌ون بریدییه‌وه‌.

ئەوان چاكتەر چىنگيان بەيەكدا كىردىبوو. رەئنا لە نوزە نوزى رېزان وەرېز ببوو؛ بەعاجزىبەو و تى:

- دە رۆلە چىمەن! پېتەرۆ كچى داىكى؛ بزانه داواى چى دەكات، چى گەرەكە.

- چوزانم داواى چى دەكات، بەم سەلاى سېحە جنۆكەى دىبە.

- جنۆكە؟ ھەر تۆ پىنگەيشتى جنۆكە تەركى ئەم مالىەى كىرد... ئاخەر جنۆكە.

رېزان كە دى داىكى پشتى دەگرى چاكتەر پىتى داگرت و بەنوزە نوز و تى:

- دە داىكە بېتەر پىتم باتۆ.

داىكى لەناو ژوورەكەو قىژاندى و بەدەنگى بەرز و تى:

- چىت پىتاتۆ؟ چى؟ ئەونە دەنگت ناخۆشە ياخوا دەنگت بېچىبى. ئۆه خوا! ئۆه بۆ نەجاتم نادەى بەدەس ئەم جووتۆ؟ خوا! ئۆه بۆ دەنگم نابىسى؟

رېزان دىسان نوزاندىبەو و بەقىژە و گريان و تى:

- ئەو تەلى قژە ھىنى منە؛ چىمەنە گو بردىبەتى. دوو گىرەكە بىشمى بردە ياللا بېتەر پىتم باتۆ.

رېزان لەگەل ئەم قسانە كە دەيكرد، چىمەنى رادەژەند و بەردەوام وشەى ياللا زوكە، ياللا زوكەى دەوتەو. سەر و پرژى شىوابوو. قژى ھاتىووە ناو چاوى و زوو زوو سەرى دەخست بەدوادا تا پرژى لەنىو چاوى لاچى. چلمەكەى دەھاتە سەر لىوى و ھەلئىدەلووشىبەو. چىمەن كە چاوى بەلووتى رېزان كەوت قىزى شىواو؛ بەم بۆنەو لاو لا دەوستانا و كەمتر سەبرى بىچمى رېزانى دەكرد. رېزان ھەستى بەو كىردىبوو كە چىمەن لە لووتى بېتەر دەكات بەھەرەشەو و تى:

بەشى چوارەم

ئەوئەلى بەيەنى كىشە و قىژە و ھەراى چىمەن و رېزان مالىەكەى شىواند بوو. چىمەن بەيەنى زوو لەخەو ھەستا بوو. تەل و گىرە قژەكانى رېزانى دا بوو لەسەرى و خۆى شاردبوو. رېزان ھەموو كەل و كونى مالىەكە بەدوايدا گەرپابوو. ئاخىرى لە ھەمماى ھەوشە پەيداى كىردىبوو. لەوئەو بەكىشمەكىشم ھاتىوونە مالىەو. رەئنا رقى ھەستا بوو. لە حورسى خۆيدا گوتى پى نەدەدان. سەعى تارىكە و لىلە وەك ھەموو بەيەنىبەك لە مال دەركەوتىبوو. ئەيۇب ھىشتە لەخەو ھەلئەستا بوو. حاجى ژن چووبوو ھەوشە، بەلاى مامر و جووچكەكانىبەو. چنوور و تازاد لە دىوى بەردەس نوستىبوون. رەئنا چەن جار دەنگى دا بوون كە كۆتايى بەكىشمەكەيان بەپىن؛ بەلام

- نه‌گهر پیتم نه‌یتو، چلمه‌که‌مت پیا نه‌ساوم.
 چیمه‌ن بی‌ نه‌وه‌ی سه‌یری ریژان بکات وتی:
 - نه‌گهر پیاما بساوی خوری شو‌رت ده‌که‌م [پالیتیکی له‌ ریژانه‌وه‌ ناو
 به‌بیژه‌وه‌ رووی وه‌رگی‌پرا] رووکه‌ نه‌ولاوه‌ دل‌م ده‌ره‌ات.
 ریژان سه‌ری برده‌ پی‌شه‌وه‌ وتی:
 - نه‌خه‌یر روو ناکه‌مه‌ نه‌ولاوو
 - هه‌لی لوشه‌ فلقت مرئ
 - نه‌خه‌یر هه‌لی نالوشم زووکه‌ پیتم به‌رؤ
 - باشه‌ هه‌لی لوشه‌ جا بی‌تا نامؤ.
 - به‌تو چی هه‌لی نالوشم چلمی خو‌مه.
 ره‌عنا نه‌یویی کرد به‌بیانوو بؤ جیا‌بو‌نه‌وه‌یان وتی:
 - دا چیمه‌ن خانم بزانه‌ نه‌وه‌ جوان‌خاسه‌ی براو بؤ هه‌ل‌ناسج بچیت بؤ
 مه‌دره‌سه‌ میراتیه‌که‌ی. ناخ! ناخ! به‌ده‌س جوزه‌ جوز و نوزه‌ نووزی تو‌وه
 ریژان. ناخ! [له‌گه‌ل نه‌م ناخ و تنه‌شدا شه‌قه‌ی به‌خو داکوتانه‌که‌شی ده‌هاته
 دالان] ناخ!
 چیمه‌ن رقی هه‌ستا‌بوو؛ چنگی کرد به‌قژی ریژاندا و به‌توندی رایژه‌ند.
 ریژانیش په‌لاماری په‌لکه‌ی چیمه‌نیدا و رایکی‌تسا. هه‌ردووکیان قیژان‌دی‌ان.
 ریژان ده‌ستی کرد به‌گریان. چیمه‌ن نه‌یویی کرد به‌بیانوو:
 - ده‌ به‌رمبه‌... رزیاوی کرمه‌ تو‌پیو [به‌رده‌وام هه‌ولئی ده‌دا په‌لکه‌که‌ی
 له‌ده‌ست ده‌ره‌پینئی] بابچم خه‌وه‌ری که‌مؤ.
 به‌هوی نه‌م قیژه‌ قیژه‌وه‌ چنوو و نازاد خه‌به‌ریان بؤوه. هه‌ردووکیان
 پالیان دابوو به‌چوارچی‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌وه‌ سه‌یری چیمه‌ن و ریژانیا‌ن ده‌کرد.
 چاویان ده‌سری و پی‌یان پی‌ده‌که‌نان که‌ هه‌ردووکیان به‌قژ و ده‌ست به‌کیان

را‌ده‌کی‌تسا. چیمه‌ن قژی ریژانی به‌ردا. به‌لام ریژان هه‌ر په‌لکه‌ی چیمه‌نی
 را‌ده‌کی‌تسا و ده‌ینوزاند. چیمه‌ن یه‌ک دوو مشتی پی‌دامالی، ریژان نازاری
 گه‌یشتی و به‌گریان بانگی کرد له‌ دایکی. ره‌عنا به‌جینودان و خو‌رنین هاته
 دالان. چیمه‌ن له‌ حه‌یوه‌تی دایکی پالیتیکی توندی نا له‌ ریژانه‌وه‌ و خو‌ی
 ده‌رباز کرد. ریژان وه‌دووی که‌وت، که‌ دی بؤی ناگیرئ ده‌ستی برد بؤ لوتی
 و چلمه‌که‌ی بؤ فری‌دا. چیمه‌ن له‌ حه‌یوه‌تی چلمه‌که‌ زیرکاندی. چلمه‌که‌
 شلپ درا به‌پیل‌کانه‌که‌دا. ریژان بؤ نه‌وه‌ی دایکی لیتی نه‌دات و له‌ رقی
 نه‌وه‌ی که‌ ده‌ره‌قه‌تی چیمه‌ن نه‌هات‌بوو شته‌کانی لی و نه‌ره‌گرت‌بو‌وه‌ دای له
 پرمه‌ی گریان، رو‌پوشه‌که‌ی مه‌دره‌سه‌ی له‌به‌ر ده‌ره‌یتناو فری‌یدا. خو‌یشی چوو
 له‌ سو‌چی‌که‌وه‌ چی‌چکانه‌ی کرد وتی:
 - وه‌للا ناچمؤ بؤ مه‌دره‌سه.
 ره‌عنا سه‌یری چیمه‌نی کرد که‌ له‌ پال مه‌عجه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر ویست‌گه‌که‌
 وه‌ستا‌بوو. سه‌ری داخست‌بوو، خو‌ی به‌قامکه‌کانی‌یه‌وه‌ خه‌ریک کرد‌بوو.
 ره‌عنا هه‌ناسیتی هه‌ل‌کی‌تسا وتی:
 - نه‌وه‌ بؤ وا ده‌که‌ی؟ ره‌فی‌قی تو‌ده‌ سه‌ر خیزان تا‌قه‌ت ده‌کا و دوو مال
 به‌ریتوه‌ ده‌بات [ده‌ستی گرت به‌چنا‌گه‌یه‌وه‌] جا باشه‌... باشه، تو‌دودانه
 په‌لکه‌ و به‌رداو‌ه‌تو، ته‌لی قژ و گیره‌ت بؤ چی‌یه‌؟ یا خوا بی‌ به‌ته‌وقی
 له‌عنه‌ت و بچیته‌ ملت.
 حاجی ژن کاس‌یک هیل‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو؛ له‌ناو ده‌رگای دالاندا
 وه‌ستا. ناودالانه‌که‌ تاریک بوو. ره‌عنا چوو به‌ده‌می‌یه‌وه‌؛ کاسه‌که‌ی له‌ ده‌ست
 سه‌ند. حاجی ژن وتی:
 - نه‌ری رۆله‌ نه‌وه‌ بؤ وا ده‌که‌ن. به‌م سه‌لای سب‌حه‌ کاسه‌ی قه‌ره‌چی
 ناو‌برد‌یه‌تی؛ چی؟
 ره‌عنا چوو بؤ هه‌ویش‌خان و به‌ده‌م ریتوه‌ وتی:

- به‌خوا نازانم له‌سه‌ر ماره‌یی و هه‌شت یه‌کی دایکیان شه‌ر ده‌کن [هاته نیو درگای هه‌ویشخان وه‌ستا، چه‌مۆلتیکی نا له هه‌ردووکیان و تفتیکی کرد له چیمه‌ن] ئە‌ی گو به‌و وه‌جاخه له‌تۆ ئە‌ویتیۆ [چۆوه ناو هه‌ویشخان به‌ده‌نگی به‌رز وتی] ئە‌ی قور به‌سه‌ر ئە‌و که‌سه‌ی دل به‌تۆ خۆش ده‌کا؛ به لاوا خۆم دوور له‌سه‌ری باوکت و براکانت. کاول بچ ئە‌و ماله‌ی تۆ ئاوه‌دانی ده‌که‌یتۆ مال کاولکه‌ره. دوور له‌م ماله.

حاجی ژن چووه به‌ر پیلکانه‌کان به‌چیمه‌نی وت:

- ئاده‌ی کچه‌ گه‌وره‌که‌م، خانمه‌ جوانه‌که‌م! ئە‌و گول و ته‌له‌م پیبیه. باپیبه‌نیۆ. له نوزه نوزی ئە‌مه‌مان لاده ره‌حمه‌تی خوات لیبێ. خیری ئە‌و دایکه‌ خاسته.

چیمه‌ن یه‌ک دووجار سه‌یری دایه‌ی کرد؛ له ژتیر لچه‌وه به‌ئیشاره‌ی سه‌ر پیتی وت نایده‌م. حاجی ژن تووره‌ بوو. چیمه‌ن گیره و ته‌له‌که‌ی له‌سه‌ر کرده‌وه فریتیدا خواره‌وه بو حاجی ژن. حاجی ژن زه‌ق سه‌یری کرد و به‌تووره‌یی وتی:

- ئە‌ی گو به‌و شیره‌ نامه سه‌رده‌مت.

چیمه‌ن رووی له حاجی ژن وه‌رگێرا وتی:

- تۆ که‌ی شیرت به‌مندا.

حاجی ژن تفتیکی لێ کرد و به‌ده‌نگی به‌رز وتی:

- ئە‌ی سه‌گ پییداوی چه‌تیوه.

چیمه‌ن نه‌وێستا و چوو له دیوتیک خۆی شارده‌وه. ریزان یه‌ک دوو جار سه‌یری دایه‌ی کرد. حاجی ته‌ل و گیره‌کانی هه‌لگرته‌وه و خستییبه به‌ر ریزان. ره‌عنا جوابه‌ جه‌نگی و شت فریتانه‌که‌ی چیمه‌نی دیبو. به‌توندی بو‌ی چوو. حاجی ژن به‌مه‌لولی ده‌ستی گرت و هێدی کرده‌وه. ره‌عنا ده‌سته‌پاچه له به‌رده‌م حاجی ژندا وێستا و سه‌ری داخست. هه‌ستی

به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. به‌رامبه‌ر به‌خه‌سوی. سه‌یرتکی ده‌روبه‌ری خۆی کرد. له راستیدا خۆی له چاو و سه‌رنجی حاجی ده‌شارده‌وه. له ته‌ماشای حاجی ژندا هه‌ستی به‌سه‌رکۆنه‌کردن ده‌کرد. ده‌یویست به‌جۆرتیک خۆی له‌ژتیر نگا و سه‌رنجی حاجی ژندا ده‌رباز بکات. روپۆشه‌که‌ی ریزان به‌رچاوی که‌وت. هه‌لگیرته‌وه و کوتای به‌سه‌ر و به‌چکیدا؛ یه‌ک دوو نوکه‌شه‌قی تیسره‌واند وتی:

- ده‌هه‌سته پرۆ بۆ مه‌دره‌سه‌که‌ت یاخوا هه‌ر ئە‌وه بدری. ده‌ییا ئە‌م ته‌ل و گوله‌ ئیمیرۆ به‌سه‌رته‌وه نه‌بوایه. یاخوا سه‌رت به‌تاشین بچێ. با به‌م سبچه زووه ئە‌م ئازاوه‌ت ساز نه‌کردایه [سینگی کوتا و رووی کرده ئاسمان] تۆوه پرۆله دۆعای من نه‌وێ هینی خاسانی خوا بچ، هه‌ردووکتان هه‌تا ماون بووکی خۆم بن.

چووه به‌ر پیلکانه‌کان و به‌ده‌نگی به‌رز به‌چیمه‌نی وت:

- هۆی نازی که‌له‌شاخ! چوار پاچکه‌که‌و به‌قه‌وری ئە‌و مردووانه‌م تا باوکت دیتۆ. چه‌تیوه بچ هیا. ئیتر حاجی ژنیش من نیم قولاپه‌ی بووه‌یت به‌ده‌ما... لۆتی... دپله‌ شر.

حاجی ژن چوو بووه دیوی به‌رده‌ست و له‌سه‌ر سفه‌ره‌که دانیشتبوو. چنوور و ئازاد له به‌ردریاکه وه‌ستابوون. چنوور قامکتیکی کردبو به‌ده‌میدا و، ئازاد هه‌ردوو ده‌ستی نابووه پشتی و به‌زه‌لیلی سه‌یری ریزانی ده‌کرد. دایکی ده‌نگی ریزانیدا که خۆی کۆ بکاته‌وه بچیت بۆ مه‌دره‌سه. ریزان که‌وتبوو به‌رقدا و هه‌ر ده‌یوت ناچمه‌وه. ره‌عنا له‌سه‌ر پیلکانه‌کان دانیشتبوو. زه‌نگی مه‌دره‌سه‌ی ناھید لێ درا. ره‌عنا سه‌یری کاتژمێره‌که‌ی کرد. سه‌عات هه‌شت بوو. له حورسی خۆیدا سه‌ری دیشا. رووی نه‌بوو بچیته ژووره‌وه بۆ لای حاجی ژن. ناچار چوو بۆ سه‌ر و له به‌ردریای ژووره‌که‌ی حاجی ژن وێستا و بانگی ئە‌یوی کرد که هه‌ستی. ئە‌یوب شه‌وانه له ژووره‌که‌ی

حاجی ژن ده‌نوست. خۆی له‌ناو جیگه‌که‌یدا تلانده‌وه و مه‌وجه‌که‌ی داوه به‌خۆیدا و خۆی کرد به‌نوستوو. ره‌عنا چوووه ناو ژووره‌که، مه‌وجه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا. نه‌یوب ده‌ستی کرد به‌ناکه‌ناکه‌کردن؛ ده‌ستی گرت به‌سه‌ریبه‌وه که نه‌خۆشه. ره‌عنا به‌تووریه‌ی مه‌وجه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا و وتی:

- ئاده‌ی هه‌سته ئیژی به‌گیانه‌وه‌ی.

ره‌عنا چوووه به‌ریه‌نجه‌که، په‌رده و پشت‌ده‌ریبه‌کانی لادا. تیشکی هه‌تاو رژیاه ناو ژووره‌که، دیسان بانگی کرده‌وه. نه‌مجاره به‌ته‌سه‌وه و وتی:

- توژی قاچ و قولت بۆ بشیلم ته‌زه‌که‌ی ده‌رچیت.

نه‌یوب به‌م قسانه‌ی دایکی پیکه‌نینی ده‌هات. مه‌وجه‌که‌ی کیشاوه به‌سه‌ر خۆیدا؛ ده‌مه‌وووو بۆی که‌وت. دایکی دیسان ده‌نگی داوه. نه‌یوب ناچار جوابی داوه که نه‌خۆشه. ره‌عنا نه‌مجار شپوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌ی گۆری. لای سه‌ری نه‌یوبه‌وه چیچکانه‌ی کرد و به‌پیکه‌نینه‌وه و وتی:

- ده‌هه‌سته‌وه کوپم نه‌م شمشیره له‌کیلان ده‌ر بکیشه و خۆت کۆکه‌رۆ و بچۆ بۆ مه‌درسه.

ره‌عنا مه‌وجه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا و ده‌ستی هینا به‌به‌ر ته‌ویلیدا و وتی:

- خۆ نه‌یابوت هه‌یه و نه‌ نه‌خۆشی ده‌هه‌سته کوپه‌ جوانه‌که‌م.

نه‌یوب به‌لاساری ده‌می خۆی بچووک کرده‌وه و وتی:

- من ناچمو بۆ مه‌درسه نه‌خۆشم.

نه‌یوب دیسان مه‌وجه‌که‌ی کیشاوه به‌سه‌رخۆیدا. دایکی هه‌رچی له‌گه‌ڵ وت هه‌له‌هه‌ستا. به‌جیبی هه‌شت و چوووه خواره‌وه. حاجی ژن، چنوو و ئازادی له‌سه‌ر سفه‌ره‌که دانابوو. خه‌ریک بوو ناشتایی پێ ددان. ره‌عنا هه‌رچی کرد رووی نه‌بوو بچیتته ژووره‌وه. حاجی ژن چاوی به‌ره‌عنا که‌وت هه‌ستی کرد که بۆچی ناییتته ژووره‌وه. چهن پاروویه‌کی تری بۆ منداله‌کان ئاماده کرد و له‌سه‌ر سفه‌ره‌که هه‌ستا. ره‌عنا له‌ دالان له‌ به‌رده‌میدا وه‌ستا؛

وه‌ک بیسه‌ویتت پساپیتته‌وه یان تکا بکات یان داوای لی‌سوردن بکات به‌گشتی له‌ شپوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌یدا هه‌مووی نه‌مانه ده‌بینرا و وتی:

- حاجی ژن توخوا چیمه‌ن به‌خشه. مندالیی کرد، نه‌یزانی، نه‌یفامی. خۆت ده‌زانی نه‌گه‌ر به‌باوکی بیترم پیستی ده‌که‌نتی؛ ناخه‌ر من نازانم فریای چییان بکه‌وم. خورد و خۆراک یان مالداری، ته‌ریبه‌هت و باره‌یتان، نه‌ملا، نه‌ولا، به‌خوا ناتوانم. خۆ باوکیشیان هه‌ر ئیژی من ته‌نیا ده‌توانم نایان بۆ په‌یا بکه‌م. ئیتر نه‌م گشته‌کاره به‌من ناکرێ. نه‌ی به‌من ده‌کرێ؟ خۆت ده‌زانی هه‌ر که رۆژ نه‌ویتۆ خه‌می نه‌م قری تیکه‌وتووانه ده‌نیشیتته دلّم ره‌عنا که هه‌یج جوابیکی له‌خه‌سوی نه‌بیست ئیتر قسه‌کانی بۆ ته‌واو نه‌کرا. جار جار له‌لاوه سه‌یری خه‌سوی ده‌کرد. حاجی ژن ده‌پروانییه ره‌عنا و به‌ته‌مای باقی قسه‌کانی بوو. له‌نیگایدا هه‌یج شتیک نه‌دینرا. نه‌رم و قورس ده‌پروانییه ره‌عنا. ره‌عنا نه‌م چه‌شنه سه‌یرکردنه‌ی ده‌ناسی. له‌نیگایدا مه‌عناکان، ده‌نگه‌کان، وشه‌کان ده‌بینرا و ده‌بیسترا. حاجی ژن بێ حورمه‌تیبه‌که‌ی چیمه‌ن کاری تیکردبوو. گه‌رچی به‌رواله‌ت زۆر هه‌یدی بوو، به‌لام له‌ده‌رووندا دپوه‌زمه‌یه‌کی نه‌فره‌ت بوو. ده‌بوو نه‌و رک و نه‌فره‌ته‌ی خۆی له‌ده‌روون ده‌راویژی. کێ له‌ره‌عنا چاکتر، که بتوانی کۆله‌واری بکات. که‌سێک که هه‌موو سووچ و خه‌تاکان له‌لایه‌ن نه‌وه‌وه ده‌زانرا. به‌ئارامی رووی له‌ره‌عنا وه‌رگه‌یتر و به‌ره‌و پیلکانه‌کان رۆیشت. پای نایه سه‌ر یه‌که‌م پیلکان و ده‌ستیکێ نایه سه‌ر چۆکی و وتی:

- نه‌و گوناحی چیه‌ه. چوزانی دنیا به‌ده‌س کپوه‌یه. سه‌یری ئیمه ده‌کات. نه‌و نه‌وه ده‌بینی که ئیمه ده‌یکه‌ین. با به‌بالا به‌قه‌ده‌ر ژنیکیش بێ؛ به‌لام هه‌یشه منداله. گه‌وره ئاو ده‌ریژی چکۆله پای تیده‌خات.

ره‌عنا به‌م قسه‌ی خه‌سوی تاسا. ئاره‌قیکی سه‌رد نیشته نیوچاوانی و به‌شه‌ژاوی و وتی:

- یه‌عنی من خۆم...

قسه‌که‌ی بۆ ته‌واو نه‌کرا. له‌ راستیدا هیچ وشه‌به‌کی بۆ په‌یدا نه‌بوو که قسه‌که‌ی خۆی پێ ته‌واو بکات. زه‌ق سه‌یری خه‌سوی کرد که له‌ پێگه‌که‌دا ون بوو. په‌عنا که‌وته‌ نێو نازاریکی ده‌روونی زه‌خمه‌وه. به‌ده‌ور خۆیدا خوله‌ی ده‌هات و گینگلی ده‌دا. نه‌یده‌زانی چی بکات. سه‌یری ده‌وروبه‌ری خۆی کرد. بۆ شتییک ده‌گه‌را تا خۆی پێوه‌ خه‌ریک بکات و له‌ خۆی دوور بخاته‌وه. له‌ پر رێزان چاوی گرت که هێشته‌ له‌ سووچی داڵانه‌که‌دا هه‌لکۆرما‌بوو. بێ ئیراده‌ هه‌لکۆتایه‌ سه‌ری و دایه‌ به‌ر مشت و چه‌پۆک؛ غه‌شی دلێ خۆی به‌سه‌ردا خالی کرده‌وه. په‌لی گرت و به‌قونه‌کوته‌ی تا سه‌ر سفره‌که‌ رایکیشا. چنوور و نازاد ترس نیشته‌ گیانیان، بیده‌نگ خۆیان خه‌ریک کرد به‌ناشتاخواردنه‌که‌ یانه‌وه. په‌عنا چاییکی بۆ چنوور و نازاد تیکرد و چای شیرینیکی له‌ به‌رده‌م رێزان دانا. رک و توورپه‌یی له‌ بیچمی په‌عنادا ده‌بینرا. لێوی خۆی ده‌کرۆشت. ئیسکان و ژێرپیاڵه‌که‌ له‌ناو تاسی به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که‌دا بوو. هه‌ل‌بگرت و له‌ به‌رده‌م خۆی دانا. هه‌ر ئیسکانی که‌ ده‌بیشۆرد وه‌ک بییه‌وێت هه‌موو ناکوکی ده‌روونی خۆی به‌ده‌نگی کپه‌ کپه‌ی ژێرپیاڵه‌ و ئیسکانه‌کان ده‌ربه‌ری. ئیسکانه‌کانی یه‌که‌ یه‌که‌ شۆرد و له‌سه‌ر میزی سه‌ماوه‌ره‌که‌ نخونی کردنه‌وه. ئاوی نێو تاسه‌که‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ کرده‌ حه‌وشه‌، سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد هه‌شت و بیست ده‌قه‌ بوو. تاسه‌که‌ی نا وه‌به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که‌، پیاڵه‌ و ئیسکانه‌کانی تیخسته‌وه‌ و له‌ تۆنگی ئاوه‌که‌ پری کرده‌وه. له‌ هۆده‌که‌ هاته‌ ده‌روه‌ و چۆوه‌ بۆ سه‌ری. له‌ به‌ر ژووره‌که‌ی خه‌سوی له‌ پشت دریاکه‌ ویتستا، وا که‌ چاوی به‌ناو دیوه‌که‌ نه‌که‌وی. به‌ توورپه‌یی بانگی له‌ ئه‌یوب کرد:

- هه‌سته‌ ئه‌یوب... هه‌سته‌. با نه‌یه‌م به‌شه‌ق...

په‌عنا هه‌رچی به‌ته‌وس و توورپه‌یه‌وه‌ بانگی لێکرد هه‌ل‌نه‌ستا. حاجی ژن

هه‌ستی به‌توره‌بییه‌که‌ی په‌عنا کردبوو. هێشته‌ برینه‌که‌ی چیمه‌ن سوکنایی نه‌هاتبوو. پیلانی نازاریکی تر ده‌بوو بۆ په‌عنا بره‌خسینی. به‌هیمنی بانگی له‌ ئه‌یوب کرد. په‌عنا که‌ ده‌نگی خه‌سوی بیست له‌ ژووره‌که‌ دوورکه‌وته‌وه. له‌ راستیدا چاوی به‌رایه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌بوو که‌ منداله‌که‌ی ئه‌و هه‌موه‌ بانگی لێ کردبوو جوابی نه‌دا‌بوو. به‌لام به‌یه‌ک دهنی دایه‌ی له‌خه‌و وه‌رابوو. په‌عنا به‌ده‌م رێوه‌ بانگی له‌ چیمه‌ن کرد. ئه‌م بانگ کردنه‌ش بۆ ئه‌وه‌ بوو که‌ ده‌نگی خه‌سوی نه‌بیستی. به‌لام بیستی. چون وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو که‌ له‌ ده‌روونی خۆی به‌رز ده‌بوو. په‌عنا له‌ پیلکانه‌کان به‌زرمه‌زرم چووه‌ خواره‌وه. که‌ ده‌یویست به‌م چه‌شنه‌ نه‌فره‌ت و بێزاری خۆی سه‌باره‌ت به‌ده‌وروبه‌ری نیشان بدات. ئه‌یوب به‌شینه‌یی و شه‌که‌تی له‌ خه‌و هه‌ستا. حاجی ژن بزه‌ی هاتی و گه‌شایه‌وه. ئه‌یوب به‌دانیشتنه‌وه‌ خۆی کیشاوه‌، چاوه‌کانی سه‌ری و باویشکیکی دووردریژی دا. به‌شه‌که‌تی هه‌ستا سه‌ری. حاجی ژن چوو بۆ لای؛ ده‌ستی هێنا به‌سه‌ر و روویدا و ماچیکی کرد و پیتی وت:

- ئه‌وه‌ بۆ هه‌ل‌ناسی، مه‌دره‌سه‌که‌شت دره‌نگ که‌وت.

- نه‌خۆشم حه‌ز ناکه‌م برۆمۆ.

- نه‌ کۆره‌ شیرینه‌که‌م! کۆری من قه‌د خۆی نه‌خۆش ناخات.

ئه‌یوب ده‌یزانی که‌ ناتوانی له‌گه‌ڵ دایه‌ی درۆ بکات؛ هه‌رچی که‌ له‌ دلێدا بێت له‌ ژێر زمانی ده‌رده‌کیشیت. ئه‌وکات دایه‌شی به‌په‌ژاره‌ و نه‌پینییه‌کانی دلێ ده‌زانی؛ به‌ترسه‌که‌ی، به‌وه‌ی که‌ ئه‌م پیتی ده‌وت ئا‌ورووچوون. ئه‌وسا شایه‌د دایه‌ی دلێ بۆی بسووتایه‌ یان پیتی پێکه‌نیایه‌؛ به‌لام ئه‌م حه‌زی نه‌ده‌کرد هیچکام له‌م هه‌ستانه‌ له‌ دایه‌یدا سه‌باره‌ت به‌خۆی ببینی. چون ده‌ترسا نیگا و چاوی عه‌زۆش له‌ دایه‌یدا بوینی. دایه‌ی که‌ په‌نا و داڵده‌ی ته‌نیاییه‌کانی بوو. به‌م بۆنه‌وه‌ په‌ره‌ی به‌قسه‌کانی نه‌دا و چووه‌ خواره‌وه. له‌ حه‌وشه‌ ده‌ست و ده‌موچاوی شۆرد و چووه‌ سه‌ر سفره‌که‌ دانیشت.

به‌لاوازیبیه‌وه سللاوی کرد. دهنگی خۆی گر کرد؛ وا که دایکی هه‌ست به‌نه‌خۆشیه‌که‌ی بکات. به‌لام دایکی نه‌جوابی سللاوه‌که‌ی داوه، نه‌سه‌یری کرد. ریزان هه‌یشه‌ته‌ نانه‌که‌ی نه‌خواردیوو. به‌سه‌ر سفره‌که‌وه‌ نخون ببۆوه. دایکی سخورتیه‌کی تیه‌وه‌ژهند و له‌سه‌ر سفره‌که‌ه‌ری کرد. چای شربنه‌که‌ و پیااله‌ ماسته‌که‌ی له‌به‌رده‌م ئه‌یوب دانا و خۆی چوه‌ه‌وشه‌. ئه‌یوب ناشتاکه‌ی خوارد و خه‌ریکی سفره‌کو‌کردنه‌وه‌ بوو. ره‌عنا هاته‌ ژوور؛ به‌توره‌یه‌وه‌ سه‌یری ئه‌یوبی کرد و به‌سه‌ر سه‌ریبه‌وه‌ وه‌ستا وتی:

- بۆ نه‌چویتۆ بۆ مه‌درسه‌؟

ئه‌یوب ده‌ستی به‌سفره‌که‌وه‌ وشک بوو. چاوی له‌ پای دایکیبه‌وه‌ بوو وتی:

- نه‌خۆشم.

ره‌عنا هه‌نگاوێک لیتی چوه‌ه‌پیش. هه‌لکێشی هه‌لکێشایوو. هه‌ردوو ده‌ستی نابوه‌ که‌مه‌ری و به‌سه‌ر ئه‌یوبدا نخون ببۆوه. کاتێ قسه‌ی ده‌کرد هه‌ینه‌ به‌توره‌یه‌ی ده‌یوت که‌ هه‌ناسه‌کانی ئه‌یدا له‌ سه‌ری ئه‌یوب. که‌ ئه‌یوب به‌م سونگه‌وه‌ ته‌زیکی سارد ده‌هات به‌ناو شان و مۆغه‌ه‌ی پشتیدا.

- نه‌خۆشی؟... نه‌خۆش که‌ی وا ئه‌وی؟ ده‌ی خۆ خاسۆبوی.

ئه‌یوب هه‌روا که‌ دانیشه‌توو ته‌کانی نه‌ده‌خوارد. چۆن ده‌یزانی ئه‌گه‌ر هه‌ره‌که‌ته‌ی بکات، دایکی په‌لاماری ده‌دا و لیتی ده‌دات. به‌لام ته‌واوی گیانی زینه‌وه‌ ببوو؛ ئاماده‌ که‌ خۆی له‌ په‌لاماری دایکی به‌بارتیزی. موی سیخ ببوو، پێستی ده‌موچاوی به‌به‌ر ته‌وتلی توند ببوو. به‌ئه‌سه‌پایی سه‌ری وه‌رگه‌تیا سه‌یری دایکی کرد، به‌لام نه‌یوترا راسته‌وه‌خۆ چاو به‌چاوی به‌ی. ره‌نگی سه‌پی ببۆوه و لێوی وشک داگه‌رابوو. ئه‌یوب بۆ ده‌ریازبوونی گریا. چاکترین چه‌کی به‌ ده‌سته‌لات. چوون رێگه‌ی ده‌رچوون نه‌بوو. هه‌ریف به‌سه‌ریدا زال و ده‌ستابوو وه‌ک هه‌لۆ به‌سه‌ر نه‌چیره‌وه‌. وه‌ک که‌رویشک

له‌به‌ره‌گه‌دا گیری کردبوو. کات کاتی فیتل بوو؛ کاتی مه‌کر و حيله‌ بۆ ده‌ریازبوون:

- وه‌للا نه‌خۆشم

- نه‌خۆشی؟ ئه‌ی بۆچی بۆ نانه‌که‌ نه‌خۆش نیت، هه‌رچی ژه‌مه‌ که‌ر و جاشیک قلیان قاوه‌تونه‌ته‌.

ئه‌یوب به‌گریانه‌وه‌ وتی:

- ئه‌ی نانه‌که‌یش نه‌خۆم، بمرم له‌ برسیا؟

ره‌عنا له‌ ئه‌یوب دوورکه‌وته‌وه‌. به‌رێگه‌گرتنی هه‌نگاوه‌کانی ره‌عنا، ئه‌یوب وه‌ک سایه‌یه‌کی شوم له‌سه‌ری لاجوویته‌، گه‌شایه‌وه‌ و کرژ سفره‌که‌ی به‌جیه‌یشه‌ت و له‌ ژووره‌که‌وه‌ ده‌رکه‌وت. دایکی ره‌وتی هه‌لاتنه‌که‌ی گرت و له‌ ده‌له‌وه‌ به‌ترسه‌که‌ی پێده‌که‌نی. ئه‌یوب له‌ به‌ریلکانه‌کاندا دهنگی دایکی بیست که‌ ریزانی کرده‌ ده‌ره‌وه‌. ئه‌یوب دیسان گه‌راوه‌ تا کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌ی هه‌لبگری و به‌جیه‌ته‌ ژووره‌که‌ی دایه‌ی مه‌شقه‌که‌ی ته‌واو بکات. ریزان له‌ پشت ده‌رگاکه‌دا هه‌لکۆرماوو، ئه‌یوب به‌ ئه‌وه‌ی سه‌یری شوینیک بکات، کرژ له‌ ژووره‌که‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌ره‌و ژووری دایه‌ی وه‌رێ که‌وت. له‌سه‌ر پیلکانه‌کان له‌گه‌ل چیمه‌ن گه‌یشه‌ن به‌یه‌ک. به‌ده‌م رۆشته‌وه‌ سه‌یری به‌کیان کرد. به‌لام نگایان خالی بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌ک بناسن یان نه‌یناسن. یان به‌کیان له‌ شوینیک دیته‌. به‌لای یه‌کدا تیه‌په‌رین. چیمه‌ن له‌ چوونه‌ خواره‌وه‌دا ئاوڕیه‌کی له‌ ئه‌یوب داوه‌. ئه‌یوبیش له‌ پینگه‌که‌دا وه‌ستا و لایه‌کی کرده‌وه‌. چاویان له‌یه‌ک هه‌لبه‌ری. به‌چوونه‌ خواره‌وه‌ی چیمه‌ن دهنگی ره‌عنا به‌رز بۆوه‌. ئه‌یوب له‌ ژووره‌که‌ی دایه‌ی قیژه‌ و جیه‌وه‌کانی ره‌عنا ده‌بیست که‌ ده‌یدا به‌خۆی. کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌؛ مه‌شقه‌که‌ی رۆژی سێ شه‌مۆی نه‌نوسیوو. مامۆستاکی پیتی وتوو «رۆژی پێنجشه‌مه‌ ده‌بێ دووجار له‌ روویه‌وه‌ بنوسیته‌وه‌» ئیمپرۆش ئه‌نجامی

نه‌دابوو. ئەنجام نه‌دانى مه‌شقه‌كه‌ى كردبوو به‌هۆكارێك بۆ خۆى كه‌ به‌م بۆنه‌وه نه‌چیتته‌وه بۆ مه‌درسه. به‌خۆى بسه‌لمێنى به‌م بۆنه‌وه‌یه نه‌پۆشتۆته‌وه؛ نه‌ك به‌هۆى ترس له‌ عه‌زۆ و رووبه‌رووبوون له‌گه‌لى. ئەمانه‌ هه‌موو نه‌یتنى ناوه‌كى و ده‌ره‌كى خۆى بوون؛ نه‌ده‌بوو له‌ لای كه‌س باسى بكات؛ ته‌نانه‌ت له‌كن دایه‌ى. به‌م بۆنه‌شه‌وه خۆى كردبوو به‌نه‌خۆش. كتیبه‌ فارسییه‌كه‌ى كرده‌وه و ده‌رسه‌ تازه‌كه‌ى هێنا. له‌ یه‌كه‌م رۆژى مه‌درسه‌وه به‌ئاواتى ئەم ده‌رسه‌وه بوو كه‌ بیه‌خوینى. هه‌موو رۆژێك له‌گه‌ل منداڵه‌كانى مه‌درسه‌ له‌ گۆشێكه‌وه له‌ ده‌ور یه‌ك كۆده‌بوونه‌وه و ده‌چوونه‌ خه‌یالى ئەم كابرا پیره‌وه. كه‌ تیر و كه‌وانیكى به‌ده‌سته‌وه‌یه و تیره‌كه‌ى روو به‌ئاسمان ده‌هاوێشت. ته‌واویان سه‌یری ده‌ست و مه‌چه‌ك و شان و باهۆى ربه‌سمه‌كه‌یان ده‌كرد. هه‌ر كامیان هه‌لده‌ستان روو به‌منداڵه‌كانى تر وه‌ك ئەوه‌ى تیر و كه‌وانیان به‌ده‌سته‌وه‌ بێ، شان و باهۆى خۆیان نیشان یه‌ك ده‌دا. جار بوو ده‌ست و مه‌چه‌كیان هه‌لده‌كرد تا چاكتر خۆیان نیشان بدن و چاكتر بچنه‌ ناو جه‌سته‌ى خه‌یاله‌كه‌ى خۆیان. ئەیوب قه‌له‌مه‌كه‌ى هه‌لگرت و ده‌ستی كرد به‌نوسین. له‌گه‌ل نوسینه‌كه‌شدا به‌ده‌نگى به‌رز ده‌یه‌خوینده‌وه:

– ئارش كه‌مانگیر.

چهن دێرێكى نه‌نوسیبوو كه‌ خه‌یال بردییه‌وه؛ زه‌وقى له‌سه‌ر نوسین نه‌ما. مێشكى بۆ كۆوه نه‌ده‌بوو. قه‌له‌مه‌كه‌ى دانا و چووه‌ به‌رپه‌نجه‌ره‌كه‌ دانیش. سه‌یری حه‌وشه‌ى ده‌كرد. هه‌ندێك به‌دار و دیواره‌كاندا رامبا. سه‌یری دیواره‌كه‌ى مالّ عه‌زیمه‌خانمى كرد. چاوى به‌ده‌لاقه‌كه‌یان كه‌وت كه‌ باوكى نیوه‌رۆیه‌ك ها‌تبۆوه‌ دیبۆوى یه‌كێك له‌ پشت شیشه‌كه‌وه سه‌یری ناو حه‌وشه‌كه‌یان ده‌كات. كاتى ها‌تبۆوه‌ ناو حه‌وشه‌ دیبۆوى ربه‌عنا خه‌ربكه‌ له‌به‌ر خۆره‌كه‌دا سه‌ر و قژی داده‌هێنى؛ توره‌ ببوو. ئەیوب به‌وه‌یادیه‌ینانه‌وه‌ى ئەو رۆژه‌ گه‌شایه‌وه كه‌ چۆن باوكى له‌ كۆلان پیاوه‌كانى گه‌ره‌ك گرتبوویان كه‌

نه‌چیتته‌ مالّ عه‌زیمه‌خانم. هه‌تا دوو سێ حه‌وتوبش كورپه‌كانى و مێترده‌كه‌ى به‌رۆژى رۆشنا ده‌چوونه‌ مالّه‌وه، به‌رۆژیشدا ده‌رگاكه‌یان پشت ده‌خست. هه‌ر ئەو رۆژه‌ باوكى به‌كارتۆن ده‌لاقه‌كه‌ى گرتبوو. بن پاسارى و گوتیبانه‌كان پر بوون له‌ چۆله‌كه‌ و ته‌یر. ئەم ته‌یرانه‌ هه‌ر له‌ دووره‌وه ده‌هاتن به‌په‌له‌ خۆیان ده‌كرد به‌بن گوتیبانه‌كه‌دا. دیسان گه‌رژ ده‌رده‌كه‌وتن. ئەیوب قه‌د نه‌یدیبوو ئەم په‌له‌وه‌رانه‌ بنیشنه‌وه؛ به‌لایه‌وه سه‌یر بوو كه‌ چی ده‌خۆن. رووى كرده‌ دایه‌ى:

– دایه‌ ئەو ته‌یره‌ ربه‌شانه‌ چی ده‌خۆن؟

دایه‌ى له‌به‌ر یه‌غانه‌كه‌یدا دانیشتتوو؛ خه‌ریكى هه‌لپه‌رژاندنى جلوه‌رگه‌كانى بوو. هه‌موو مانگیك جارێ بوخچه‌یه‌كى له‌ یه‌غانه‌كه‌ى ده‌هینا ده‌روه‌ و له‌ به‌رپه‌نجه‌ره‌كه‌ ده‌یكرده‌وه. ده‌ستى جلوه‌رگی پیاوانه له‌گه‌ل كه‌شیه‌یه‌كى حاجیان و پشتوتیتى پشه‌مى ربه‌شى تیدا بوو. له‌ به‌رپه‌نجه‌ره‌كه‌ بلاوى ده‌كردنه‌وه و ده‌یدان به‌خۆر. ئەم دیو و ئەودیبوى ده‌كردن و له‌گه‌لیان قسه‌ى ده‌كرد. جارى وابوو له‌به‌ر خۆیه‌وه پێده‌كه‌نا، ده‌گریا، یان باسیتى ده‌وورودرێژى داده‌مه‌زاند؛ به‌ئه‌سپایى و به‌هێدى وا كه‌ به‌س قۆچه‌كان تیبگهن. ئیسته‌ش جله‌كانى له‌ولاتره‌وه پان كرده‌بووه‌ نه‌وا ئەیوب به‌ده‌م هات و چۆوه‌ پایان لى‌ بدات. ئیواره‌ش به‌تاقه‌ت قه‌دى ده‌كردن؛ مێخه‌ك و گۆل و توتنى ده‌كرد تۆیان و ده‌ینانه‌وه تۆى بوخچه‌كه‌. دایه‌ى ها‌ته‌ لای په‌نجه‌ره‌كه‌ وه‌ستا، نه‌یه‌یتت ئەیوب پرسیاره‌كه‌ى دووپات بكاته‌وه وتی:

– ئەو ربه‌شانه‌ ئێژى كورم ئەوانه‌ هه‌ر مێشوو له‌ ده‌عوا ئەخۆن.

ئەیوب سه‌یری بن گوتیبانه‌كانى كرده‌وه و پاشان ته‌ماشای حه‌وشه‌ دوور و درێژه‌كه‌ى كرد. هه‌موو شتێ له‌ به‌رچاوى تازه‌ بوو. له‌ پشت دارتوه‌كه‌ ئەمسهر و ئەوسه‌رى دیواره‌كه‌ى رووى كۆلان گولباخى چینه‌رابوو؛ پهبوو له‌

خونچه‌ی نه‌پشک‌ووتوو. دایه‌ی هه‌موو سه‌رله‌به‌یانی و ئیواره‌یه‌ک گول‌ه‌کانی ده‌چنییه‌وه. دایه‌نه‌ی کراسه‌که‌ی ده‌کرد به‌لادا و پری ده‌کرد له‌گول. چاوی به‌رپه‌وره‌وه شکاوه‌که‌ی که‌وت. به‌دیواری سه‌ر ته‌نوره‌که‌دا کرابوو به‌چلیک‌دا، هه‌روا که سه‌یری رپه‌وره‌وه‌که‌ی ده‌کرد و بزه نیشته‌بووه سه‌ر لیوی وتی:

- دایه‌ی ئه‌و رپه‌وره‌وه بۆچی شکیا؟

دایه‌ی ته‌زبیت‌ه‌که‌ی له‌گیرفانی سه‌لته‌که‌ی ده‌ره‌یتنا و له‌سه‌ر تا‌قی په‌نجه‌ره‌که دانیشته. ئه‌بوییش که به‌رانبه‌ر دایه‌ی دانیشته‌بوو هه‌ر دوو قاچی گرته‌کۆشی و چه‌ناگه‌ی نایه سه‌ر مه‌چه‌کی و به‌بزه‌وه سه‌یری دایه‌ی ده‌کرد. ئه‌م پرسیاره‌ی چه‌ن جارێ تریش له‌ دایه‌ی کردبوو. به‌لام هه‌موو جارێک سه‌زی ده‌کرد باسی به‌دنیا هاتن و پێ گرتنه‌که‌ی له‌ زاری دایه‌ی بیستیتیه‌وه. له‌ بی‌ری خۆیدا هه‌ستی ده‌کرد نیازی به‌بیستنی ئه‌و خۆشه‌ویستیه‌ی هه‌یه. هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و باسانه که موکوپیه‌کانی ده‌روونی پر ده‌کاته‌وه. دایه‌شی به‌رده‌وام سه‌زی ده‌کرد بۆی باس بکات تا ئه‌یوب چاکتر په‌ی به‌خۆشه‌ویستی و لی‌بووردنی ئه‌م سه‌بارته به‌خۆی بکات. له‌ راستیدا هه‌ردووکیان نیازی ده‌روونی خۆیان له‌لای یه‌کتر په‌یدا کردبوو. به‌م شیوه‌ خۆیان له‌ناو یه‌کتردا په‌یدا ده‌کرد. ئه‌و به‌بیستنی ئه‌و سه‌ربورده له‌ دنیا‌ی شیرینی موحیبه‌ت و خۆشه‌ویستندا ده‌ژیا؛ ئه‌م به‌گیرانه‌وه‌ی باسی نیازی ته‌نیایی خۆی ده‌کرد. زۆرجار له‌ برێک شوتیندا بێ ده‌ره‌تانی و به‌شخوراوی خۆی باس ده‌کرد و ئاویتته‌ی ژبانی ئه‌یوبی ده‌کرد تا بزانی له‌ پیتاوی ئه‌مدا چی کیشاوه:

- جا ئه‌وه کورم ده‌شی له‌ پیتش له‌ دایکبونه‌که‌ته‌وه بۆتی بگێرمه‌وه.

دایه‌ی ده‌ستی کرد به‌گیرفانیدا. یه‌ک دوو دهنک میتوژی خسته ده‌می و به‌تاقمه‌کانی ته‌قه ته‌ق خه‌ریکی جاوینی بوو. به‌لام پیتش ئه‌وه‌ی که قوتی بدات تۆزێک له‌ ده‌میدا راپده‌گرت تا مه‌زه‌که‌ی له‌ ده‌میدا تام بداته‌وه و

تامی ده‌می بگۆرێ. هه‌روا که ده‌می ده‌ته‌قاند سه‌یری ئه‌یوبی کرد و هه‌ناسیکی هه‌لکیتشا. یه‌ک دوو جار سه‌ری له‌قاند؛ وه‌ک بیسه‌و پیت میتشک و بی‌ر و قسه‌کانی کۆوه بکاته‌وه وتی:

- به‌ر له‌وه‌ی تۆ له‌ دایک بی، من و پورت نه‌زمان کردبوو به‌پیتی په‌تی به‌ته‌واوی ماله‌کانی کازمخاندا گوتیه‌بان بلاوبکه‌ینه‌وه. چووین بۆ پی‌ر شه‌لالی و پی‌ر مه‌حه‌مه و به‌ئمان گریدا و به‌ردمان نا به‌دیواره‌وه؛ وه‌للا گرتی.

[ده‌ستی دا به‌یه‌کدا، ده‌می ته‌قاند و ئه‌وه‌ی له‌ ده‌میدا بوو قوتی دا. ده‌ستی هیتنا به‌ده‌میدا و لووتی پاک کرده‌وه] ئیتر خاتره‌م کورمان ده‌وی. خوا بێ به‌شمان ناکات. ئاخری خوا هات به‌نزه‌مانۆ و تۆی پیتداین. ئیمه‌ش به‌پای په‌تی که‌وتینه‌ کۆلان بۆ گوتیه‌بان به‌خشینه‌وه. جا کورپه شیرینه‌که‌م تۆ ئاواته‌خواز بووی، دایکت هه‌ر کچی ده‌بوو. له‌گه‌ل ریزان و چیمه‌ندا دوو کچی تریشی مردبوو. خوا کورپه‌ی نه‌ده‌دا. رهنه‌ له‌ خوا ده‌پارایه‌وه ده‌یوت: «خوا گیان با کورم بی‌ و بمری، با هه‌ر جارێک کورپه‌ به‌خۆمه‌وه ببینم». لای نیوه‌رۆ سه‌عی هاتۆ به‌سه‌رمانا. چاوی پیمان که‌وت به‌پای په‌تی مه‌جه‌عمه به‌سه‌ره‌وه لی‌مان توره‌ بوو وتی: «جا من چیم کرده‌ بۆ تۆ تا ئه‌و بی‌کات» وتم: «ئه‌وه کورپه‌ی خۆمه‌، به‌خوا هه‌ر ئه‌وه به‌کارم دیت» هه‌ر چیم کرد و کۆشام نه‌یه‌یشت باقی گوتیه‌بانکه‌ بلاوبکه‌ینه‌وه. ئیتر ئه‌و دوایمان به‌مندالیکا بلاوکرده‌وه. له‌ خۆشی تۆ سه‌ر تاوه خوار جلی سوورمان دروست کرد بۆ ریزان، که‌ کورپه‌ به‌شوتن خۆیدا هینابوو. ئیتر ریزان بوو به‌پارچه‌ زێرینه. هه‌ر ئه‌وه‌نه خۆشه‌ویست بوو نه‌و پیتۆ. ماشه‌لالا تۆبش بێ چاوبینی بی ده‌توت له‌ گوتیت دهنه‌ون. وه‌ک تۆ په‌قه‌پان و ابووی تی‌سمریا، پته‌و. شه‌ش حه‌وت مانگان بووی به‌قه‌ده‌ر ساله‌وه‌ختینه‌یه‌ک ده‌بووی. له‌به‌ر چا و چله‌ به‌هه‌رچی که‌س بوو ده‌مانوت سالیکیه‌تی. هه‌رچی نه‌خۆش

ده‌کەوتی گورج ده‌قبرد بۆ لای حاجی کاک ئەحمەدی بابە شیخ، نوشتەم بۆ دەنوسیت خاس دەبویتۆ. [دەستی نا بەسینگییەوه و رووی کردە ئاسمان و خۆی لاواندەوه] دەک رۆڵە هیمەت و بەرەکەتی حازرایی و بەلکیتشی سەرت بێ. لەناو چلە و حەوتا بووی، چاوەکانتم پشتم. قوچکەم بۆ دروست کردی، بەتۆزێ رێسمانی چەن دانە موروه شینە و ئەو عەشرەفییهی کە مامەت پیتی دابووی، دام لە قوچکەکەت و لەناو چاوتا شوێم کردەوه [هەناسیکی هەلکیتشا و چاوەکانی پریوو لە ناو] هەرچی ناوی ئەو عەلیە دایک بەویەختە ئەوهم یان ئەکەومۆ بیری کۆلێبیەکانی، ئاورم تیبەر دەوێ [چاوەکانی سپی و پەرهی داوه بەقسەکانی] زۆر نازاربووی؛ ئەم دایدەنای ئەو هەلیدەگرتی. رەسم وا بوو کور یان کچ کە تۆزیک کۆتەل بوو سەری رەش بوو مووی لێ هات. عەشرەفی قوچکەکەمی بەمۆم بدن لە قژی و لەبەر تەوتیلیدا شوێری بکەنەوه. لیتی دەگەرێن تا درێژۆ دەبۆوه. دواجار لەگەڵ ئەو هل مەقەست کە دەیاندا لە قژی عەشرەفییه‌کەیان بۆ دەکرد بەخێر.

[دایەمی دەستی کردەوه بەگیرفانیدا و چەندانیک مێوژی دەرھینا لە دوورەوه خستبە دەمی؛ چاوی لە ئەبۆب هەلبیری و سەیری تەزبێحەکەمی کرد. چەندانیک لە ئیمامە کە بەملاوه ژماری و دەرزیبەکی لەبەر یەخەمی کردەوه و دای لە تەزبێحەکە] کۆتەل ببوویت، کەوا یەکی شوێری مەخمەلمان بۆ دروست کردبووی. دەستمالیکی بۆزی چلک هەلگەرمان دابوو لەسەر شانۆ تا چلەمە کە و نەساوی بەسەر قۆلتا. وەلێ هەمیشەمی خوابی سەر قۆلەکان و رەقەلەمی کردبوو... ئای هار بووی... ئای هار بووی. هەرچی مندال بوو بەدەستۆ ئەلئامانیان بوو. رۆژ نەبوو بەردەرگامان پێ نەگرن. یان سەری منالیان شکابوو یا قاچی مریشک یا شووشە. دەتوت خەلک چوونەتە سەر شی حەسەن، خوا تۆ بەئیمە با بۆگیانی خۆیان. هەمیشە دوو نوشتە لە بەرگی سەوزا بەشانتۆ بوو. دانیکی هینی بابەشیخ و ئەویتر هینی شی عابی. نوشتەمان بۆ کردی نەوی بەچاۆ، کەچی چاوی

عالمەتیکت دەرھینابوو.

دایەمی بەدەم قسەکردنەوه چەن کوتیک بچووک لە مێوژەکە لە دەمیدا مابوو پەریبە دەرەوه و یەکیان کەوتە سەر دەستی ئەبۆب. ئەبۆب ئیتر هۆشی بەلای قسەکانی نەنکیەوه نەما. هەموو سەرنجی کەوتبوو سەردەمی دایەمی کە جاریکی تر هێچی لە دەم نەپەریتە دەرەوه. سەرنجی لە دەمی دایەمی ترازو و ژیر چەنەکەمی سەرنجی راکیتشا. لە بەین هەرچەن مورویە کدا عەشرەفییه‌ک دانرابوو. موروه‌کان دووانەکەمی ئەم سەر و ئەوسەری پیرۆزەیی بوون و دووانەکەمی ناوەرەست - کە گەورەتر بوون - بەرەنگی قاوہیی دانرابوون. لە بەین ئەم دوو موروه‌شدا یاقوتیکی درشت دانرابوو. ئەوسا لە بەین دوو موروه پیرۆزەییە کدا عەشرەفییه‌ک دانرابوو. بەدەم قسەکردنەوه عەشرەفی و یاقوتەکان دەلەرینەوه. قولایی ژیر چەنەکەمی کە توندی کردبوو بەکلاوپیچەکەیدا، سێ دانە نیتکەمی بچووک پیرۆزەیی پتوہ کرابوو. کەزیهی وسمە و خەنەمی لێ دابوو لە ژیر سەریپچەکە یەوه دەرکەوتبوو بەلاجانگیدا هاتبوو خوارەوه. چەناگەمی چەن چلک مووی سپی لێ دەرھاتبوو. ژیر چەنەکەمی غەب غەبەکەمی کردبوو بەدوو کەرته‌وه. شتوہی کراوه و روون. گەرچی تەمەنیشی زۆر بوو بەلام پیتستی هیشتە ساف و جوان بوو. سەرگۆناکانی ئال، لیبوی قەیتانی و باریک، ئەگەر زوو زوو تەری نەکردایە ئەبۆب دەترسا کە لیبوی بترەکن و خۆین لە چەناکەمی دایەمی بێتە خوارەوه. دیا نە عەمەلبیەکانی یەک تۆز بەدەمی شل و زوو زوو دەمی دەنا بەیە کدا تا دیا نەکەمی جیگەمی خۆ بگریتەوه. دایەمی هەستی بەوه کردبوو کە ئەبۆب خەیاڵ بردوویە تیبەوه. تەزبێحەکەمی دەستا و دەست کرد و هیتاش دنەمی ئەبوییدا تا بێتەوه سەرھۆش و گوێ بۆ قسەکانی رابگری:

جا کورە جوانەکەم [ئەبۆب سەیری دایەمی کرد] یەکەم جار کە من زانیم دایکت پیتی ناخۆشە تۆ بەمنەوه بلکیتی پایز بوو، کولە کە پینگەیشتبوو.

مائی پورت و مامه‌علیت و پیتم‌وابن دایکی ره‌عناش هاتبوو. کوله‌کهم خسته‌ناو دیزه‌یه‌ک و دهر‌گاکه‌یم قوردا و نامه‌ناو تهنور تا جوان بییشی. به‌دهم ئەم گشته‌کاره‌وه ههر به‌کۆلمه‌وه بوی. دایکت له‌رژژا زوو زوو تۆی لئی ده‌کردم ده‌یوت مه‌مکم بۆی ده‌جۆشی. هه‌موو له‌ده‌وره‌یه‌ک به‌خۆشی نانی نیوه‌رۆمان خوارد. مه‌وجیکمان راخست تا له‌سه‌ری به‌موباره‌کی قژت هه‌لبیاچین و کاکۆله‌ت بۆ به‌ییلینه‌وه. عه‌شره‌فیییه‌که تا به‌ر لووت بگره‌ خوارتریش هاتبوو. له‌سه‌ر ئەوه‌ی کئی یه‌که‌مجار مه‌قه‌ست بدات له‌قژت هه‌موو ماتل بووین. چون ره‌سم وایه‌ده‌شی گه‌وره‌ی ماله‌که ئەم کاره‌ بکات. من وتم با دایکی ره‌عنا لئی بدات. به‌حورمه‌تی ئەوه‌ی که میوانه‌. وه‌لئی قه‌بولی نه‌کرد. ناخری هاتۆ سه‌ر خۆم. که‌چی ئەو دایکه‌گه‌وجه‌ت له‌به‌ر چاو ئەو گشته‌خه‌لکه‌مه‌قه‌سته‌که‌ی له‌ده‌ست رفاندم و به‌بیحه‌یایی وتی: «وه‌للا کوری خۆم، خۆم هه‌لی ئەپاچم» قژه‌هه‌لبیاچیا. ئەلبه‌و منیش ههر بۆ خه‌سوی خۆم هه‌روا بووم. پیتم ناخۆش بوو کوربه‌که‌م بگری به‌دلۆ؛ ناخری گردیشی به‌دلۆ و ههر بوو به‌کوری ئەو. کوربه‌جوانه‌که‌م ئیسته‌ش سوپندی گه‌وره‌ی به‌قه‌وری دایه‌مینه‌. منیشی بییر ناکه‌ویتۆ. ئەلبه‌و به‌ر له‌وه‌ی ژن بیتی باشتر بوو. وه‌لئی دوا‌ی ئەوه‌ی که‌وته‌ناو ئەم هاجوج و ماجوجانو له‌من برا.

حاجی ژن چاوه‌کانی پر بوو له‌ناو و لیوه‌ناسکه‌کانی هه‌لقورتاند. به‌گۆشه‌ی رووسه‌ریه‌کی چاوی پاک کرده‌وه. فرمی‌سکی‌ک له‌چاوی گلا و له‌سه‌ر گۆنای نیشته‌وه. به‌هۆی کاردانه‌وه‌ی تیشکی هه‌تاو که ده‌یدا له‌په‌نجه‌ره‌که ده‌ره‌وشایه‌وه. ئەو تنۆکه‌چاوی ئەیوبی گرت. چه‌زی ده‌کرد ده‌ستی بۆ بیات. به‌لام نه‌یده‌توانی. ئەو گۆنا ساف و بی‌گه‌رده‌ی دایه‌ی جوانتر و گه‌شتر بیوو. چه‌زی ده‌کرد بریا به‌رده‌وام ئەو تنۆکه‌له‌سه‌ر گۆنای بیسوایه‌. دایه‌ی ده‌ستی هینا به‌گۆناییدا و تنۆکه‌کی پاک‌کرده‌وه. چاوی ئەیوب له‌گه‌ل ده‌ستی دایه‌ی رۆیشت و چوو له‌ناو دنیای خه‌یاله‌وه. دایه‌ی

سه‌رنج و نیگای ئەیوبی ده‌ناسی؛ خۆی دروستی کردبوو. له‌داوینی خۆیدا بالای گرتبوو. ده‌یزانی تازه‌بۆی نایسته‌وه به‌رخوان و سه‌رنجی بۆ کۆ نایسته‌وه. به‌لام ئەم شاخه‌، ئەم کیتوه‌رووش و پرووته‌نه‌که هه‌موو جوانییه‌کانی سروشتی له‌ده‌ست دابوو، ئیسته‌ بۆ ده‌یویست خۆی له‌په‌نای ئەم گرده‌ بچووکه‌دا هه‌شار بدات که له‌به‌رکاو و پیده‌شتی خۆیدا سه‌ری هه‌لدابوو. ئەم پیره‌داره‌به‌سالآچوووه بۆچی ده‌یویست خۆی له‌سایه‌ی ئەم خه‌لفه‌تازه‌رواوه‌دا هه‌شار بدات و دامرکیتی که له‌ناو لق و په‌له‌کانی خۆیدا رسکاوو، روابوو. له‌راستیدا به‌م خۆ‌هه‌شاردانه‌، ده‌یویست تۆله‌ی مه‌راقیتی دیرینه‌که چهنه‌ها سال له‌گه‌ل خۆی هینابووی، که ده‌بوو له‌خه‌سوی بکاته‌وه، ده‌ویست له‌بوکه‌که‌ی، له‌ره‌عنا‌ی بکاته‌وه. جگه‌رگۆشه‌که‌ی ئەو بنی به‌دلیه‌وه و پۆی خۆشویستیکی له‌ده‌ست چووی پیوه‌بنی. حاجی ژن خۆی ده‌یزانی که خۆی په‌ناده‌ری خه‌لته‌کانی ئەیوبه‌. ئەم نه‌بوایه‌تۆقره‌ی نه‌ده‌شکا و دانه‌ده‌مرکا. دایه‌ی بۆ وه‌ئاگه‌هینانه‌وه‌ی ئەیوب لاویچتی میوژی کرده‌ده‌ست ئەیوب و په‌ره‌ی به‌قه‌سه‌کانی دا:

- منیش به‌ته‌مای هه‌یچیان نیم. ئەزانم ئەو تازه‌گیری خوارده‌ و کور تازه‌ته‌واو بوو. چه‌رمه‌سه‌ری خۆی هه‌یه و ناتوانی تازه‌چاوی له‌منه‌وه‌بی. داماو ههر بتوانی سکی ئەم سه‌گ و گورگانه‌تیر بکا خۆی کلوریکه‌. به‌خوا بی‌ت و ژه‌می نانیان نه‌وی، سه‌ری ئەو به‌و به‌خته‌یش ته‌کرپینۆ. له‌ناو گشتیانا ههر تۆ به‌کار دیتی کوربه‌شیرینه‌که‌ی دایه‌.

گه‌رچی حاجی ژن به‌پیتی ته‌جروبه‌ده‌یزانی که ئەم خه‌لفه‌، که‌سیکی تر له‌سایه‌ی داده‌نیشتی؛ هه‌روا که سه‌عی که‌سیکی تر له‌سایه‌ی دانیشتبوو؛ هه‌روا که حاجی ره‌حمه‌تی، ئەم له‌سایه‌ی دانیشتبوو. به‌لام هه‌ستییک له‌ده‌روونیدا هانی ده‌دا بی‌ت به‌له‌مپه‌ر له‌نیوان ره‌عنا و کوربه‌که‌یدا. ئەم کاره‌شی بۆخۆی به‌ره‌وا ده‌زانی. هه‌ستی ده‌کرد به‌م شیوه‌ئو گرفته‌

ده‌روونییه‌ی چاره‌سەر ده‌بیت.

ئه‌یوب هیچ ئاگای له قسه‌کانی دایه‌ی نه‌بوو. بێده‌نگی ژووره‌که، سه‌رنجی راکیشاو هینایه‌وه سه‌ر هۆش. تاک و تراک قسه‌کانی دایه‌ی بێر ده‌که‌وته‌وه و دلێ پێ ده‌سووتا. به‌لام نه‌یده‌زانی چی بکات. هه‌ستی به‌نه‌فره‌تیک ده‌کرد له خۆیدا. نه‌یده‌زانی به‌هۆی قسه‌کانی دایه‌وه‌ی بوو، یان هینی ترسه‌که‌ی به‌یانی بوو که له ده‌روونیدا سه‌ری هه‌لدا‌بوو، ئیسته‌ش بنچهره‌که‌ی مابۆوه و هه‌ژانده‌بوو. ده‌بوو پروات. هه‌ستی ده‌کرد ده‌بی پروات و په‌نا بباته به‌ر خه‌لوه‌تی خۆی و خۆی ئارام بکاته‌وه. له‌گه‌ڵ ئه‌و دپوه‌زمه‌ی - که له ده‌روونی دایه - به‌شه‌ر بیت و له خۆی ده‌راویژی.

دایه‌ی سه‌یری ئه‌یوبی کرد؛ هه‌ر چۆن که لیتی روانی هیچ چه‌شنه پێوه‌ندییه‌کی له نێوان خۆی و ئه‌ودا به‌دی نه‌ده‌کرد، ئه‌یوب رۆشتبوو. ته‌زییه‌که‌ی خسته‌وه گیرفانی و چۆوه لای جله میراتییه‌کانی حاجی ره‌حمه‌تییه‌وه. ته‌نیا شتی که هه‌تا خاوه‌نه‌که‌ی مابوو قه‌د قسه‌کانی ئه‌می نه‌بیستبوو. هه‌موو جارێ ئه‌م قسه‌ی حاجی بێرده‌که‌وته‌وه و ده‌یوته‌وه: «حاجی ده‌یوت قسه‌ی ژن بیسته‌ وه‌لێ به‌قسه‌ی مه‌که». به‌لام هه‌موو نه‌تییه‌کانی خۆی بۆ باس ده‌کرد. حاجی ژن، جله‌کانی له‌سه‌ر چاره‌که‌یه‌ک بلا‌و‌کرده‌وه تا ئه‌و گوڵ و توتن و میخه‌کانه‌ی که له تۆباندایه‌ بوو ژووره‌که پێس نه‌که‌ن.

ئه‌یوب وه‌ک خه‌یال له ژووره‌که ده‌رکه‌وت. هێدی چۆوه ژووری میوانخانه و ده‌رگای له خۆی به‌ست، له سوچی‌کدا دانیشت. هه‌ردوو ئه‌ژنۆی گرت به‌وه‌شی و چاوی به‌ناو ژووره‌که‌دا گێرا. میشکی بۆ کۆوه‌نه‌ده‌بوو. به‌ناه‌دلێ و بیه‌تیزی هه‌ستا. برێک به‌ناو ژووره‌که‌دا روانی. یه‌ک دوو شه‌قی تو‌ردا، به‌لام هێز و توانای له‌گه‌ڵ خۆ شه‌رک‌کردنیشی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت توانای ئه‌وه‌شی نه‌بوو بێر له عه‌زۆ بکاته‌وه. ده‌یوبست کارێک بکات تا له

خۆی دوور بکه‌وتته‌وه، یه‌ک ده‌ور به‌ناو ژووره‌که‌دا پێاسه‌ی کرد سه‌یری قاپی عه‌کس و قه‌تخه‌کانی کرد که پر بوون له ره‌سمی بچووک بچووک له هینی خزم و که‌س. له پال قه‌تخه‌کان که له‌سه‌ر ره‌فه‌که دانرا‌بوو؛ ئه‌و کاسانه‌ی - که پر بوون له ورده دان و خواره‌مه‌نی - سه‌رنجی راکیشا. ده‌یزانی کام جام و کاسه چی تێدایه. ئه‌مانه‌ی پێشه‌وه میوژ و هه‌نجیر و سینجو و جار‌جاریش تو شیرینی تێدا گیر ده‌که‌وت.

ئه‌وانه‌ی دوا‌وه‌ش کاکله و دانگۆیان تێدا‌بوو. روانیه ده‌رووبه‌ری خۆی؛ سه‌یرتی‌کی ره‌فه و قاپه‌کانی کرد و سه‌یرتی‌کی پشتی و سه‌یرینه‌کانی کرد که به‌ده‌ور ژووره‌که‌دا ریز کرابوون. له به‌رده‌میشیاندا په‌تو راخرا‌بوو. گورج چه‌ن بالنجی‌کی له‌سه‌ره‌ک ته‌له‌که کرد و چۆوه سه‌ریان تا ده‌ستی به‌قاپه‌کانی بن ره‌فه‌که بگات. په‌لی کوتابه ناو قاپه‌کانی پێشه‌وه و له هه‌مووبانی خوارد. پاشان به‌په‌له‌کوته‌ی ده‌ستی کیشا بۆ بن ره‌فه‌که. سه‌ر په‌نجه‌کانی که‌وت له قاپی‌ک. به‌لام ده‌ستی پێ نه‌گه‌شت. ده‌سته‌که‌ی تری گرت به‌ره‌فه‌که‌وه و خۆ هه‌له‌هینا. به‌لام ژیر پای بۆش بۆوه و بانجه‌کان ترازان، به‌پێ دانانی بالنجه‌کان داچوون و ئه‌یوب خلی‌ر ده‌بیتته‌وه، له‌گه‌ڵ ده‌ستی چه‌ن قاپی‌ک ده‌که‌ونه خواره‌وه. هاوکات له‌گه‌ڵ زمه‌و به‌ریونه‌وه‌ی و ته‌ق و کوتی کاسه و قاپه‌کان چیمه‌ن و ریزان له‌گه‌ڵ ره‌عنا خۆیان کرد به‌ژووره‌که‌دا. ئه‌یوب ده‌می له ورده دان ئاخنی بوو، ده‌ستی راستی پر له کاکله. چیمه‌ن چه‌په‌سا و به‌س سه‌یری ناو ژووره‌که و ئه‌یوبی ده‌کرد. ریزان به‌س ده‌یروانیه چیمه‌ن تا بزانی ئه‌و چی ده‌کات؛ ئه‌میش وێپای ئه‌و تێوه‌بجی. ره‌عنا سه‌یری چیمه‌ن ده‌کات. به‌چاکی ده‌زانی پێش ئه‌وه‌ی که به‌خۆیدا بیه‌ته‌وه ده‌ریازی بکات. ئه‌یوب هه‌ست به‌شه‌رمی‌کی گران به‌رانبه‌ر به‌م رو‌داوه ده‌کرد. له شه‌رمی خۆیدا پێ ده‌که‌نی و سه‌رداده‌کات. ره‌عنا له ترسی ئه‌وه‌ی ئازاوه ساز نه‌بیسته‌وه ئه‌یوب ده‌داته به‌ر چه‌پۆک. ئه‌یوب ده‌چیتته‌ خواره‌وه. به‌لام زۆر چاک لیتی روونه ئه‌م کاره به‌بێ تۆله نابن.

دایکی گه‌راوه بۆ لای چیمهن و ریزان تا له کۆوه‌کردنی ژووره‌که‌دا یارمه‌تییان بدات و ئاژاوه‌که هیشته نه‌ته‌قیبۆوه دهم کوتی بکات. به‌لام ریزان و چیمهن ژووره‌که‌ییان به‌جیه‌تیشته و له‌پال په‌نجه‌ره‌که دانیشتن. چیمهن ده‌ستی کرد به‌گریان و ریزانیش وێرای ئه‌و دای له پرمه‌ی گریان. ئه‌م دوو خوشکه‌که‌رچی زۆر پیکه‌وه کۆک نه‌بوون، به‌لام له کاتی مه‌ترسی و پتویستدا لایه‌نی یه‌کیان به‌ر نه‌ده‌دا. چیمهن وتی:

- خه‌تای ئیوه‌یه ئه‌م جوانه‌مه‌رگه‌تان ئاوا لێ کرده. یاخوا خوالیتان بسینتی. ئه‌م سه‌ره‌خۆزه‌ی جوانه‌مه‌رگه‌... یاخوا بێ به‌ژێر ماشینۆ.

هه‌ردوو خوشکه‌که‌ ده‌نگیان دابه‌ ده‌نگ یه‌ک و قسه‌یان به‌ئیه‌بۆب ده‌وت و دۆعیان لێ ده‌کرد و دایکیشی به‌تورپه‌یبی له‌سه‌ری هه‌لقرا:

- یاخوا ده‌متان بشکی، قه‌زای بکه‌وی له هه‌ردووکتان.

په‌عنا هه‌ستی به‌وه کردبوو ئه‌گه‌ر ئه‌م جوته‌ بچنه‌ خواره‌وه ئاژاوه‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌یانی گه‌وره‌ ده‌بیتته‌وه، پرووی کرده‌ کچه‌کان وتی:

- هه‌ستن قه‌یناکات کچه‌کانم خوا لیمی بسینتی بیژم چی...

چیمهن به‌گریانه‌وه نه‌یه‌تیشته قسه‌کانی دایکی ته‌واو بیت وتی:

- چی قه‌یناکات؟ مه‌گه‌ر خۆت پاکی ئه‌که‌یتۆ؟ چی له‌ تۆیه... شان و قۆلی تۆ داده‌که‌وی؟

ئه‌م‌جار په‌عنا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی لایه‌نی کچه‌کانی گرتبیت به‌هه‌ره‌شه‌وه وتی:

- ئه‌وه بۆ وا هاریبوی، شه‌رتبێ شکاتی باوکت لێ بکه‌م بتکوژی.

چیمهن به‌گریانه‌وه وتی:

- ئه‌ی شکاتی لێ ناکه‌ی. ئیوه‌ دل‌تان دیت شکات له‌م سه‌ر ئاسینه‌ که‌ن.

ریزانیش وێرای چیمهن وتی:

- ئه‌ری وه‌للا ئیوه‌ قه‌زای ئه‌و ده‌خن له ئیمه‌. هه‌رگا وایه یاخوا، خوا لیتان نه‌بیسستی و قه‌زای ئیمه‌ی لێ بکه‌وی.

پاشان بریکی تر جوابه‌جهنگی له‌گه‌ڵ دایکیان، هه‌ردووکیان چوونه‌ خواره‌وه، ئه‌یوب خۆی له مه‌ترسیدا دی. زۆر چاک به‌ره‌فتاری خوشکه‌کانی ئاشنا بوو. گورج هه‌لاته‌ حه‌وشه‌ تا مه‌جالی ده‌رچوونی هه‌بیت. له حه‌وشه‌وه سه‌یری په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی کرد. چیمهن هه‌لی ده‌رفه‌ت زانی هه‌لیکوتایه سه‌ری. ئه‌یوب گورج به‌خۆیدا هاته‌وه و به‌پێ خاوسی و قیژه‌ قیژه‌ هه‌لاته‌ کۆلان. چیمهن و ریزان یه‌کی تاکه‌وشتیکیان بۆ توردا، که دانیکی به‌رشانی که‌وت و ئه‌وی تر پیتش خۆی گه‌یشته به‌رده‌رکی کۆلان. په‌عنا کچه‌کانی دامرکانده‌وه و پیتلاوه‌کانی ئه‌یوبی گرت به‌ده‌سته‌وه و بۆی برد بۆ کۆلان.

ئه‌یوب له خۆشی ئه‌وه‌ی که دایکی پیتلاوی بۆ هیناوه به‌ره‌ورووی چوو. په‌عنا پیتلاوه‌کانی پیتا و توند په‌لی گرت. هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگاوه به‌په‌لێ کوتی و کیشمه‌ کیشم برديه‌وه بۆ مه‌دره‌سه. ئه‌یوب له رینگه‌ی هه‌رچی کرد نه‌یتوانی خۆی له ده‌ست په‌عنا نه‌جات بدات یان په‌شیمانی بکاته‌وه:

- ده‌ی خۆکتیب و ده‌فته‌ره‌کانم پێ نییه‌.

- قه‌یناکات، هه‌ر برۆرۆ بۆ مه‌دره‌سه هه‌یچت ناوی.

- ئاخه‌ر ئاخه‌ مه‌علیم ئه‌مکوژی. ئاغه‌

- کوا نه‌جاتم بوایه به‌ده‌ستۆ.

ئه‌یوب که خۆی دهبه‌وه، دی وا له‌به‌ر ده‌رگای په‌ئیسسی مه‌دره‌سه. دایکی به‌بێ چارشیبۆ کردی به‌ژووره‌که‌دا. په‌ئیسسی مه‌دره‌سه به‌سه‌رسوورماوی سه‌یری په‌عنا و ئه‌یوبی کرد وتی:

- چ خه‌به‌ره‌؟

په‌عنا ده‌ستی ئه‌یوبی به‌ردا. ئه‌یوب له پشت دایکییه‌وه خۆی شارده‌وه، دایکی وتی:

- وه‌للا قوریان ئەم به‌یانییە خۆی کرد به‌نه‌خۆش، که‌چی ته‌ماشای ده‌که‌م ماله‌که‌ی ناوه‌ به‌ته‌وقی سه‌ره‌وه، منیش گورج په‌لیم گرت و هینامه‌وه بو مه‌درسه.

په‌ئیس سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد. ئیزنی په‌عنایدا و ده‌ستی نا به‌جهرسه‌که‌دا. کۆتایی سه‌عاتی دووه‌م بو. منداله‌کان به‌قیژه‌ قیژ هاتنه‌ هه‌وشه. له‌ پاش چهن ده‌قه‌یه‌ک به‌ردریا و په‌نجهره‌ی ژووری په‌ئیس پر بو له‌ مندال. مامۆستا کانیس یه‌که‌ یه‌که‌ له‌ ژووره‌که‌دا کۆبوونه‌وه. هه‌موویان ده‌یانناسی، له‌ ته‌واوی مه‌درسه‌دا ناسرا بو. زه‌نگی چوونه‌ سه‌ر کلاسی منداله‌کان لیدرا. هه‌موویان به‌راکردن و هه‌را هه‌را چوونه‌ سه‌ر کلاس. ئەم دوو سه‌عاته‌ی دوا‌یی که‌ مابۆوه، مامۆستا له‌ پینشدا مه‌شقی ئارشی که‌ مانگیری ته‌ماشای ده‌کرد، پاشان ده‌رسه‌که‌ی ده‌پرسیبه‌وه، سه‌عاته‌که‌ی تریش منداله‌کان ئینشایان ده‌خوینده‌وه.

سه‌عاتی یه‌که‌م ته‌واو بو. منداله‌کان ده‌فته‌ری ئینشاکه‌یان ئاماده‌ کردبوو. مامۆستا هاته‌ ژووره‌وه. منداله‌کان له‌به‌ری هه‌ستان، سه‌یری منداله‌کانی کرد. ئە یوب خۆی بچووک کرد بۆوه‌تا مامۆستا چاوی پێی نه‌که‌وێ. به‌لام مامۆستا یه‌که‌م که‌س ئەوی بانگ کرد تا ئینشاکه‌ی بخوینتته‌وه. ئە یوب به‌ترس و له‌رزوه‌ ده‌ستی هه‌ل هینا که‌ نه‌یه‌یناوه. مامۆستا ئیزنی دانیشتنی پێدا. مامۆستا هه‌لبژارده‌ چهن مندالیکی بانگ کرد تا ئینشاکه‌یان بخویننه‌وه. سه‌ردێری ئینشاکه‌ ئەمه‌بوو: «پار ه‌اوین چوون بو کۆی؟» له‌ سه‌ر کلاس مامۆستا هه‌ره‌شه‌ی رۆژی شه‌مه‌ی له‌ ئە یوب کرد که‌ ده‌بی هه‌م ئینشا و هه‌م مه‌شقی تازه‌ و کۆنه‌ بنووسیتته‌وه و له‌به‌ری بکات.

به‌شی پینجه‌م

چهن رۆژیک له‌ دزینی شیر شیر تی په‌رپوو. گورگی چاک ببۆوه. ته‌نانه‌ت ئە یوب شه‌ریکی پیکردبوو. منداله‌کان، له‌ هه‌موو رۆژه‌کانی تر زووتر له‌ مال ده‌رکه‌وتبوون و له‌که‌لاوا کۆبوونه‌وه. هه‌موویان له‌ په‌ژاره‌ی گورگی و توتکه‌کانیدا بوون. شاره‌وانی که‌وتبووه‌ ناوشار سه‌گه‌ به‌ره‌للاکانی ده‌رمانخوارد ده‌کرد. له‌ناو شاردا کاغه‌زی بلاوکردبووه‌ که‌ «سه‌گ نه‌خۆشی هاری پێوه‌یه؛ له‌هه‌ر شوینیکدا دیتتان و په‌لاماری دان. ئاگادارمان بکه‌نه‌وه». پاشان ماشینه‌که‌شیان به‌ناو شاردا ده‌گه‌راو بانگه‌وازی ده‌کرد و خه‌لکی ئاگادار ده‌کرده‌وه. چهن که‌سیک شکاتیان کردبوو که‌ سه‌گ په‌لاماری داو. ئیسته‌ منداله‌کان له‌وه‌ ده‌ترسان خه‌لکی گه‌رک شاره‌وانی

ئاگادار بکه‌نه‌وه. چون گورگی له‌پاش دزینی شیر شیره‌وه هه‌لمه‌تی بۆ خه‌لک ده‌برد. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌به‌ر که‌لا واکه‌دا پرۆیشتایه‌ن لییان ده‌وه‌ری. له‌لایه‌کی تریشه‌وه، منداله‌کان دزی شیر شیریان په‌یدا کردبوو.

ئه‌یوب به‌لای گورگیسه‌وه وه‌ستابوو. گورگی به‌پاشدا که‌وتبوو لاقیتی که‌ هه‌ل هینابوو بۆنی به‌پیتلاوه‌کانی ئه‌یوبه‌وه ده‌کرد که‌ ده‌یه‌یتنا به‌به‌رسک و ناو پایدا. چه‌تۆ، بله، سمایل و بیهرۆز له‌سه‌ر دیواری که‌لا واکه‌دا دانیشتبوون. سامان به‌لای سه‌عی و ئازاده‌وه وه‌ستابوو که‌ یه‌کی توتکیتکیان به‌باوه‌شه‌وه بوو. ده‌یاندان به‌یه‌که‌دا، توتکه‌کان چنگیان بۆ یه‌ک هه‌ل‌ده‌دا و قه‌پیان له‌یه‌ک ده‌گرت. چه‌تۆ پرووی کرده ئه‌یوب وتی:

- ده‌یباشه چی بکه‌ین له‌وه هه‌تیوه

ئه‌یوب به‌ده‌م قسه‌که‌ی چه‌تۆه پرووی وه‌رگیترا و هه‌نگاوێک له‌ گورگی دوورکه‌وته‌وه. گورگی سه‌ری کرد بوو به‌ناو پایدا و بن کلکی ده‌لسته‌وه. ئه‌یوب یه‌ک تۆز پاما و پاشان وتی:

- به‌لاوایی ئیژین. هینایه‌وه ئه‌وه باشه؛ نه‌هینایه‌وه به‌زۆر لی ئه‌سینینۆ.

بله که‌ له‌به‌ین چه‌تۆ و بیهرۆزدا هه‌لتروشکابوو وتی:

- من که‌ هاتم له‌به‌ر چه‌مامی حایشه‌ریف می‌شینی ده‌کرد.

هه‌موویان له‌سه‌ر دیواره‌که‌ په‌رینه‌ خواره‌وه و خۆیان ته‌کاند. په‌زا که‌ تازه له‌پتوه هاتبوو وتی:

- ده‌ی ماتلی چین باپرۆین.

ئه‌یوب به‌سه‌ر گورگیدا چیچکانه‌ی کردبوو، ده‌ستی ده‌هینا به‌سه‌ریدا و نه‌وازشی ده‌کرد.

بیهرۆز پرووی کرده په‌زا وتی:

- ئیژی چی له‌ خۆتۆ. هه‌ر له‌پتوه هاتووی ئیژی ده‌ی باپرۆین. ئه‌سه‌له‌ن ئیبه‌ بۆ کوئی ده‌چووین؟

په‌زا به‌پیکه‌نینه‌وه وتی:

- بۆ کوئی؟ بۆ لای عه‌زۆ [پرووی کرده منداله‌کان و به‌پیکه‌نینه‌وه سه‌ریکی راوه‌شاندا- ئه‌شباباوه ئه‌مانه؛ من خۆم به‌ئه‌یوبم وت عه‌زۆ توتکه‌که‌ی برده بۆ قۆبی فه‌ره‌ج دا‌یشارد.

ئه‌یوب هه‌ستا سه‌ریی وتی:

- ده‌زانن ئیبه چی ده‌که‌ن [به‌هینانی وشه‌ی ئیبه خۆی له‌ ده‌سته‌ی منداله‌کان هه‌لبوارد] ئیبه بچن بۆ لای، چونکه ئه‌گه‌ر من بییم و بیژی نایده‌مۆ ئه‌وی به‌شه‌رمان؛ چه‌ز ده‌که‌م به‌لاو ئیبه پرۆن تا بزانه چی ده‌کات.

ئه‌یوب ترسه‌که‌ی له‌ منداله‌کان شارده‌بووه و وای نیشان ده‌دا که‌ خۆی له‌ شه‌ر ده‌پارێژی په‌ریشانی له‌ رواله‌تیدا ده‌بینرا نه‌وا منداله‌کان زه‌ختی له‌سه‌ر بکه‌ن بۆ پرۆشتن بۆ لای عه‌زۆ. سمایل لیتی نزیک بۆوه ترسیکی سه‌یر نیشته‌ گیانی ئه‌یوب و تف له‌ ده‌میدا وشک بووه له‌گه‌ل سمایل روویان کرده یه‌ک و سمایل وتی:

- بۆ وا په‌نگت تیک چوه، سه‌رت ئیچی؟

ئه‌یوب شه‌له‌ژا بوو، سه‌رو ده‌ستی راوه‌شاندا وتی:

- نه... وام له‌ بییری شیر شیردا. نازانه ئه‌وه هه‌تیوه چی لی کرده. دوای ئه‌وه‌ش له‌ شاره‌وانی ده‌ترسم بیت ده‌رمانیان بۆ بخات.

ئه‌یوب له‌گه‌ل سمایل درۆی کرد بوو؛ به‌لام له‌گه‌ل خۆی درۆی پی نه‌ده‌کرا. خۆی ده‌یزانی ئه‌م تیکچوونه‌ی به‌هۆی ترسه‌وه‌یه، ترسی له‌ ده‌روونی خۆیدا ناسی بوو. ترسی له‌ پرویه‌پروبوون. بییری له‌وه ده‌کرده‌وه که‌ چۆن بتوانی له‌ روویدا بوه‌ستی. به‌وه‌ش که‌ بییری له‌ پرویه‌پروبوون ده‌کرده‌وه هیوای به‌خۆی بوو. ده‌ستی هینا به‌سه‌ر خۆیدا و له‌ که‌لا واکه‌ خه‌ریکی پیاسه‌کردن بوو. له‌ په‌ریشانی ده‌روونی خۆیدا شه‌قی له‌ به‌رد هه‌ل‌ده‌دا و له‌به‌رخۆیه‌وه هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد و جینیوی ده‌دا. خۆی کرژ ده‌کرده‌وه، که‌ به‌م په‌فتارانه‌ ده‌یوبست ئه‌وه ته‌ورمه‌ی که‌ له‌ ده‌روونیدا هه‌ل‌یدابوو خالی

بکاته‌وه و له خۆی ده‌راویژی. به‌ردی هه‌لده‌گرت و توپی ده‌دا بۆ دیواره‌که‌ی به‌رانسه‌ر. به‌ده‌م به‌رده‌که‌وه خاک و خۆل و گه‌لمتک داده‌باری. به‌م کاره هه‌ستی به‌سووکی و ئارامی ده‌کرد، به‌م چه‌شنه هه‌ولتی ده‌دا به‌سه‌ر خۆیدا زالبیته‌وه. گورگی کلکی خسته ناو پای و به‌ترسه‌وه هه‌ستا، به‌گاله‌گال چوه ئه‌ولاتره‌وه تا له‌به‌ر به‌ردی ئه‌یویدا نه‌بێ. به‌هه‌ر به‌ردیک که هه‌لی ده‌گرت گورگی سه‌یری ده‌ستی ده‌کرد و ده‌ینوزاند؛ گوپی قوت ده‌کرده‌وه کلکه سووتی بۆ ئه‌یوب ده‌کرد. به‌تورپدانی به‌رده‌که گورگی شوپن په‌وتی ده‌گرت، که ده‌دا به‌دیواره‌که‌دا ته‌کانیکی ده‌خوارد.

منداله‌کان ئه‌یویان به‌م حاله‌وه به‌جیه‌تشت، بێ ئه‌وه‌ی پیتی بلێن به‌ره‌و لای عه‌زۆ وه‌رچی که‌وتن. چه‌تۆ و سمایل له‌ پێشه‌وه ده‌رۆیشتن و ئه‌و سیانه‌ی تر به‌دویاندا. له‌ چه‌ن کۆلان تیپه‌رین و گه‌یشتنه به‌ر ئاشی حایشه‌ریف. له‌ به‌ردیواری ئاشه‌که وه‌ستان. ده‌نگی هاره‌هاری مه‌کینه‌ی ئاشه‌که ده‌هاته ده‌روه. به‌رانبه‌ر ئاشه‌که مه‌دره‌سه‌ی کچانه‌ی ناهید بوو. ده‌نگی خانم مه‌علیمه‌که‌یان ده‌هاته کۆلان که به‌ده‌نگی به‌رز ده‌رسی پێ ده‌وتن. ده‌سته‌یه‌کی تریش له‌ چه‌وشه‌ خه‌ریکی توپین بوون. له‌ به‌رده‌رگای ئاشه‌که چه‌ن که‌سیک خه‌ریکی بار خالی کرد بوون له‌ وانیتیک. چه‌ن داشه‌قه و ئه‌سپ و دوو سه‌یاره‌ی تر له‌ سه‌رده‌دا وه‌ستابوون. ئه‌سپه‌کان توپه‌ریان به‌سه‌ردا کرابوو، خاوه‌نه‌کانیان به‌سه‌ر باره‌کانیان‌وه نوستبوون. دوو زه‌لام به‌ده‌نگه‌ ده‌نگ له‌ ده‌رگای ئاشه‌که هاتنه‌ ده‌روه؛ ئه‌وه‌یان وا توژیکی پیر بوو مشکیه‌کی به‌سه‌ره‌وه بوو. له‌گه‌ل ئه‌و دانه‌ی تر که دفته‌ریکی به‌ده‌سته‌وه بوو ده‌یوت:

- قوربان! تو خاس لی ورد به‌روه، وه‌زات خوا ئیرادی نییه.

کابرای ده‌فته‌ر به‌ده‌ست توند توند هه‌نگاوی هه‌لده‌گرت و به‌ده‌م په‌وه ده‌یوت:

- باوه گیان! من چه‌ن ساله‌ ئه‌مه کارمه. ئه‌م گه‌مه بۆ چالی گرت. دوای

ئه‌وه‌ش خه‌وش و خۆلی زۆره.

- قوربان! وه‌زات خوا ئه‌وه وه‌چاو مه‌رحمه‌ته‌وه لیتو نه‌روانیه. تو وه‌چاو مه‌رحمه‌ت تو‌اشای که...

دوو کابراکه به‌به‌رده‌م منداله‌کاندا تیپه‌رین و په‌ریان دا به‌قسه‌کانیان منداله‌کان سه‌یری به‌ر چه‌مامیان ده‌کرد و چاویان بۆ عه‌زۆ ده‌گێرا. له‌پال ده‌رگای تونه‌که پالی دا‌بوو به‌کۆله‌که‌ی به‌رقیه‌که‌وه و سه‌یری می‌شینی ده‌کرد. منداله‌کان وه‌ک به‌یه‌کتی نیشان به‌ن تیکرا ئه‌نگوستیان بۆ راکیشا. سمایل رووی کرد. بیه‌روز وتی:

- بیه‌روز بچۆ بانگی که.

بیه‌روز به‌توورپه‌ی سه‌یری سمایلی کرد. وای ده‌نواند که هه‌ره‌کی نییه بچیت یان من بوو. منداله‌کان سه‌یری بیه‌روزیان کرد و لیبی ریمان. له‌ژیر وه‌زی سه‌رنج و نگایاندا خۆی نه‌گرت، راسته‌وه‌خۆ سه‌یری سمایلی کرده‌وه. به‌لام سمایل دل قورسی کرد و به‌ئامازه‌ پیتی خالی کرد که بچێ. بیه‌روز به‌ره‌ولای عه‌زۆ به‌رپه‌که‌وت. له‌ دووره‌وه چاویان به‌یه‌ک که‌وت. بیه‌روز به‌ئامازه‌ی سه‌ر بانگی کرد. به‌لام عه‌زۆ خۆی گیل کرد. بیه‌روز خۆی گرژ کرده‌وه و به‌ده‌نگی به‌رز بانگی کرد:

- عه‌زۆ بێ بۆ ئیره.

عه‌زۆ یه‌ک تو‌ز سه‌یری کرد و به‌شینه‌ی چوو بۆ لای. به‌ده‌م په‌وه شقی له‌به‌ر هه‌لدا و پای نا به‌میته‌یه‌کدا. چه‌ن جنیوبان پیندا؛ به‌لام خۆی نه‌کرد به‌ساحیوی جنیوه‌کان. ده‌ستی نا که‌مه‌ری و له‌به‌رده‌م بیه‌روزدا وه‌ستا وتی:

- ئا. فه‌رمایشت... چی ئیژی؟

بیه‌روز به‌سه‌ر ئامازه‌ی کرد به‌سمایل و ئه‌وان، خۆی به‌ره‌و لایان په‌که‌وت. عه‌زۆ به‌شینه‌ی وه‌دووی که‌وت و له‌به‌رده‌میاندا خۆی بلاو کرده‌وه، که‌وت به‌سه‌ر لاقیکیدا و ده‌ستی فش کرده‌وه وتی:

- به‌ئێ: سه‌ریشی له‌گه‌ڵی راوه‌شاندا و ته‌ماشای منداله‌کانی کرد کارتانا بوو؟

حه‌زۆ له‌ پشت منداله‌کانه‌وه وه‌ستا بوو؛ پالێ دابوو به‌دیواری ئاشه‌که‌وه وتی:

- شیر شیر تۆ دزیته بی هێره‌رۆ.

عه‌زۆ به‌شێوه‌ی راشکاوی قسه‌که‌ی حه‌تۆدا زانی بۆ ئه‌وه نابێ خۆی هه‌له‌ بکات، باسه‌که‌ی گۆری وتی:

- گه‌له‌ کۆمه‌کییه؟

سمایل هه‌نگاوێک چووه‌ پێشه‌وه وتی:

- ئیمه‌ بۆ شه‌ر نه‌هاتین.

عه‌زۆ خۆی زیاتر فش کرده‌وه و سه‌ر و سینگی هینا پێشه‌وه. لاوه‌ لا سه‌یری حه‌تۆی کرد وتی:

- شه‌ر؟ [پێکه‌نی و ده‌می خۆی لار کرده‌وه] نه‌خیر به‌شکم برێکمان لێیده‌ن.

بله‌ له‌ پشت سمايله‌وه وتی:

- به‌شکمی ناوی زۆری پێ ناچێ.

عه‌زۆ ده‌ستی بۆ بله‌ راکیشاو سه‌ری برده‌ پێشه‌وه وتی:

- ئه‌وه‌نیت... حالێ بووی ئه‌وه‌نیت.

- وا قسه‌ مه‌که‌ ئه‌ینا...

عه‌زۆ نه‌یه‌تشت قسه‌که‌ی ته‌واو بیت. په‌ریه‌ ناو قسه‌که‌ی و شه‌قی له‌ به‌ردیک هه‌لدا، به‌رده‌که‌ درا به‌قولاپه‌ی بله‌دا، به‌که‌له‌سه‌ری وتی:

- ئه‌یناچی؟... ها؟ [پالێکی نا له‌ سمايله‌وه که‌ له‌به‌رده‌میدا وه‌ستابوو خستی به‌سه‌ر بیه‌روژدا] هه‌ر کارێک له‌ ده‌ستان دیت بیکه‌ن. کام که‌ل

سه‌خته‌ بیگرن. تازه‌ ته‌گه‌ر به‌ن له‌ قینم ئه‌وانی تریش ئه‌وه‌م که‌سیش ناتوانی به‌رم بگرێ.

بله‌ دامۆکا بۆ به‌هه‌ردوو ده‌ستی قولاپه‌ی گرتبوو. سمایل له‌م که‌له‌سه‌ری عه‌زۆ توپه‌ ده‌بی و ده‌سته‌ و په‌خه‌ی به‌ک ده‌بن. حه‌تۆ و بیه‌روز که‌وتنه‌ به‌ین و له‌یه‌کیان جیا کرده‌وه.

په‌زا پالێ نا له‌ عه‌زۆه‌ برديه‌ لای دریا‌ی مه‌درسه‌که‌. حه‌تۆ و بیه‌روز سمایلیان هێدی کرده‌وه.

عه‌زۆ دیسان خۆی فش کرده‌وه به‌هه‌ره‌شه‌ وتی:

- هه‌ر ئێسته‌ دێم بزانه‌م کامتان پیاون به‌رم بگرن. دێم گشتی ئه‌وه‌م پیاویش نابینم بتوانی به‌رم بگرێ. حالێ بوون [به‌ده‌ست له‌گه‌ڵ] قسه‌ کرده‌ که‌شیا هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد [دایکێشن برۆن.

حه‌تۆ وتی:

- ئه‌وه‌نیت بویری توتک له‌ ئه‌یوب بدزی تۆ ئه‌سله‌ن ناویری رووبه‌رووی ئه‌یوب برۆی.

عه‌زۆ پێکه‌نی و سه‌ری راوه‌شاندا وتی:

- ئه‌یوب؟ ئه‌یوب کییه‌؟ لای ئێوه‌ بنیاده‌مه‌. هه‌زاری وا ئه‌وه‌م بۆ ئه‌و چه‌مه‌ ئه‌ی په‌رینمۆ ناهیتلم قولاپه‌ی ته‌ر بی. حالێ بووی. ده‌یده‌م به‌شانما.

هه‌زاری وام برده‌ته‌ قوێی. ئیتر خۆتان ئه‌مناسن و بیستیشتان. ده‌زانن ته‌نیا قسه‌ نییه‌. [رووی کرده‌ حه‌تۆ به‌ته‌وس و پێکه‌نینه‌وه وتی] ته‌گه‌ر

چوینتو پیتی بیژه‌ به‌کاک ئه‌یوبت کچ ده‌س به‌به‌ریۆ ته‌گرێ، هۆشی دواتۆ بی... ئیتر دایکێشن برۆن. ده‌ی برۆ تۆ بۆ لای کاکه‌ ئه‌یوبتان؛ هێری. بیه‌روز له‌م

قسه‌ی عه‌زۆ تووپه‌ ده‌بی و به‌توندی هه‌لمه‌تی بۆ ده‌بات. به‌ده‌م په‌لاماره‌وه‌ چه‌ن مشت و شه‌قی تی ده‌سه‌روینێ. عه‌زۆش دیته‌ ده‌سته‌ منداله‌کان

ده‌یکه‌ن به‌شه‌ره‌ ناوجیی، گه‌مارۆی عه‌زۆ ده‌ده‌ن، به‌ده‌م جیا کرده‌وه‌وه

ده‌یگرن تا بیته‌رۆز چاک ده‌یکوتن. لاچاوی عه‌زۆ ده‌ئاوسن سمایل و په‌زا به‌پاله‌په‌ستۆ عه‌زۆ به‌ره‌ و پردی مشیر ده‌بن. سمایل له‌ نیوه‌ی ڕینگه‌ ده‌گه‌ریته‌وه. به‌لام په‌زا به‌جیی ناھیتلن. له‌پال پیر شه‌لالی ڕایده‌گرۆ عه‌زۆ له‌ دووره‌وه‌ جینیو ده‌دات و هه‌ره‌شه‌یان لئ ده‌کات که ده‌بێ تۆله‌ی خۆی له‌ هه‌موویان بکاته‌وه. ده‌له‌رزى. تفی کرده‌وه، ناو ده‌میشی خوینی لئ هاتبوو. لیوه له‌ره‌ی پئ که‌وتبوو. ڕکوقین گه‌رووی گرتبوو. دلئ پڕببوو. له‌به‌ر دریای پیر شه‌لالی دانیشت. هه‌ردوو ئانیشکی نایه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆی و سه‌ری گرتنه‌ نیو ده‌ستی. چاوی له‌ خه‌لک شارده‌وه. په‌زا یه‌ک تۆزی تر به‌لایه‌وه‌ وه‌ستا؛ به‌ناچاری به‌جیی هیشت. به‌دل له‌دوایی به‌ره‌و لای منداله‌کان گه‌رايه‌وه. زوو زووش لای ده‌کرده‌وه به‌ره‌و لای عه‌زۆ. له‌گه‌ل منداله‌کان یه‌کیان گرتنه‌وه و چوونه‌وه بۆ لای ئه‌یوب؛ شه‌ره‌که‌ی بیته‌رۆز و قسه‌کانی عه‌زۆشیان بۆ گیتراوه. ئه‌یوب له‌وه‌ی که بیته‌رۆز توانیبوو له‌ عه‌زۆ بدات. چاکتر باوه‌ری به‌خۆی هاتبوو که بتوانن له‌گه‌لیدا ڕووبه‌ڕوو بیتنه‌وه و به‌ره‌نگاری بیتن. قسه‌کانی عه‌زۆی بیره‌که‌وته‌وه؛ به‌لام گورج له‌بیر خۆی برده‌وه.

هه‌ستی ده‌کرد منداله‌کان به‌چاوی خراب سه‌یری ده‌که‌ن له‌و باوره‌دا بوو که عه‌زۆ قسه‌ گه‌لێکی تری کردوه و منداله‌کان بۆ ناگیتنه‌وه. هه‌موو هۆش و بیری چوو بووه سه‌ر ته‌ماشای سرت‌سرتی منداله‌کان؛ هه‌ستی کرد ده‌بێ خۆی له‌ منداله‌کان جیابکاته‌وه یان خۆی له‌ نگاو سه‌رنجیان بشاریته‌وه. به‌بێ خودا حافیزی منداله‌کانی به‌جیه‌هیشت و به‌ره‌و ماله‌وه وه‌رئ که‌وت.

هه‌موو هۆش و بیری به‌لای عه‌زۆوه‌ بوو. روانین و سه‌یرکردنی منداله‌کان له‌ بیری و میشکیدا کاردانه‌ویکی تری بوو. نسه‌به‌ت به‌هه‌موو شتی به‌دبین ببوو. کاتێ له‌ کۆلانه‌کانه‌وه‌ ره‌ده‌بوو، ئاگای له‌ قیژه‌ و هه‌رای منداله‌کان نه‌بوو؛ زیاتر چاوی ده‌گیترا که عه‌زۆ نه‌بینن. چۆوه نیو کۆلانی خۆیان:

کچان له‌به‌ر دریاکاندا یه‌کی به‌ره‌بیکیان داخستبوو خه‌ریکی مال مائینی بوون.

ئه‌وانه‌یش که تۆزی گه‌وره‌تر بوون خه‌ریکی شه‌شخان و حه‌وت سه‌نگ بوون. ته‌نیا شتی که سه‌رنجی ئه‌یوبی له‌ناو ئه‌م ده‌نگ و قیژه‌ی کۆلانه‌دا ڕاکیشا کۆمانجه‌که‌ی مال حاجی مینه‌ و په‌نجه‌ره‌که‌ی مال زوبه‌یده خانم، که ئه‌م په‌رده‌که‌ی دادراپۆوه‌ و ئه‌و که‌سی تیدا نه‌بوو. دیسان سه‌یری کۆمانجه‌که‌ی مال حاجی مینه‌ی کرده‌وه و بێ ئیختیار ده‌ستی گرت به‌به‌ربه‌وه‌ قاقا و پیکه‌نینه‌ی ژنانی گه‌ره‌ک که له‌ حه‌وشه‌ی مال ئه‌مان کۆببونوه‌ سه‌رنجی ڕاکیشا و هینایه‌وه‌ به‌خۆیدا. له‌ سه‌ر خواجه‌نشینی به‌ردریاکه‌ دانیشت. ده‌رگایه‌کی دوو تایی گه‌وره‌. هه‌ر تاییه‌کی شه‌ش گۆل میخی پتوه‌ بوو. ته‌قلوبایه‌کی گه‌وره‌ و هه‌لقه‌ریز و دولایه‌کی ژه‌نگاوی به‌لای سه‌رووی تا ده‌رگاکه‌وه‌ بوو. ژنه‌کان له‌ پشت دریاکه‌وه‌ دانیشتبوون، تا کاتێ ده‌رگا کرایه‌وه‌ ئه‌وان نه‌ببیرن به‌لام کچه‌کان له‌ به‌رانبه‌ر دریاکه‌ دانیشتبوون له‌ درزی درگاکه‌وه‌ سه‌یری کچه‌کانی کرد. حه‌میده‌ و شه‌ریفه‌ کچی دایه‌ گۆله‌ له‌ شان ریزانه‌وه‌ دانیشتبوون. مه‌ستوره‌ کچی سه‌ید عه‌لی چریک، نه‌جیده‌ کچی سه‌یزاده‌ مه‌عزه‌ر و کچه‌که‌ی زوبه‌یده خانم له‌ دهر چیمه‌ن دانیشتبوون؛ به‌لام گۆلانه‌ی نه‌دی بۆی بوو به‌پرسیار چهن ڕۆژتیک بوو هه‌ستی ده‌کرد کاتێ گۆلانه‌ ده‌بینی ناو دلئ خالی ده‌بیتنه‌وه؛ وه‌ک برسیی. به‌لام برسی نه‌بوو؛ دلئ هیچی نه‌ده‌برد. هه‌ستی به‌وه‌ کرد بوو له‌ خۆیدا که هه‌رکات گۆلانه‌ ده‌بینن حه‌ز ده‌کات سه‌یری مه‌مکی بکات. چاوی بۆ جیگایه‌کی ده‌گیترا که ڕووت بێ یان به‌جۆرتیک سه‌رنجی ڕابکیشن. گه‌رچی هه‌موو جارێک به‌دزییه‌وه‌ سه‌یری ده‌کرد، وا که گۆلانه‌ هه‌ست به‌ته‌ماشاکانی نه‌کات و چیمه‌نی خوشکیشی ئاگای لئ نه‌بێ؛ چوون ئه‌و، به‌ژێر خان چوونکه‌ی زانیبوو.

ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه‌ جیره‌ی ده‌رگاکه‌ سه‌رنجی هه‌موویانی به‌ره‌و لای ئه‌یوب

راکیتشا کچه‌کان له شان ئه‌یویه‌وه سه‌یرتیکی دهره‌وه‌یان کرد. ئه‌یوب دهرگاکی کپ کرد. چیمه‌ن گورج دهنگی دا:

- تۆزی له‌و دربا خالی که با چاومان له‌ دهره‌وه‌یی.

ژنه‌کان له‌ پال‌ بیره‌که دانیشتبوون؛ به‌دهم قسه‌و کاره‌وه ئاورتیکیان لی داوه و خه‌ریکی کاره‌که‌یان بوونه‌وه. ئه‌یوب سللاویکی کرد و توند به‌ره‌و دهرگای دالان رۆیشت. له‌ ژیره‌وه دیسان سه‌رنجیکی تری ناو کچه‌کانی داوه و سه‌رزاره‌کی چاویکی پیدا گیران. به‌دهم رپوه سه‌ری هه‌لبی، چاوی به‌دایه‌ی کهوت که له‌ناو په‌نجه‌ره‌که‌دا، دانیشتبوو؛ ته‌زییحه‌که‌ی به‌دهسته‌وه بوو سه‌یری ناو حه‌وشه‌ی ده‌کرد. له‌گه‌ل دایه‌ی به‌پیکه‌نین و به‌پروویه‌کی گه‌شه‌وه سه‌یری یه‌کان کرد و ده‌ستیان بۆ یه‌ک هه‌وادا. ئه‌یوب به‌دیتنی دایه‌ی به‌رامه‌ی گولباخی وشک و بۆنی میخه‌ک و ئاره‌قی نه‌عنا ده‌هات به‌لووتیدا. ئیسته‌هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و بۆن و به‌رامانه دین به‌پیریه‌وه، ده‌بیهن له‌ ژووره‌که‌ی دایه‌ی دایده‌نین و پیالینک نوقلی ترش و شیرینی له‌به‌رده‌م داده‌نین و لیوانیک شه‌ربه‌تی گول و نه‌عنا‌ی پی ده‌دن. سه‌ری داخستبوو ویستی بچیته‌ ژووره‌وه بۆ لای دایه‌ی له‌وئ خۆی په‌نا بدات، چ دالده‌یه‌ک له‌وئ په‌ناتر و چ سووچیک له‌ دۆلایی جیو بانه‌که ئارامتر.

په‌عنا له‌وه‌ی که ئه‌یوب ئه‌وه‌نده هۆگری دایه‌ی بوو، پیتی ناخۆش بوو له‌نیو دربا‌ی دالاندا بانگی کرد:

- ئه‌یوب گیان دایی کوره‌ شیرینه‌که‌م.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که بانگی ئه‌یوبی ده‌کرد خۆی راده‌دا و سه‌یری خه‌سووی ده‌کرد؛ هه‌ردووکیان سه‌یری یه‌کیان کرد و به‌بیته‌وه روویان وه‌رگیرا.

په‌عنا به‌م سه‌یرکردنه‌ به‌خه‌سووی ده‌وت «کوری خۆمه‌ ناهیلیم لیمی بکه‌ی. من کوره‌که‌تم له‌ تۆ کرد، به‌لام تۆ ناتوانی کوره‌که‌م له‌ من بکه‌ی». ده‌ی بی کوره‌که‌م ئاده‌ی گورج پاییک هه‌لخه‌ چۆ بۆ لای سه‌ی عه‌بدوئالا پانزه‌ قران توومان بۆ بیره‌ به‌مریه‌مه‌ تورکیش بیته‌ بیت بۆ حه‌وشی ئیمه‌.

ژنه‌کانی گه‌ره‌ک گشتیان لی‌رن.

ئه‌یوب به‌شپوه‌ی قسه‌ی دایکی ئاشنابوو، ده‌یزانی پیلانی دابرانی ئه‌وه له‌ دایه‌ی پاشان بانگ کردنی مره‌مه‌ه‌ تورکیش له‌ رقی دایه‌ی بوو ده‌نا دایکی خۆشی له‌و ژنه‌ نه‌ده‌هات.

ئه‌یوب به‌ناقاییلی رووی کرده‌ دایکی وتی:

- ئه‌ی بۆ خانمه‌کانی کچت [به‌ده‌ست ئاماژه‌ی پیکردن] نانیری! تاقه‌تم نییه‌.

رێزان له‌ناو کچه‌کاندا هه‌لقری له‌ ئه‌یوب؛ به‌لام دایکی ده‌مکوئی کرد، وتی:

- هه‌را هه‌را چه‌تیوه، قه‌زای ئه‌خه‌م له‌ گشت که‌سم [رووی کرد، ئه‌یوب] ئایی کوره‌که‌م.

ئه‌یوب سه‌یرتیکی دایه‌ی کرد، وه‌ک بییه‌ویت راویژی پی بکات. دایه‌ی به‌ئاماژه‌ی سه‌ر پیتی وت که‌بچی. یه‌ک تۆز له‌ دردونگی‌دا مایه‌وه، ئاخری له‌ دایه‌ی خوداحافیزی کرد. دایه‌ی له‌به‌رخۆیه‌وه وتی: «برۆ گشت که‌سم، تۆ هینی خۆمی، تۆ دلت هین منه، تۆ رۆحت هینی من،... برۆ... برۆ» ئه‌یوب چوو بۆ لای ره‌عنا، دایکی به‌ئامیزی کراوه‌ گرتییه‌ خۆی: «بیرۆ... بیرۆ... هه‌ناوم! تۆ هینی منی... تۆ له‌ من بوی له‌ من،... تۆ ته‌واوی جه‌سته‌می... بیرۆ جگه‌رگۆشه‌که‌م، ئه‌و چۆن ده‌توانی تۆ له‌ من بکا... تۆ منی... من» ره‌عنا ئه‌یوبی توند له‌ ئامیز گرتبوو، وه‌ک هه‌ره‌کی بیت دیسان له‌ خۆی بگرتیه‌وه و سه‌رله‌نوئ به‌دنیای بیته‌ته‌وه، ئه‌و تین و تاوی ئامیزه‌ی پی به‌خشیتیه‌وه. په‌عنا سه‌یرتیکی سه‌رکه‌وتوانه‌ی خه‌سووی کرد و ده‌ستی کرد به‌گیرفانی سوخمه‌که‌یدا تمه‌نیکی پیدا بۆ تۆ؛ قرانیکیشی دا به‌خۆی لای دایه‌ گوله‌ بیدات به‌نانشه‌که‌ری. ئه‌یوب رۆیشت و په‌عنا هاته‌وه‌ لای ژنه‌کان. هه‌موویان به‌حورمه‌تی ئه‌و یه‌کی ته‌کانیکیان دا به‌خۆیان:

- یا الله.

- یا الله ... فهرموو

- نه‌یه‌رۆ چه‌دم چیه‌ه تۆخوا نه‌گهر هه‌لسن ناوی ته‌للا له‌سه‌ر سه‌رم.

زوبه‌یده خانم ته‌شیه‌که‌ی هینا به‌لارانییدا و بنیشتته‌که‌ی له‌ناو ده‌میدا گلاند وتی:

- نه‌وه چیه‌ه چه‌تیوه وات گرتیوو به‌باوشتۆ ده‌توت فلان که‌سه.

سه‌لته‌نه خانم گورج باسه‌که‌ی گۆزی و له‌جوابدا وتی:

- نه‌یه‌رۆ چۆن دلت دئی زوبه‌یده گیان! چ له‌سوار بی، چ له‌گوان بی. جهرگ جهرگه، به‌خوا من هه‌رچی نه‌حمه‌و گیان - خوا له‌گه‌ل مناله‌کانی ئیوه نه‌یسیتی - سه‌ر ده‌کاته سه‌ر رانم ئیژی دنیاام پی نه‌دهن.

ره‌عنا ویستی له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی که‌ له‌به‌ین زوبه‌یده و سه‌لته‌نه دابوو دابنیشیتته‌وه. به‌لام گورج به‌بیریدا هات که‌ جیگا‌که‌ی بگۆزی. گه‌راوه؛ سه‌بیرتیکی په‌نجه‌ره‌که‌ی کرد. ویستی سه‌رنجی خه‌سووی به‌ره‌و لای خۆی رابکیشی، کاتی که‌ سه‌بیری نه‌م ده‌کات پستی لی هه‌ل بکات و نه‌فهرت و بیزی خۆی سه‌بارت به‌و ده‌ربیری. به‌لام خه‌سووی له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا نه‌ما‌بوو تۆزیک له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ راما و به‌پیکه‌نینه‌وه چۆه سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی:

- به‌خوا ئیژی جیگا‌که‌ی خۆم باشتربوو.

به‌ده‌م دانیشتنه‌وه دیسان سه‌بیری په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه. سه‌یزاده مه‌عزه‌ر ده‌ستی کرد به‌گیرفانی سوخمه‌که‌یدا بنیشتته‌که‌ی که‌ له‌ناو نایلۆندا بوو ده‌ربه‌یتنا و نایه‌ ده‌می. نایلۆنه‌که‌ی له‌به‌ر پشتۆنه‌که‌ی دانا. به‌ده‌ستیکی خوریه‌که‌ی ده‌دا به‌ده‌م ته‌شیه‌که‌وه به‌ده‌سته‌که‌ی تری ته‌شیه‌که‌ی با‌ده‌دا و خه‌ریکی رستان ده‌بوو. سه‌لته‌نه و مه‌نیجه‌ خه‌ریکی خوری شیکردنه‌وه بوون، ده‌یان کرد به‌شانه‌دا و پشکه‌ل و که‌میله‌کانیان لی ده‌کرده‌وه:

- خوری ئیسته‌ نازانم بۆ وایه؟ به‌خوا خوری جاران ته‌توت رۆحی به‌شهره. خوشکه‌ گیان ئیسه‌ هه‌ر بی فرۆشن، خه‌لک ئیمانیا نهما.

مه‌نیجه‌ که‌ خوری شی ده‌کرده‌وه وتی:

- نه‌ری وه‌للا خوشکه‌ گیان! نه‌وه‌خته خه‌لک دل‌یان پاک بوو، چاویان له‌ره‌حمی خواوه‌بوو ره‌عنا ده‌ستی نه‌ده‌چوو که‌ره‌که‌ی خۆی. هه‌موو بیرو هۆشی به‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه بوو. له‌وه‌ی که‌ له‌ئاوا کیشیه‌که‌دا گیرى کردبوو یان خۆی ناویته‌ کرد بوو، له‌خۆی بیتار بوو. ته‌شیه‌که‌ی خسته‌ ناو پیاسکه‌ی خوریه‌که‌ی و رووی کرده‌ پیرۆز ژنی سه‌ید عه‌لی چریک که‌ خه‌ریک بوو گلۆه‌نی هه‌ل ده‌کرد:

- ئا بیتنه‌ خوشکه‌ با منیش تۆزیکت بۆ هه‌لکه‌م.

پیرۆز که‌ ده‌ستی ماندوو ببوو، گلۆله‌ به‌نه‌که‌ی دا به‌ده‌ستییه‌وه وتی:

- یاخوا ده‌ستت نه‌بیشتی! خۆ شه‌که‌تی کردم.

پیرۆز فاشایه‌کی سپاسگوزاران‌ه‌ی ره‌عنا‌ی کرد و قۆل و بالی راوه‌شاند و هه‌ناسیکی هه‌لکیشا. ره‌عنا نه‌م کیشیه‌ی لی ببوو کیشیکی ده‌روونی هه‌ستی به‌وه‌ کرد که‌ هه‌یج کات فیتی نه‌م فیتی نه‌ی نه‌بریه‌وه. را له‌گه‌ل را که‌می هیناوه. ته‌نا‌هت له‌ کاتی جوابه‌ جه‌نگیشدا.

هه‌موو جاریک ته‌نیا بووه و کۆستی ته‌نیایی که‌وتوه. هه‌یج کات نه‌بوو خراپیه‌که‌ی جوابیکی خراپی هه‌بیته. هه‌یج کات نه‌بوو خه‌لک هه‌ست به‌ناکۆکییه‌که‌یان بکه‌ن. زۆر جاریش لای دراوسێکان درکاندبووی؛ به‌لام بۆی به‌ئه‌نجام نه‌گه‌یشتبوو. وه‌ک ئیسته‌ شه‌رمه‌زاریه‌که‌ی بۆ ما‌بووه. که‌وتۆته‌ به‌ر نه‌شته‌ری سه‌ر کۆنه‌و ره‌خنه، چ له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه، چ له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه بۆ سه‌ر خۆی. ئیسته‌ چه‌زی ده‌کرد بچن باوش بکات به‌خه‌سویدا و ده‌ست بخاته‌ ده‌ور گه‌ردنی و ماچی بکات. داوای لی‌بوردنی لی بکات. به‌لام نه‌یده‌توانی. خۆی پی پازی نه‌ده‌کرا. چوون داوا و خواسته‌که‌ی خۆی

به‌ره‌وا ده‌زانی. شه‌ری ئه‌م جارهی شه‌ری جه‌رگ بوو. شه‌ری وه‌رگرتنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ خۆی به‌دی هاتبوو، خۆی خستبوویه سه‌ر دنیا، شه‌ونه‌خه‌وی پیتوه کیشابوو، ته‌ر و وشکی کرد بوو، گابۆلکێ و داره‌ داره‌ی پێ کرد بوو. زمانی فیتر کرد بوو به‌ژانییه‌وه‌ ژانی بژارد بوو، به‌لام ئیسته‌ چی؟ ئیسته‌ که له‌ خه‌م ره‌خسابوو، پاچکه‌ی قه‌وی کردبوو، ده‌بوو هیتری ئه‌ژنۆی ئه‌م بێ په‌ناگه‌ و دالده‌ی خه‌لوه‌تی ئه‌م بێ، هینی کێ بوو؟ ئیسته‌ کێ له‌ په‌نایدا خۆی حه‌شار دابوو؟ ئیسته‌ ئه‌م پیریزنه‌ خه‌ریک بوو لیتی داگیر ده‌کرد. خه‌ریک بوو ده‌بوو به‌خاوه‌نی. به‌س که‌واوو کیشه‌که‌ی ره‌واوو. بۆی هه‌بوو په‌ره‌ به‌کیشه‌و مملانیکه‌ی بدات. به‌چنگه‌ کړی له‌ خۆی بگرته‌وه‌. نا.... نا.... ده‌ست ناکاته ملی ده‌ست ده‌نیته‌ بینی تا ماف و حه‌قی ره‌وای خۆی له‌ قورگی ده‌ربکیشی.

ده‌یزانی ئه‌م پیریزنه‌ چۆن رینگه‌ی قه‌لسه‌کردن و ئازاردانی ئه‌می په‌یدا کردوو. چۆن هه‌ره‌که‌یه‌تی پیلانی بۆ به‌خسینی؛ به‌لام دره‌نگ په‌ی پێ ده‌برد. جار له‌گه‌ل جار چاکتر به‌داوه‌وه‌ ده‌بوو. چاکتر چه‌واشه‌ و شه‌واره ده‌بوو. ئیتر بێر و رینگه‌یه‌کی تازه‌ به‌میشکیدا نه‌ده‌هات. ده‌یزانی دۆراندوویه‌تی، له‌گه‌ل ئه‌و پیتی نه‌ده‌کرا. کۆنه‌ راوچییه‌ و سه‌دان داوی ته‌قاندوو. به‌لام جارێک نه‌بوو ره‌عنا داوه‌که‌ی به‌به‌تالی نه‌ته‌قی یان خۆی به‌داوه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ نه‌بێ، وه‌ک ئیستا.

دیسان سه‌یری په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌. ده‌ستی گه‌لۆکه‌ی هه‌لده‌سوراند له‌کاری خۆیدا کارامه‌بوو. پیتوبستی به‌ئاگاداری نه‌بوو. به‌کاری خۆی شاره‌زا بوو. به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ ده‌ستی خه‌ریک بوو شه‌که‌ت ده‌بوو، هۆشی هاته‌وه‌ سه‌ر خۆی. به‌بێ ئه‌وه‌ی بییه‌ویت چاوی به‌ناو په‌نجه‌ره‌کاندا ده‌گێرا. بۆ خه‌سویی سه‌رنجی ده‌رگای دالانی ده‌دا. به‌شکه‌م بیتته‌ حه‌وشه‌، تریقه‌ و قاقای چیمه‌ن به‌ئاگای هیتاوه‌؛ هۆش و بیری چوو بۆ لای ده‌نگی خه‌نده‌که‌، به‌لام سه‌رنج و چاوی هه‌ر له‌ ده‌رگاکه‌وه‌ بوو. ئه‌مجار قاقا و پیکه‌نینی

گه‌له‌کی کچه‌کان رووی پێ وه‌رگێرا. چیمه‌ن بورا بۆوه‌ به‌ده‌م خه‌نده‌وه‌، مه‌ستوو ده‌ستی گرتبوو به‌ده‌سیه‌وه‌، بچوو کتره‌کان به‌به‌ده‌میانه‌وه‌ پێ ده‌که‌نان. چونکه‌ ئه‌مان هیشته‌ وانه‌بوون که‌ بتوانن بچنه‌ ناو کۆری چیه‌وسرته‌ی ئه‌وانه‌وه‌. ژنه‌کانیش بزه‌که‌وتبوو سه‌ر لیویان. ئاماده‌بوون شتییک بیستن و پیتکه‌ن. ره‌عناش وێرای ئه‌وان بزه‌ی هاتبوو. پیرۆز هه‌ستی به‌په‌ژاره‌یه‌ک له‌ ره‌عنادا کرد بوو. ره‌عنا هه‌روا که‌ بزه‌ به‌سه‌ر لیوییه‌وه‌ بوو خه‌یال برديه‌وه‌ و به‌ده‌م دالغه‌وه‌ رۆیی. به‌رواله‌ت سه‌یری گه‌لۆکه‌ به‌نه‌که‌ی ده‌کرد؛ به‌لام سه‌رنج، سه‌رنجی ئه‌و نه‌بوو. پیرۆز و یستی سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل دابه‌زرینی. ژنه‌کانی تریش خه‌ریک بوون هه‌ستیان به‌ره‌عنا ده‌کرد. پیرۆز یه‌ک دوو قسه‌ی کرد به‌شکه‌م له‌ خه‌یال ده‌ریاوێتی. به‌لام هیچ سوودیکی نه‌بوو. گه‌لۆکه‌ی ده‌ستی و گه‌لۆکه‌ی فکری بیوون به‌تانووی یه‌ک و ره‌عنا یان له‌ خۆیان ئالۆزاند بوو.

مامر و بارۆکه‌کان له‌ به‌ین ده‌رگاکه‌وه‌ که‌ ئاوه‌لا بوو کشانه‌ نیتو حه‌وشه‌ و به‌هه‌لاتن چوونه‌ به‌ر ده‌رگای کۆلانه‌که‌یان.

حاجی ژن به‌ده‌نگی گاره‌گاری مریشکه‌کان ده‌رگای دالانی کرده‌وه‌ و هاته‌ حه‌وشه‌. ئه‌یوب ده‌رگای حه‌وشه‌ی ئاوه‌لا کرد تا که‌له‌شیره‌که‌ بچیتته‌ حه‌وشه‌. مامره‌کان به‌دیتنی حاجی ژن، له‌ ده‌وری کۆپوونه‌وه‌ که‌ له‌ نیتو دابه‌نه‌ی کراسه‌که‌یدا خه‌وشی به‌چنگ بۆ داده‌کردن و به‌ژیر دارتوووه‌که‌دا بلاوی ده‌کرده‌وه‌. که‌له‌شیره‌که‌ به‌قوته‌ قوت و لاوه‌لا چووه‌ حه‌وشه‌. یه‌ک دوو جار باله‌کانی فش کرده‌وه‌ و رووه‌و ئه‌یوب قشێ کرد، به‌لام ئه‌یوب رینگه‌ی پێ نه‌دا و ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر داخست. به‌هاتنه‌وه‌ی ئه‌یوب کچه‌کانیش هاتنه‌ لای ژنه‌کان دانیشتن. ره‌عنا چاوی له‌ ئه‌یوبه‌وه‌ بوو. هه‌ره‌کی نه‌بوو بچیت بۆ لای حاجی ژن. ده‌یزانی که‌ ئه‌یوب به‌هۆی مامره‌کانه‌وه‌ هه‌ر ده‌چی بۆ لای. ناچار بانگی له‌ حاجی ژن کرد:

- حاجی خانم ئه‌وه‌ بۆ ته‌شریف ناهینی بۆ لامان؟

خه‌سووی بئ‌ئوه‌ی که رووی تیبکات دایه‌نه‌که‌ی ته‌کاند وتی:

- کچم خه‌ریکی تاقت کردنی ئەم بئ‌ زمانانەم ئیپوه فه‌رموون.

پیرۆز لاویچی تۆوی له‌ده‌ستدا بوو دانه دانه نینۆک ده‌یشکاند وتی:

- حاجی مه‌حسوم فه‌رموو یه‌ک تۆز لامان دانیشه.

- فه‌رموون پۆله‌ منیش دئیم.

په‌عنا که زانی خه‌سووی نایه‌ت بۆ لایان مشتتی تۆوی کرده‌ گیرفانی

پانتۆله‌که‌ی ئەیبوب و پیتی وت:

- ده‌پۆ بۆ خۆت له‌ناو ره‌فیکه‌کانتا بیخۆ.

ئیبوب گورج ده‌ستی کرد به‌گیرفانیدا و خۆی رادا وتی:

- ناچم بۆ کۆلان ده‌چم بۆ لای دایه‌م.

پشتی کرده‌ په‌عنا و به‌ره‌و لای دایه‌ی وه‌رئ که‌وت په‌عنا گالته‌ی به‌خۆ

هات بۆ خه‌ریکه‌ له‌سه‌ر هیچ په‌ژاره بۆ خۆی دروست ده‌کات، شتی که

ناتوانی به‌رگری بکات. لاویچی تۆوی هه‌لگرت و رووی کرده‌ ژنه‌کان.

حاجی مه‌حسوم به‌هاتنی ئەیبوب و مریشکه‌کانی به‌جیه‌یتشت و چوو ژوور.

نه‌یده‌ویست له‌وه زیاتر بیته‌هۆی ناکوکی ده‌روونی بۆ په‌عنا. ئەو په‌عنا

چاک ده‌ناسی، ده‌یزانی له‌سه‌ر چی شه‌ر ده‌کات.

له‌ راستیدا ئەم ناژاوه حاجی ژن خۆی خستبوویه ده‌روونی په‌عناوه؛ بۆی

باس کرد بوو که چۆن: «خه‌سووی سه‌عی کوری گرت به‌دل‌بیه‌وه و ئەم هه‌تا

لای کردۆته‌وه سه‌عی گه‌وره‌بووه وه‌ک پیاویک دیوته‌ی؛ نه‌ به‌مندالی، نه

به‌هه‌زه‌کاری و جاحیلتی و نه‌ به‌نیمچه‌یی نه‌یدیوو. قه‌د تیری له‌ دیاری

نه‌خواردبوو. وه‌ک دایه‌ن هه‌رچی کۆرپه‌که‌ی برسی ببوایه پتیا‌ن ده‌دا تیری

بکات، پاشان له‌باوه‌شیا‌ن هه‌لده‌پری و لیبیا‌ن ده‌سه‌نده‌وه». حاجی ژن

وتبووی: (زۆرجار بی‌زوم ده‌کرد به‌شۆردنی په‌رۆپالی‌ منداله‌که‌مه‌وه.

له‌به‌رچاوی خۆم ببوون به‌خواه‌نی منداله‌که‌م و لیبیا‌ن داگیر کردبووم. زۆرجار

مه‌مکم بۆ ده‌جوی، به‌لام نه‌ده‌چووم بۆ لای شیریی پتی بده‌م. حه‌زم ده‌کرد

مه‌مکه‌کانم وشک بئ‌ با ئەونه نه‌یگرم به‌باوه‌شمه‌وه و هه‌ناسه‌ی نه‌یه‌ت

به‌روما. هه‌ر شه‌وی نه‌خۆش ببوایه تا به‌یانی وه‌ک مار له‌ جی‌گاکه‌مدا

بیلتنگم ده‌دا و ده‌تلامه‌وه. له‌گه‌ل هه‌ر ناکه و نوکه‌یا خه‌به‌ریبوم و ناکه له

دل‌مه‌وه ده‌هات. هه‌ر پۆژی له‌ حه‌وشه‌ کایه‌ی بکر‌دایه، شه‌و له‌ناو

جی‌گه‌که‌ما هه‌تا به‌یانی له‌گه‌لیا پیده‌که‌نام و داره دارم بۆ ده‌کرد. شه‌و له‌ناو

جی‌گه‌که‌ما ته‌ر و وشکم ده‌کرد. بالنجیکم نابوو به‌دل‌ه‌وه و بۆی سه‌عی

پتیه‌ نابوو. شه‌وانه به‌بئ‌ ئەو بالنجه‌ ئارام نه‌بوو. له‌به‌ر خۆمه‌وه لایه‌لایه‌م

بۆ ده‌کرد تا خۆم خه‌و ده‌بیردمه‌وه. له‌ خه‌ونه‌کانیشما هه‌ر له‌گه‌لی بووم.

خه‌ریک بووم شیت ده‌بووم. چهن جار نووشته‌یا‌ن بۆ نووسیم، بر‌دمیا‌ن بۆ

دۆزه‌غه‌زه؛ دوو شه‌و و پۆژ له‌ خزمه‌ت حاجی شیخ ئەوه‌لقارا به‌ستمیا‌ن

به‌کۆله‌که‌ گه‌وره‌که‌وه. شیخ فه‌رمووبووی شتی له‌ دل‌یا گورپی کرده‌ه. ئیتر

وازم لئ‌ هیتا‌و ده‌ستم لئ‌ داشۆرد. دوا‌ی سه‌عی سئ‌ کورم له‌بارچووچهن

سال‌ سکم نه‌کرد تا خوا‌ نامینی پتدام و دوا‌ی دوو سال‌ خوا‌ عه‌لی

گیانیشی پتی دام. که‌ عه‌لی هات سه‌عی کۆته‌ل یوو نیمچه‌ جاهیلتی بوو.

له‌دوا‌ی عه‌لی دیسان سکم پر بوو. له‌باری خۆم بر‌د ئیتر سک نه‌ما. نازانم

هۆی چیه‌، هیچ مندالی‌ک به‌قه‌ی نو‌سکه‌ خۆشه‌ویست نییه‌. ئەگه‌ر گه‌ر و

گه‌رۆل و هه‌تیوه‌ش بئ‌؛ بنیایه‌م به‌دنیا‌ی نادات. نازانم هی ئەوه‌یه‌ من

نه‌مدیوه به‌خۆمۆ، یا‌ن هه‌روایه‌» په‌عنا هه‌مووی ئەم په‌ژارا‌نه‌ی له‌ ده‌روونی

خۆیدا زیندوو کردبۆوه به‌هینی خۆی ده‌زانی و لیبی ده‌ترسا که‌ بئ‌ن

به‌پیرییه‌وه و ئەو حه‌سه‌ره‌ته‌ی خه‌سووی بۆ مینیتته‌وه. حاجی ژن ئەم کیشی

به‌حه‌قی په‌عنا ده‌زانی به‌لام خۆیش ته‌نیا‌بوو. ده‌بوو که‌سیک بکاته

پشتیوانی خۆی، پۆژگار ته‌نیا‌یی له‌به‌ره‌.

ئیبوب له‌ژیر دارتوه‌که‌ دانیشتبوو سه‌یری دان چنینه‌وه و چنکردنی

مامه‌رکانی ده‌کرد. که‌له‌شپه‌که‌ هه‌ر تاویک به‌ده‌ور دانه‌یه‌کیاندا ده‌هات و

ئه‌تسا به‌سه‌ریا. هه‌موو مریشکه‌کانی به‌ناو ده‌ناسی. چینین، کلاو زهره‌گرده، لاولاو که قاچ و قوولیتیکی دریتی هه‌بوو سالی دوو جار کر ده‌کوت. قول قول، په‌پولاری و ناسکی، ئەم سیانه سه‌ریان باریک و خویمان قه‌له‌بوون. ناویانگی که‌له‌شیر و مریشکی حاجی مه‌حسوم له ته‌واوی کازمان و ناو قه‌لادا بلاو بیووه.

کچه‌کان زور چاک سه‌رنجی ره‌فتار و قسه‌کردن و شیوه‌ی رشتنی ژنه‌کانیان ددها. جار بوو کچه‌کان به‌پرئ ره‌فتاری ژنه‌کان که تاییهت به‌خویمان بوو ئیره‌بیان دهبرد. له رکا گه‌میان پین ده‌کردن و له‌ناو‌خویماندا لاساییان ده‌کردنه‌وه. وهک زوبه‌یده خانم که‌لاویچی تووی له دهم ده‌کرد و یه‌که یه‌که ده‌ی ترووکاندن و توپکله‌که‌ی به‌لا دهم و ده‌ور و لیویدا کو ده‌کرده‌وه و وهک هیتلانه‌ی گوڤه‌ووویلکه شوڤی ده‌کرده‌وه. که ئەم کارانه‌ش وهک هونه‌ر و کردیکی سه‌مه‌ره ئەنجامیان ددها. به‌ددهم ئەم هونه‌ریانه‌وه ئه‌وه‌ی که له میتشکیاندا ببوایه سه‌بارهت به‌خه‌لکی گه‌ره‌ک ده‌یانوت: ژنیان ته‌لاق ددها. پیایان له پیاوته‌ی ده‌خست، ژنیان به‌سه‌ر ژندا ده‌هینا، فلان ژن یان فلان پیاو حه‌ز له کێ ده‌کات، ژنیان بو کوڤ ده‌هینا و کچیان به‌شو ددها.

ئه‌ویان شیت ده‌کرد و ئەمیان بی بن. له‌گه‌ل ئەم ناو‌نیت‌کانه‌شدا سه‌یریکی ژنه‌کانی تریان ده‌کرد و ته‌شیه‌که‌یان ددها به‌لارانیاندا. که ئەم سه‌یرکردنه بو سه‌لماندن قسه‌کانیان بوو ئەوانیش ئەگه‌ر به‌دللیان نه‌بوایه لچیکیان هه‌لده‌قورتاند و ئەگه‌ریش پیمان خو‌ش ببوایه ده‌یاندا له قاقای پیکه‌نین و خویمان رانه‌دا. به‌ددهم قاقاوه سک و شان و سینه‌یان هه‌لده‌ته‌کاند و به‌ده‌ست ده‌یاندا به‌شان و رانی پالده‌سته‌که‌یاندا و ده‌یان وت:

– ئالووه ئافه‌رت عه‌مرت نه‌میتنی [ده‌ستی ده‌گرت به‌به‌ر چه‌ناگه‌یه‌وه و له‌ژیره‌وه سه‌یری ده‌کرد] ئه‌یه‌رۆ ئه‌وه ئیژی چی؟

له‌ده‌رگا درا هه‌موویان بی ده‌نگ بوون و روویان کرده‌ده‌رگا که. هاوڤی له‌گه‌ل ته‌قه‌ی دریاکه گولاله‌هاته ژووره‌وه. سلاوی کرد؛ به‌لایانه‌وه وه‌ستا سه‌لته‌نه خانم جوابی سلاوه‌که‌ی داوه و وتی:

– گولاله‌گیان! دایکت بو دیار نه‌بوو

گولاله‌مشتی تووی له‌ده‌ستدا بوو توند خه‌ریک بوو ده‌یتروکاند وتی:

– وه‌للا میوانان بوو، ئیسته‌ ره‌یشتن دایکم خه‌ریکی مال کو‌کردنه‌وه بوو منیش وتم با بچم سه‌ریکی کچه‌کان به‌م.

– به‌خه‌یر بیی رۆله!

ئه‌مه ره‌عنا بوو ره‌عنا هیچ حه‌زی نه‌ده‌کرد گولاله‌ ناموشۆی چیمه‌ن و ریزان بکات. ژنه‌کانی گه‌ره‌کیش حه‌زیان نه‌ده‌کرد. ره‌عنا له‌و کاته‌وه به‌ژیرخان چوونه‌که‌ی ئه‌یوب و گولاله‌ی زانیبو که‌متر ناموشۆی نازاری دایکیشی ده‌کرد. گولاله‌ لاویچی تر تووی هه‌لگرت و رووی کرده‌ کچه‌کان وتی:

– کچه‌کان هه‌لسن با‌چینه به‌ر دریا دوو نه‌فه‌ر بوینین.

چیمه‌ن سه‌یریکی دایکی کرد. ره‌عنا ناو چاوی لی گرت کرده‌وه. کچه‌کانی تریش جوابیان نه‌داوه. گولاله‌هه‌ستی کرد که ناهیتن بیته به‌ر دریا، به‌دللیه‌وه گرت و به‌جییانی هیشت. ژنه‌کان له دواوه لچیکیان لی هه‌لقوورتاند و به‌ئیشاره‌ی ده‌ست و سه‌ر وتیان «لیتی گه‌رئ، با‌پروات». ئەمجار هه‌موویان روویان کرده‌ یه‌ک و سه‌ریکیان بو یه‌کتر نخوون کرده‌وه که کاره‌که‌یان به‌سه‌لین.

ئه‌یوب به‌هاتنی گولاله‌ و یستبووی په‌له‌په‌ل مریشکه‌کان بکاته کولانه و به‌بیانووی تو و هه‌لگرتن چاوی به‌گولاله‌ بکه‌ویت. به‌لام مریشکه‌کان نه‌چوونه کولانه و گولاله‌ش ره‌یشت.

به‌ره‌یشتنی گولاله‌ ته‌زیکێ سارد به‌له‌شیدا هات و ناو دلێ خالی بووه.

که‌له‌شیره‌که ئه‌یوبی ماندوو کردبوو؛ وه‌ک هه‌موو ئیواره‌کانی تر نه‌ده‌چوو ه کولانه‌وه؛ به‌م بۆنه‌وه هه‌ر تاوێک مریشک و بارپۆکه‌یه‌ک ده‌هاته‌ده‌روه ژنه‌کان گه‌رمی قسه‌ بوونه‌وه. هه‌وا خه‌ریک بوو تاریکی ده‌کرد زه‌رده‌په‌ری خۆرنشین له‌ پشت کیوه‌کانه‌وه تیشکی هاویشتبوو ناو ئاسمان. له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگی بانگی ئیواره‌ ده‌هاته‌ گوی. ژنه‌کان که‌ره‌سه و پیتاکیان کو‌کرده‌وه و ته‌شیه‌که‌یان کرد به‌به‌ر پشتوتینه‌که‌یاندا دایه‌نه‌ی کراسه‌که‌یان ته‌کاند و کردیان به‌لادا. پیروژ مه‌ستووری کچی دا به‌ر و له‌گه‌ڵ خۆی برديه‌وه و به‌ده‌م رپوه‌ خواحافیزیان کرد. بانگی مزگه‌وتی حاجی شیخ ئیسماعیل به‌رزبۆوه ژنه‌کان هیشته‌ له‌به‌ر دریا‌ی مال ره‌عنا ویتستابوون. تیکرا جوابی بانگی ئیواره‌یان داوه:

- ماشه‌للا... ماشه‌للا [چاویان به‌ست و روویان کرده‌ ئاسمان] له‌به‌یکه یاره‌سوله‌للا... تو ماشه‌للا [سه‌ریان راده‌وه‌شاند] هه‌رچی زیخی چۆمانه‌... هه‌رچی گه‌لای دارانه‌... ئه‌ونه هه‌زار سه‌له‌وات له‌ دیاری پیاغه‌مبه‌ر گیان دایک و باوکم به‌قوربانی بی.

مه‌نیجه وتی:

- ئامان... ئامان... ئۆف په‌نام به‌تۆ خوی گیان [به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه خۆی راده‌ژهند] ئۆ شافیعی رۆژی مه‌حشهر، سه‌گی رووره‌شی ده‌رگاکه‌تم... تۆبه بی... تۆبه. سه‌لته‌نه وتی:

- خۆشکه‌ خۆنیایه‌م ئیمانی ده‌چی به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه، لاوه‌ ئافره‌ته سه‌له‌واتی لیبهن [هه‌موو پیکه‌وه سه‌له‌واتیان لیدا] ئه‌ی خوا په‌نام به‌تۆ له قسه و باس و غه‌یبه‌ت و بوختانکردن.

- جاوتت خوشکه‌ جاوتت.

- ئه‌ری وه‌للا ئه‌ونه گوناها هه‌ر نه‌ویتیۆ له‌و دونیا دامان ده‌نێن ئه‌و قسانه‌ت بۆچی کرد. تۆبش ئیتری من نه‌بووم. چاو و گوێچکه‌ شه‌هادت ئان

ئێژن وت. مه‌گه‌ر تۆ نه‌بووی؟ که‌زایی رووره‌ش؛ ئه‌ی رووت په‌ش بی وه‌ک ره‌شه له‌ دیوانی خوا.

- ئه‌ری وه‌للا خوشکه‌، گشت نازای ئه‌نامان راستی ئیژن؛ ئیژن کردمان وه‌لی ئه‌م پیتی کردین ئه‌م مه‌لعونه.

- ئه‌ری به‌خوا میسقاله‌ زه‌رپرات له‌ گوناها مان خۆش ناو.

- جا ئیتر ئیمه‌ی رووره‌ش ئه‌ونه ده‌گرین، ره‌سوله‌للا گیان دیت به‌هاوارمانه‌وه له‌ لای خوا شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌کا و بۆمان ده‌پاریتۆ.

ژنه‌کان خه‌ریک بوون کو‌تاییان به‌قسه‌کانیان ده‌هینا چاویان به‌گولاله‌ که‌وت که‌ هاته‌ به‌ر دریا و سه‌یرتکی ئه‌مانی کرد و ده‌رگاکی شه‌ق پیتوه‌دا زوبه‌یده وتی:

- ئه‌مه بۆ وای کرد خیری دایکی [ده‌ستی گرت به‌به‌ر چه‌ناگه‌یه‌وه و لیتی هه‌لقوورتاند، سه‌رتکی راوه‌شاند و به‌گۆشه‌ی چاو روانییه‌ مال گولاله‌ و چه‌مۆله‌یه‌کی هه‌واله‌ی دریاکه‌ کرد] جا باشه‌؟ ئا، دایکت بنیره ئه‌و نانه‌مان بۆ بکات.

ژنه‌کان ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین، کچه‌کان لیبیان دوورکه‌وتبوونه‌وه و له‌ولاتره‌وه وه‌ستابوون. سه‌لته‌نه وتی:

- ئه‌ری ئه‌وه نازار بۆ دیار نه‌بوو.

زوبه‌یده که‌ هه‌میشه له‌ هه‌موو بواریکدا قسه‌ی پی بوو وتی:

- جا بۆ دیاری خوشکه‌، هه‌ردیت باسی جوانی خۆی و کچه‌که‌ی ده‌کات. ئه‌ری وه‌للا هه‌ردیت ئیژنی خۆم بیست و هه‌وت سالم و گولاله‌ش ناگات به‌پانزه‌ سال شوو ده‌کات.

مه‌نیجه وتی:

- ئه‌وه بۆ هه‌ر بیست و هه‌وت سالیته‌ی! له‌وه‌تی من له‌بیرمه هه‌ر ئه‌ونه‌یه. ئه‌وه من دافه‌تریام.

- ئیژنی کچه‌که‌م دوانزه سالیه‌تی.

په‌عنا له جوابی مه‌نیجه‌دا وتی:

- وه‌للا ئەم له‌ش و لاره‌ هینی دوانزه سال نییه.

زوبه‌یده گورج قسه‌که‌ی له‌ دەم په‌عنا قۆسته‌وه‌ وتی:

- ده‌ی شه‌یتان به‌فه‌خرکه‌وتبی، که‌م کوناو کون کا له‌گه‌ل هه‌تیو مه‌تیوا، که‌م غارغارین کا.

سه‌لته‌نه‌ وتی:

- ئیمانی خۆت زایه‌ مه‌که‌ ئافره‌ت.

زوبه‌یده‌ رووی وه‌رگی‌را و ده‌ستی خسته‌ به‌ر پشتوتینه‌که‌ی وتی:

- نه‌وه‌للا به‌ئیمانی خه‌لک [به‌چاو ئاماژه‌ی کرد به‌په‌عنا] خه‌لکان وا ئیژن.

هه‌موو مال‌اوایبان کرد و به‌ره‌و مائی خۆیان وه‌رپیکه‌وتن. په‌عنا رووی کرده‌ چیمه‌ن وتی:

- ئاده‌ی کچی دایکی پاییک هه‌لخه‌ ئەو دوو تۆنگه‌ی به‌ر سه‌ماوه‌ره‌که‌ بینه‌ بابچم له‌ مال حاجی په‌حمان رایه‌ک ئاو بینه‌م بۆ شه‌ومان. خو ئەم بیره‌ دوایه‌وه‌ی خۆمان ئەونه‌ قورسه‌ بنیایه‌م هه‌ر تیری پی ناخوات.

په‌عنا هه‌ردوو ده‌ستی نا پشتی و پالی داوه‌ به‌ده‌رگا‌که‌وه‌. له‌گه‌ل پێزان سه‌یری یه‌کیان ده‌کرد. په‌عنا به‌پێزانی وت:

- ئا برۆ به‌داده‌ت بیژه‌ سه‌ماوه‌ره‌که‌ پیوه‌ بنی، کزی که‌ بادوکه‌ل نه‌کات.

پێزان به‌هه‌لاتن رۆشت. چیمه‌ن به‌تۆنگه‌که‌نه‌وه‌ له‌به‌ر دربای دالان گه‌یشت به‌پێزان و تۆنگه‌کانی پێدا بی با بۆ دایکی و به‌ده‌نگی به‌رز رووی کرده‌ په‌عنا وتی:

- دایه‌ دای گیرسانده‌.

تۆنگه‌کانی له‌ پێزان وه‌رگرت و به‌پیکه‌نینه‌وه‌ سه‌یری په‌نجه‌ره‌که‌ی ژووری خه‌سووی کرد.

سه‌باره‌ت به‌خه‌سووی دیدی گو‌رابوو. هه‌ستی په‌شیوانی ده‌کرد. بۆ په‌فتاره‌کانی ئەم عه‌سه‌ری. به‌ره‌و مال حاجی وه‌رپێ که‌وت له‌ ده‌رگای دا.

حاجی ژن ده‌رگای کرده‌وه‌. په‌عنا به‌شه‌رمه‌وه‌ سلای کرد وتی:

- ئەو دوو تۆنگه‌ ئیجازه‌ هه‌یه‌ پرکه‌م له‌ ئاو بۆ چای شه‌ومان.

حاجی ژن سه‌رپۆشیکێ سپی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، ته‌زبیتیکێ ناجیلی ده‌نک درشتی له‌ملدا بوو وتی:

- فه‌رموون کچه‌که‌م مائی خۆتانه‌.

به‌ده‌م تۆنگه‌ پرکردنه‌وه‌ بری قسه‌یان کرد. تۆنگه‌کانی له‌ لیواری هه‌وزه‌که‌ دانا، مال و هه‌وش و هه‌ساری حاجی ژن چۆل و بیده‌نگ. نه‌ واته‌ و وێپه‌ی مندال، نه‌هه‌را و قیژه‌ی کچ و بووک. چه‌نای چه‌ن سال بوو له‌م مال‌دا به‌ته‌نیایی و به‌بی هه‌وده‌م چۆل نشین که‌وتبوو.

په‌عناش دلی پیتی ده‌سو‌تاو هه‌رچی ده‌هات بۆ ئاو تۆزیک به‌ده‌مه‌یه‌وه‌ ده‌هه‌ستا و قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، تا بۆ چه‌ن ساتی له‌ ته‌نیایی ده‌ری به‌ینتی.

حاجی ژنیش به‌م بۆنه‌وه‌ په‌عنا‌ی خۆش ده‌ویست.

په‌عنا ده‌یدی که‌ حاجی ژن دلی زۆر که‌یله‌ و هه‌زی له‌ قسه‌یه‌؛ به‌لام کات زۆر دره‌نگ بوو. په‌عنا سه‌یری ئاسمانی کرد. ئەسته‌یران له‌ ئاسمان ده‌رکه‌وتبوون ئیتر دروست نه‌بوو له‌ ده‌ره‌وه‌ ژن ببینری. مال‌ئاوایی له‌ حاجی ژن خواست. له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا هه‌یشته‌ نه‌چووبوو ده‌ره‌وه‌ که‌ حاجی په‌حمان هاته‌وه‌. په‌عنا خۆی دا په‌نای درگا‌که‌، تا حاجی بیته‌ ژووره‌وه‌. سه‌ری داخست و سلای کرد. حاجی له‌ چه‌قی ده‌رگا‌که‌دا ویستا. زه‌ق سه‌یری حاجی ژن و په‌عنا و تۆنگه‌کانی ده‌ستی کرد وتی:

- مه‌گه‌ر نه‌موت ده‌رگا بۆ که‌س مه‌که‌رۆ. بۆچی مه‌گه‌ر مائی ئیمه‌ هه‌وزه‌ گه‌وره‌ی بۆکانه‌، یان مزگه‌وتی مه‌لا برام.

ره‌عنا به‌دیواره‌ک‌ه‌وه و‌شک و‌ه‌ستا. حاجی ژن گۆنای خۆی رنی و په‌نج‌ه‌ی هه‌ل‌ده‌گلۆفی و ده‌یدا به‌سه‌ر ده‌ستی خۆیدا. به‌لام حاجی گۆتی به‌خۆرینه‌ک‌ه‌ی حاجی ژن نه‌داو توند به‌ره‌و ره‌عنا رۆشیت. تۆنگه‌کانی له‌ ده‌ست هه‌لب‌ری و ئاوه‌ک‌ه‌ی قلم کرده‌وه ناو هه‌وزه‌ک‌ه. تۆنگه‌کانی فری‌داوه بو ره‌عنا و له‌ هه‌وشه‌ کردیبه‌ ده‌روه.

ره‌عنا نه‌یده‌زانی چۆن له‌ مالّ حاجی مینه‌وه تا مالّ خۆیان رۆشیتبۆوه. ده‌سته‌و ئه‌ژنۆ له‌ پالّ سه‌ماوه‌ره‌که دانیشتبوو. مندالّه‌کان له‌ ده‌وری کۆب‌سوونه‌وه. چیمه‌ن به‌هه‌را هه‌را و قیژه‌ قیژ دایه‌ی بانگ کرد. چنور و ئازاد به‌لای ره‌عناوه هاتبوون به‌چۆک‌دا و زه‌ق سه‌ریان ده‌کرد. ریزان ده‌سته‌و ئه‌ژنۆ روو به‌دایکی دانیشتبوو. لچی هه‌لقوورتاند بوو، ماتلی دایکی بوو بگری و ئه‌مب‌ش بیدات له‌ پرمه‌ی گریان. دایه‌ی هاته ژوور، چیمه‌ن و ئه‌یوب به‌دویدا هاتن. چیمه‌ن پالی دا به‌چوارچیوه‌ی دریاکه‌وه. حاجی مه‌حسوم مندالّه‌کانی لی دوورخسته‌وه، رووی کرده ره‌عنا:

- چی بووه کچم. بووا ده‌که‌یت..... چی قه‌وماوه؟

ره‌عنا زه‌ق سه‌یری دیواره‌ک‌ه‌ی به‌رانبه‌ری ده‌کرد. مندالّه‌کان ترس نیشتبوو گیانیان.

حاجی مه‌حسوم هه‌موویانی کرده ده‌روه قه‌نداخیکی بو دروست کرد. ئاره‌قی نیوچاوانی بو س‌ری و ده‌ستی هینا به‌سه‌ر و روویدا. ره‌عنا له‌میژ بوو له‌ دووی هه‌لّ و ده‌رفه‌تیکی ئاوا ده‌گه‌را تا له‌گه‌لّ خه‌سووی ته‌نیا بی بتوانی لی نزیك بیته‌وه. به‌لام هه‌موو جار له‌ خۆی تاراند بوو. ئیسته هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ک‌ه‌ی بو ره‌خسابوو. ده‌یویست له‌ده‌ستی نه‌دات ده‌یویست خه‌سووی بگریته‌ خۆی و له‌ خۆی نه‌کات. مه‌راقیکی ته‌مه‌ن درێژ له‌ دلیدا ته‌قیبه‌وه دای له‌ پرمه‌ی گریان، حاجی ژن سه‌ری گرت به‌ده‌سته‌وه و نایه سه‌ر کۆشی وتی:

- بگری... بگری کچم. هیچ له‌ دلّی خۆتدا رامه‌گره... بگری... وه‌ختاری ئارام بویتۆ، قسه‌ ده‌که‌ین. بگری... رۆله‌ بگری.

حاجی مه‌حسوم ده‌ستی ده‌هینا به‌شان و ملی ره‌عنادا. ره‌عنا به‌هه‌ردوو چنگی دایه‌نه‌ی کراسه‌ک‌ه‌ی خه‌سووی گرتبوو. ده‌گریا نه‌ک بو ده‌رکردنه‌ک‌ه‌ی له‌ مالّ حاجی ره‌حمان، بو ته‌نیا یه‌ک‌ه‌ی؛ بو ته‌نیا مانه‌وه‌ک‌ه‌ی ئیسته به‌سه‌ر حاجی ژندا ده‌گریا تا جگه‌رگۆشه‌ک‌ه‌ی لی نه‌سینی تا ئه‌مب‌ش وه‌ک ئه‌و هه‌سه‌رت له‌ دلّ نه‌مینیته‌وه. تا شاهیدی بالاگردن و هه‌لدانی مندالّه‌ک‌ه‌ی خۆی بی. بیینی که‌ گه‌وره‌ ده‌بی. ده‌گریا بو ئه‌وه‌ی دانیکیان قوربانی بن. با ئه‌مب‌ش وه‌ک ئه‌و، ئه‌و به‌سه‌رهاته‌ تالّ و هه‌سه‌رته‌نده ته‌جروبه‌ نه‌کات. ده‌گریا که‌ ئه‌یوبی پی به‌خشیته‌وه. هه‌رچی ده‌بات بیبات؛ به‌لام ئه‌و نه‌ ئه‌یوب پالیشتی بوو. ئه‌یوب کوری گه‌وره‌ی بوو. هیوایه‌تی بوو. دایه‌نه‌ی کراسه‌ک‌ه‌ی حاجی راده‌ژهند و له‌ دلّه‌وه ده‌یوت: «با بو من بی هه‌مووی بو تو... به‌لام ئه‌وانه... لیمی مه‌تارینه... لیمی مه‌که» حاجی مه‌حسوم نه‌وازی ده‌کرد و دلّاری ده‌داوه. به‌لام ئه‌و پتر هه‌نسکی ده‌دا و خۆی له‌ داوینیی خه‌سوویدا ون ده‌کرد. ره‌عنا به‌زه‌یی به‌خۆیدا ده‌هات، هه‌روه‌ها حاجی ژنیش به‌چاوی به‌زه‌ییبه‌وه سه‌یری ده‌کرد. بییری چهن کات له‌مه‌وه‌یری ره‌عنا که‌وته‌وه که‌ چۆن خۆی لیباپی بیوو. به‌لام ئیسته زه‌لیل له‌به‌ر پایدا که‌وتبوو. هه‌زی نه‌ده‌کرد له‌وه زیاتر به‌په‌ستی بیبینی هه‌لیسانده‌وه و قه‌نداخه‌ک‌ه‌ی ده‌رخوارد دا. ره‌عنا هیورببووه. به‌لام هیسته‌ سه‌ری به‌هه‌نیه‌سه‌که‌وه هه‌ل‌ده‌یری پالی داوه، سه‌ری نا به‌دیواره‌ک‌ه‌وه و روو به‌سه‌ر میچه‌که‌ چاوی به‌ست. نه‌یده‌وترا چاوی هه‌لب‌ری. هه‌ستی به‌چکۆله‌ بوون و دابه‌زینی خۆی ده‌کرد. هه‌ستی ده‌کرد ده‌روونی هه‌لۆل و بۆش بووه‌ته‌وه و رۆحی ئه‌وه‌نده‌ی چنگیکی ماوه‌ته‌وه. خه‌سووی رووسه‌ریه‌ک‌ه‌ی له‌سه‌ر کرده‌وه و سه‌روچاوی پی س‌ری. به‌رووسه‌ریه‌ک‌ه‌ی باوه‌شینی ده‌کرد. بای رووسه‌ریه‌که فرمیسک و ئاره‌قه‌ک‌ه‌ی وشک کرده‌وه. لیوی خۆینی تیژاوه و

رهنگی سوور داگه‌را و گه‌شاهه. ره‌عنا خۆی دابوو به‌دهم بای رووسه‌ریه‌که‌وه، سه‌ر و پرژی شیوا. هه‌ناسه‌ی هاته‌وه سه‌رخۆی و پشووی دا. حاجی مه‌حسوم لیتی پرسیییه‌وه که چی بووه. ره‌عنا دیسان دلی پرپۆوه و به‌گریان هه‌مووی بۆ گیترايه‌وه، حاجی مه‌حسوم به‌پیتکه‌نینه‌وه دل‌داری داوه وتی:

- جا ئه‌وه گریانی بۆ چیبیه؟ سوالکه‌ر هه‌تا ئه‌مری هه‌ر سوالکه‌ره. ئه‌وه کورپی حه‌له‌دۆلپایه؛ هه‌تا مرد هه‌ر ئاوکیشی مالم ئیمه‌ بوو. چ ماله باوکم، چ ماله خه‌زورم. باوکی ناوی مینه‌ لوت بوو. به‌لای ته‌شتی گۆیژ و مه‌جه‌عمه‌یه‌ک سربنچکه‌وه گیانی ده‌رچوو. باوکم به‌م ده‌س و به‌و ده‌س هه‌ر هۆشی پیاو بوو. بۆچی مه‌گه‌ر پیاو وایه‌ خه‌لک له‌بیربان ده‌چیتۆ ئه‌وان چۆن بوون و کێ بوون. خه‌لک ئیمه‌یش و ئه‌وانیش ده‌ناسن. هه‌روا که ئیمه‌ ئه‌وان ده‌ناسین و ئه‌وان ئیمه‌. بۆی دامه‌چۆ پالۆ سه‌د سال بیکه‌ی به‌به‌رۆک هه‌ر پالۆوه.

ره‌عنا رووسه‌ریه‌که‌ی داوه به‌سه‌ریا و چاوی سړی وتی:

- هه‌رچی حاجی ژن خۆی رنی به‌کاری نه‌خوارد.

- نه‌وه‌للا به‌کاری چی بیت ئه‌و به‌قاي بۆ ئیمه‌ نه‌بوو. چاوی له‌ مالم ئیمه‌ پشکووت، به‌قاي بۆ ئه‌و چۆن هه‌یه. یان به‌قاي بۆ ئه‌و پیریتنه‌ به‌و به‌خته‌ نه‌بوو که چهن سال وه‌ک بایه‌قوش به‌ته‌نیایی دانیشته‌ و چۆل په‌ره‌ستی بۆ ده‌کا. جا کچم ئه‌مانه‌ سێ برابوون. گه‌وره‌که‌یان هه‌ر شوینی گوم بوو.

به‌جابه‌یلی که‌س نه‌یزانی چوو بۆکوێ. ئه‌م دووانه‌یش له‌ مالم خه‌زور و باوکی منابوون تا بوون به‌پیاو. باوکی سه‌عی - حاجی مه‌جی په‌حمه‌تی - ئه‌م ژنه‌ی به‌تکاو رجا بۆ خواست. ریشی خۆی ناگره‌و؛ ئه‌ینا خۆ پیاو نه‌ده‌دا. داوای منیشیان کرد بۆی. وتم به‌خوا خۆم ده‌سووتینم. ژنه‌یان بۆ خواست. مالم خه‌زوروی بردیانه‌ لای خۆیان و ده‌سیان دا بامی، کاشی هاته‌

عه‌مه‌ل له‌مه‌ودوا تری لێ ده‌دا حه‌وت حه‌وت. بیلامانی فیزی ده‌کرد به‌سه‌رمانا. دانیک نه‌بوو بیژی به‌ده‌خت فیز بۆکی ده‌که‌ی؟

حاجی مه‌حسوم چوو بۆ لای سه‌ماوه‌ره‌که‌ چاییه‌کی یه‌ک رهنگی بۆ تی کرد که تازه رهنگی دابۆوه وتی:

- ها ئه‌مه‌ش بخۆ، با پشوویه‌کت تی بیته‌وه. وامزانی خوای نه‌کرده به‌لایه‌ک روویدا، کۆلان تاریکه‌... ئه‌ی... هه‌تیو... شتی.

به‌ئیشاره‌ی ده‌ست و سه‌ر کۆتایی به‌قسه‌کانی هینا. ره‌عنا چایه‌که‌ی خواردوه‌وه. حاجی مه‌حسوم منداله‌کانی بانگ کرده ژووره‌وه و خۆشی چوو له‌ لای ژووری هۆده‌که‌ دانیشته‌. ته‌زیحه‌که‌ی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا و ده‌رزیه‌که‌ی له‌ مورویه‌ک ده‌ره‌ینا و دای له‌ دانیکێ تر. پاش تۆزیک ده‌نگی منداله‌کانی دا که سفره‌که‌ راخه‌ن، ئیسته‌ باوکبان دیته‌وه؛ تووره‌ ده‌بی. ره‌عناش هه‌ستا و پرای منداله‌کان کاری کرد، به‌ده‌م کاره‌وه چاییه‌کی بۆ خه‌سووی تی کرد. خسته‌یه‌ سه‌رسینی و له‌به‌رده‌می دانا. ناگری ژیر چیشته‌که‌ی کز کرد و هاته‌وه نیو منداله‌کان.

وه‌ک هه‌موو شه‌وانی تر شیو کرا. ریزان و چیمه‌ن چوون بۆ حاجه‌ت شتن. ئه‌م جووته‌ جیاواز له‌ هه‌موو ته‌نیایی و دووره‌په‌رتیبه‌ک که به‌سه‌ر خیزانی ماله‌که‌دا زال ببوو، یه‌کیان دۆزبۆوه و له‌ دنیای شیرینی وتن و بیستن چیریان ده‌برد. حاجی ژن، ره‌عنا، سه‌عی له‌ دنیای ده‌روونی خۆیانوه‌وه ده‌یانروانییه‌ یه‌ک و که‌متر له‌گه‌ل یه‌ک ده‌وان. ئه‌یوب له‌ ته‌نیایی و بی هه‌وده‌می ره‌نجی ده‌برد و له‌ ده‌روونی خۆیدا برتیک گرفتێ بۆ دروست ببوو. به‌رده‌وام ئیره‌یی به‌چه‌وه‌ سه‌رته‌ و گفتوگۆ درێژ و بی برانه‌وه‌کانی چیمه‌ن و ریزان ده‌برد.

حه‌ز و خولیا ئه‌وه‌بوو به‌چیتته‌ ناویانه‌وه‌ و بیگرته‌ خۆی. به‌لام چیمه‌ن و ریزان وه‌ها له‌ دنیای خۆیاندا ونبوون که حازر نه‌بوون جیگه‌ بۆ دانیکێ تر

بکه‌نه‌وه. ئه‌ویش دانیک که له خوڤان نه‌بوو. دانیک که سه‌بارته به‌وه هه‌ستیان به‌جیاوازی ده‌کرد. دنیاى حاجی ژن و ره‌عنا له‌گه‌ل دنیاى سه‌عی جیاواز بوو. ته‌نیایی ئه‌وان له‌گه‌ل سه‌عی له‌یه‌ک قوماش نه‌بوو ئه‌وان خوڤان له‌یه‌ک دوورگرته‌بوو؛ به‌لام ئه‌م خوڤی به‌پیبوست له‌هه‌ردووکیان دوور ده‌گرت. به‌هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و ژنی بوو، ئه‌م دایک. هه‌ردووکیان خوڤان به‌خواه‌نی شتی‌ک ده‌زانی و ده‌یانوبست له‌یه‌کی داگیر بکه‌ن. یان داگیران کرد بوو. سه‌عی‌ش خوڤی به‌خواه‌نی هه‌ردووکیان ده‌زانی؛ به‌لام به‌وه جیاوازی‌یه‌ی که ئه‌ویان ده‌بوو بی‌گرت به‌دله‌وه و ئه‌میان بگرت به‌گیانه‌وه. ئه‌میان باخچه‌یه‌کی پایز بوو، ده‌بوو پارێزگاری بکات. ئه‌ویان مه‌رزیه‌کی به‌پیتی به‌هاره‌که ده‌بوو شتی بکا و بی‌کیتلی و به‌هره‌وه‌ری بکات.

به‌لام ئیمشه‌و ئه‌م جووته که له‌میژ بوو یه‌کیان نه‌دیوو، ئه‌م وه‌زی به‌هار و پاییزه که هیچ کات به‌یه‌ک نه‌ده‌گه‌یشتن، یه‌کیان په‌یدا کرد بوو. حاجی مه‌حسوم سه‌ره‌رای عاده‌تی شه‌وانی که له‌پاش شتی‌کردن ده‌چوووه ژووهره‌که‌ی خوڤی، ئیمشه‌و ته‌نیاییه‌که‌ی له‌گه‌ل ره‌عنا دابه‌ش کردبوو. سه‌عی به‌پیتی عاده‌ت خه‌ریکی داوچینه‌وه‌ی خوڤی بوو. که جار جار سه‌یریکی دایکی و ژنه‌که‌ی ده‌کرد و له‌به‌رخۆبه‌وه زه‌رده‌خه‌نده‌یه‌کی ده‌گرت. ئه‌یوب دیسان سه‌یری ده‌ست و مه‌چه‌کی باوکی ده‌کرد که چۆن ده‌ماره‌که‌ی هه‌ستاوه؛ ئه‌و په‌نجه‌ ئه‌ستووهرانه چۆن به‌توندی و چالاکی مه‌کوکه له‌به‌ین تۆره‌که‌وه ره‌ده‌که‌ن و به‌توندی گرتی ده‌ده‌ن. موی ده‌ستی ره‌ش و پر، قۆلی کراسه‌که‌ی تا سه‌ر ئانیشکی هه‌ل‌کردبوو. چه‌ه و سرتی بووک و خه‌سوو رو‌اله‌تیکی تری دابوو به‌روخساری ژووهره‌که. وه‌ک بلیبی ئه‌م ئاشتیبه‌ کارتی‌کردیکی سه‌مه‌ره‌ی له‌سه‌ر دار و دیوار پیتاکی ژووهره‌که‌دا کردبیت.

ئه‌یوب ده‌فته‌ر و کتیبه‌که‌ی له‌به‌رده‌ست دانا‌بوو. هه‌ر لاپه‌ره‌ی هه‌ل ده‌داوه؛ به‌لام بیری و هۆشی به‌لای باوکیه‌وه بوو. خوڤی به‌وه نزیکتر ده‌زانی هه‌ستی ده‌کرد ئیسته‌ ده‌بوو له‌شان باوکیه‌وه دابنیشتیابه‌ی و وێرای ئه‌و

داوی بچنیایه. پیکه‌وه قسه‌یان بکردایه و به‌رز به‌رز پیتبکه‌نیایه‌تن. دایکی یایه‌کی له‌کچه‌کان چایان بو‌ به‌نیایه‌تن، له‌گه‌ل باوی فه‌رموویان به‌یه‌ک بکردایه و زۆر پیاوانه قه‌نده‌که‌یان داگرمانایه و هه‌لیان قورنایه‌ت. ئیسکان و ژیریاله‌که‌یان به‌ته‌قه‌ته‌ق له‌سه‌ر سینییه‌که دابنایه‌ت و ده‌میان بته‌قاندایه. سه‌یریکی دایکی و دایه‌ی کرد، هیچ چه‌زی پی نه‌ده‌کردن. چه‌زی له‌چنوو و ئازادیش نه‌بوو که له‌خوارووی ژووهره‌که‌وه خه‌ریکی کایه‌کردن بوون. له‌گه‌ل ریتزان و چیمه‌ن جو‌ر نه‌ده‌هات، گه‌رچی زۆر چه‌زی لی بوو بچیتته‌ ناو دنیاى خه‌لوه‌ته‌که‌یان‌ه‌وه و سه‌ریان لی ده‌ره‌بیتنی. که ئه‌مه زیاتر به‌هۆی خه‌دی پیاو‌بوونییه‌وه بوو که له‌خۆیدا هه‌ستی پی نه‌ده‌کرد. دیسان له‌ژێر چاوه‌وه سه‌یری باوکی کرده‌وه و چه‌ن لاپه‌رێکی تری هه‌ل‌داوه. باوکی له‌ژێره‌وه سه‌یریکی ئه‌یوبی کرد و خه‌ریکی کاره‌که‌ی بووه. ئه‌یوب گورج چاوی له‌باوکی دزییه‌وه. سه‌ری داخست و قه‌له‌مه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه. باوکی مه‌کوکه‌ی داناو په‌نجه‌کانی لیکتالاند و ته‌قاندنی. مه‌کوکه‌ی هه‌ل‌گرت‌ه‌وه و به‌ده‌م کاره‌وه وتی:

- ئیمرۆ ره‌ئیسسی مه‌ده‌ره‌سه‌که‌تان هاتبوو بو‌ دوکان، مه‌علیمه‌که‌یشی له‌گه‌ل بوو. دوی و پیر چیت کرد؟

چه‌ن وشه‌یه‌کی ئاوا بچووک به‌س بوو، بو‌ ئه‌وه‌ی خیتانی ماله‌که‌ لیک بپچرتین و وه‌ک دنکه‌ی ته‌زیب‌حی پچراو هه‌ریه‌که‌ی به‌لایه‌کدا بلاوه‌ی بکه‌ن. هه‌موو سه‌رنجه‌کان به‌په‌شو‌کاوی و سه‌له‌ماوی روویان کرده‌ سه‌عی. ره‌عنا ده‌می به‌قسه‌که‌یه‌وه وشک بوو. چنوو و ئازاد سه‌یری ئه‌یوبیان ده‌کرد. حاجی ژن سه‌ری داخستبوو ته‌زیب‌حاتی ده‌کرد. ئه‌یوب چاوی له‌به‌ین باوکی و کتیبه‌که‌یدا به‌سه‌ر گو‌لی قالیبه‌که‌وه وشک ببوو. ماتل بوو که باوکی به‌توره‌یی په‌ره به‌قسه‌کانی بدات. له‌وه‌ی که باوکی له‌گه‌لی قسه‌ی ده‌کرد - ته‌نانه‌ت به‌ناخۆشیش - خۆش‌حال بوو؛ هه‌ستی ده‌کرد که ده‌بیین و له‌گه‌ل‌یدا قسه‌ ده‌که‌ن. به‌لام گورج بیروبو‌چوونی سه‌بارته

به‌باوکی گۆردرا، له‌وه‌ی که بۆچی ئە‌گەر خه‌تایه‌کی بک‌ردایه‌ یان په‌فتاریکی نائاسایی لێی پرووی بدایه‌ باوکی ده‌یدی و قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرد، ئە‌ویش به‌ناخۆشی. به‌خۆیدا شکایه‌وه. سه‌رنجی هه‌روا مێخی گۆلی قالییه‌که‌ بوو. بێ‌ئوه‌ی که ئاگای لێ‌ بێت به‌قه‌له‌مه‌که‌ی کایه‌ی ده‌کرد.

چپه‌ و سرت‌ه‌ی دایکی و دایه‌ی هینایه‌وه‌ سه‌ره‌هۆش و له‌ژێره‌وه‌ سه‌یرتیکی دایکی کرد و دزه‌ی نگایه‌کی دا به‌باوکی. دایکی به‌ئیشاره‌ی چاو پیتی وت که ده‌رسه‌که‌ی ته‌واو بکات. به‌په‌له‌په‌ل خۆی به‌کتیب و ده‌فته‌ره‌کانییه‌وه‌ خه‌ریک کرد و پاش تۆزیک کۆی کردنه‌وه‌ و له‌ ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه‌ داینان. ئە‌مجار ده‌فته‌ری ئینشاکه‌ی کرده‌وه‌. ئینشاکه‌ لێی ببوو به‌له‌مه‌په‌ریکی زۆر گه‌وره‌ و هه‌رچی ده‌کرد بۆی نه‌ده‌نووسا.

نه‌یده‌زانی چی بنووسێ. هه‌یچ یاد و خاتریکی ئە‌وتۆی له‌ هاوینی پارو هاوینه‌کانی تر نه‌بوو. که له‌گه‌ڵ باوکی و بنه‌مائه‌که‌ی به‌سه‌ریان بردیته‌ و بیری له‌ ئینشای منداڵه‌کان کرده‌وه‌ که له‌سه‌ر کلاس خۆیندیانه‌وه‌؛ بێزی له‌ هه‌موویان بۆه‌. چونکه‌ هه‌یچیان راستیان نه‌ده‌کرد ئە‌وه‌ی ده‌یان وت درۆ بوو. هه‌یچیان نه‌چوو بوونه‌ ده‌ره‌وه‌، نه‌چوون بۆ تاران و ته‌وریتز. باوکیان نه‌یانی بردبوو بۆ هه‌یچ کۆی. به‌س له‌ناو هه‌موویاندا بیری له‌ ئینشاکه‌ی سمایل و هه‌تۆ و بیه‌روز کرده‌وه‌ که راستیان ده‌کرد. سمایل باسی کارکردنه‌که‌ی له‌ باخچه‌ی مینه‌کۆڵ کردبوو. که ده‌یوت ئە‌م هاوینه‌یش له‌ دوای ئیمته‌حانی ئاخری ساڵ ده‌بێ دیسان بچمه‌وه‌ بۆ باخچه‌. هه‌تۆش ده‌چوه‌ قاوه‌خانه‌ کاری ده‌کرد، که یاده‌وه‌رییه‌کانیان زۆر جوان بوو. بیه‌روز چونکه‌ باوکی ماشینی بوو هه‌موو هاوین و نه‌ورۆزیک ده‌بیردن بۆ ده‌ره‌وه‌. پاشان بیه‌روز هه‌موو ئە‌و شۆینانه‌ی که رۆشتبوو باسی ده‌کرد بۆ منداڵه‌کان. ئە‌یوب بیری له‌ هه‌موو ئە‌و قسانه‌ کرده‌وه‌ که بیه‌روز بۆی باس کردبوون؛ ویستی که‌لکیان لێ وهریگری. به‌لام هه‌یچ کامی به‌هینی خۆی نه‌ده‌زانی، له‌ راستیدا هه‌زی نه‌ده‌کرد بیاننووسێ. چۆن دواجار بیه‌روز و

منداڵه‌کان به‌جۆریکی تر سه‌یریان ده‌کرد؛ به‌و جۆره‌ی که خۆی ئیسته‌ سه‌یری منداڵه‌کانی تری ده‌کرد که قسه‌کانی بیه‌روزیان نووسیبۆه‌. له‌به‌رخۆیه‌وه‌ وتی:

-خۆزیا ئاغه‌ مه‌علیم نیوتایه‌که‌ خاتره‌ و یادتیکی خۆشی خۆتان بنووسن.

یاد و خاتری خۆشی ئە‌یوب ئە‌وه‌بوو که پاش نیوه‌رۆی رۆژیکی به‌هار، میرزا توفیق باوکی بیه‌روز سواری ماشینی کردبوون و به‌ناو شاردا گه‌راندبوویانی. بردبوونی بۆ لای بلوار و پادگان و شالمانکار؛ پاشان به‌لای چه‌مدا هاتبوونه‌وه‌ بۆ قۆپی قاقاو گۆمی زه‌ناو، له‌ویشه‌وه‌ چوو بوون بۆ لای کوشتارگا، تا نزیکه‌ی په‌لی تاسانه‌ بردبوونی پاشان به‌و شیرو و دۆلانه‌دا هه‌لگه‌رابۆه‌ بۆ لای خبابانی سیلۆ و لای پۆمپی بێنینه‌وه‌ هاتبوو بۆ لای پارکی منداڵان له‌ خبابانی فه‌ره‌ج. له‌گه‌ڵ بیه‌روز و خوشکه‌کانی تیر هه‌قلی عه‌قۆ و جۆلانه‌ و خلیسکیتیان کردبوو. پاشان میرزا توفیق سواری کردبوونه‌وه‌ و به‌لای چوار راو پلای هه‌وایی و به‌رجامیعه‌دا هینابوونییه‌وه‌ بۆ لای فه‌له‌که‌ی هه‌لۆ. له‌وێ له‌ دوکانی فاتیحی، به‌سته‌نی بۆ هه‌موویان کرپوو؛ له‌ناو ماشینه‌که‌دا خواردبوویان. ئە‌مجار له‌ویشه‌وه‌ هاتبوونه‌وه‌ بۆ لای قازاخانه‌ و گشتیانی له‌به‌ر کۆلانه‌که‌دا دابه‌زاندبوو. ئە‌یوب بیری هاته‌وه‌ کاتی له‌ ماشینه‌که‌ دابه‌زیوو هه‌ستی کردبوو پای به‌سه‌ر عه‌رزه‌که‌وه‌ نییه‌. خه‌ریکه‌ له‌ ئاسماندا ده‌روات.

ئە‌یوب به‌ده‌م ئە‌م خه‌یالانه‌وه‌، ئە‌وه‌ی که به‌میشکییدا هاتبوو هه‌مووی نووسیوو. به‌لام بیری که‌وته‌وه‌ ئە‌م رووداوه‌ هینی پاره‌که‌ نه‌بوو. به‌لام خۆی به‌خۆشترین رۆژی ژبانی خۆی ده‌زانی؛ ئیسته‌ش جاروبار ده‌چۆه‌ ناو خه‌یالی ئە‌و دنیا رابراوه‌ و به‌وه‌یاد هینانه‌وه‌ی خوشحال ده‌بوو. به‌لام به‌و جیاوازییه‌ی که خۆی شۆفیری ماشینه‌که‌ بوو؛ میرزا توفیق له‌ دووه‌ له‌سه‌ر جیگه‌ی ئە‌مدا، دانیشتبوو. که زوو زووش ده‌نگی ده‌دا «میرزا توفیق ده‌ست مه‌به‌ده‌رۆ».

ئه‌یوب ده‌فته‌ری ئینشاکه‌ی به‌ست. کتییبه فارسییه‌که‌ی گرت به‌ده‌سته‌وه؛ چون لای باوکی نه‌ده‌بوو به‌به‌تالی دابنیشتی. ده‌بوو حه‌تمه‌ن کتیب یان ده‌فته‌ری به‌ده‌ستییه‌وه ببو‌ایه.

ده‌رسی ئارشی گه‌مانگی‌ری هینا و خه‌یالی چووه ناو جه‌سته‌ی ئارشه‌وه که چۆن له به‌رانبه‌ری دوژمنه‌کانی رهد ده‌بی و ده‌چیتته سه‌ر کتیی ده‌ماوه‌ند. تیر له که‌وان ده‌رده‌کات. به‌لام له‌وه‌ی که ئارش گیانی له‌گه‌ل تیره‌که ده‌رجبوو حالی نه‌ده‌بوو. له‌ناو دوژمنه‌کانییدا چاوی به‌عه‌زۆ و یه‌کدوانیکی ترکه‌وت. که له مه‌درسه‌که‌یاندا بوون. بی‌ری کرده‌وه له ده‌ماوه‌ند له دلای خۆیدا وتی ده‌بی به‌قه‌ی ته‌په‌ی مالان گه‌وره بی. حیلکه و تریقه‌ی په‌نهانی ریزان و چیمه‌ن له خه‌یالی ئارش بوونه‌وه ده‌ریان هینا و له‌ناو ژووره‌که‌دا، دایانناوه. چاوی به‌هه‌موویاندا گیترا. هیچیان دوژمن نه‌بوون. هه‌موویان له‌یه‌ک به‌دی هاتبوون. به‌لام بۆچی یه‌کیان نه‌ده‌دی. ئه‌ی ئیمشه‌وه چۆن بوو یه‌کیان په‌یدا کردبوو. به‌س ئه‌و و باوکی بوون که سه‌ریان داخستبوو یه‌کیان په‌یدا نه‌کردبوو. ئه‌یوب په‌ده‌ل حه‌زی ده‌کرد کچ ببو‌ایه؛ بۆ ئه‌وه‌ی بی‌توانیایه له‌گه‌ل ئه‌و دوو خوشکه‌ی بی به‌ها و قسه و چیدی به‌ته‌نیا نه‌مبیتته‌وه. نه‌یده‌زانی چی بکات، که خوشکه‌کانی قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن یان ئه‌و به‌ها و ده‌می خۆی بزائن. هیچ نه‌بی جاروبار ئه‌گه‌ر قسه‌یان ده‌کرد رووبکه‌نه ئه‌م و ئه‌میش ببینن؛ بیدوینن. یان ئه‌گه‌ر قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن به‌سه‌ر و لچ جوابی نه‌ده‌نه‌وه. ئه‌یوب ئه‌م شیوه‌ جوابدانه‌وه‌ی لی ببوو به‌گرفتییکی ده‌روونی و پیتی قه‌لس بوو. جارجار دیدی که چیمه‌ن چۆن له‌گه‌ل ریزان ده‌دوی. هه‌رچۆنیک بوو قسه‌یه‌کی ساز ده‌کرد و ده‌چوو بۆ لای چیمه‌ن و ده‌یگیتراوه. به‌شه‌وق و زه‌وقیکی تاییه‌ته‌وه باسی ده‌کرد و ده‌ست و سه‌ری ته‌کان ده‌دا. هینده به‌تاووتینه‌وه ده‌یگیتراوه که جارجار وشه‌کانی بۆ نه‌ده‌هات و زمانی ده‌یگرت. به‌لام له نیوه‌ی قسه‌کانیدا سیما و سه‌رنجی سارد و که‌مه‌ترخه‌می چیمه‌ن، له زه‌وقی ده‌دا و قیزی له‌نگای ده‌شیواوه و

دلای تیکه‌ل ده‌هات؛ حه‌زی ده‌کرد به‌هه‌موو هیزی خۆی په‌لاماری بۆ بیات. به‌لام گورج ریک و نه‌فره‌ته‌که‌ی خۆی ده‌خواردوه و ده‌چوو خه‌لوته و ته‌نیا یه‌که‌ی خۆی. زۆرجار که به‌هۆی ئه‌م په‌فتاران‌ه‌وه که دیدی و ده‌که‌وته نیو ئه‌م گوشاره رۆحی و ده‌روونیانه‌وه هه‌ستی ده‌کرد که خۆشیان ناوی و له خۆیانی دوورده‌خه‌نه‌وه. بچووکتترین په‌فتار و قسه‌یه‌ک که هانی بدایه‌ت بۆ ئه‌م گیتنه‌وه رۆحیی، سه‌باره‌ت به‌خاوه‌ن په‌فتاره‌که، به‌دبین ده‌بوو. زیاتر له‌وه ده‌ر باره‌ی باوکی به‌دبین بوو. هه‌ستی ده‌کرد باوکی خۆشی ناویت. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یوت: «ده‌ی بۆچی قه‌دروم تی ناکات قسه‌م له‌گه‌ل ناکات. هه‌میشه سه‌ری داخستوه، و خه‌ریکی داو چینه‌ن. یان بۆچی ئه‌گه‌ر تونی بیت یان داوای شتییک بکات هه‌ر به‌چیمه‌ن و ریزان ده‌لی. ده‌ی بۆچی به‌من نالی؟ بۆچی قه‌د به‌من نالی به‌قوربانتم کوره‌گه‌وره‌که‌م. خۆ چیمه‌ن کور نییه، ئه‌و کچه». ئه‌یوب زۆرجار بۆ ئه‌وه‌ی خوشکه‌کانی ببه‌نه‌ناو جهرگه‌ی خۆبانه‌وه و قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن، ویستبووی جلوه‌رگی ریزان یا چیمه‌ن له‌به‌ر بکات. به‌لام چۆن زۆر له ریزان و چیمه‌ن ده‌ترسا نه‌یوتراوو له‌به‌ری بکات. چۆن ده‌ترسا له لای منداڵه‌کانی گه‌ره‌ک بیده‌نه‌وه به‌روویدا. یان هه‌رچی که ده‌بوو به‌شه‌ریان بی کوتنه‌وه به‌نیوچاویدا. هه‌مووی ئه‌م بیروبو‌چوونانه بۆ ئه‌وه‌بوو که ده‌یویست به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بووه خۆی به‌خوشکه‌کانی نزیک بکاته‌وه. ئیمشه‌وه ده‌یویست نه‌چیتته ژووره‌که‌ی دایه‌ی و نه‌بیت به‌کوری ئه‌و. ده‌یویست کوری په‌عنا بیت؛ وه‌ک چۆن چیمه‌ن و ریزان کچی په‌عنا بوون بیته‌وه ناو جهرگه‌ی خیزانی ماله‌که و له‌گه‌لیان بدویت و به‌ده‌م چرپه‌و سه‌رتیه‌یانه‌وه، تریقه‌ی خه‌نده بیباته‌وه. له لایه‌کی تریشه‌وه دلای بۆ دایه‌ی ده‌سووتا که ته‌نیا بیه‌تایتته‌وه؛ به‌لام ئه‌م شه‌و زیاتر دلای بۆ خۆی ده‌سووتا و حه‌زی ده‌کرد له خواره‌وه بنوی و به‌ده‌م پرخه و موشه‌ی برا و خوشکه‌کانییه‌وه خه‌ون بیباته‌وه. له جیگه‌ی خۆیدا سه‌ری نا به‌دیواره‌که‌وه و خۆی کرد به‌نوستوو. شه‌و دره‌نگ بوو. سه‌عی داو و

ریسمانییه‌که‌ی کوک‌رده‌وه. حاجی مه‌حسوم هه‌ردوو ده‌ستی نایه سه‌ر
عه‌رزه‌که و به‌ته‌کان هه‌ستان. ئه‌یوبی به‌لادا راکیتشا و بالنجیکی له‌ژیر
سه‌ردانا، کتیب و ده‌فته‌ره‌که‌ی ئه‌یوبی هه‌لگرت و چوو ده‌ره‌وه. ره‌عنا به‌م
کاره‌ی خه‌سووی که ئه‌یوبی له‌گه‌ل خۆی نه‌برد نگایه‌کی سپاسگوزارانه‌ی
کرد به‌دویدا و مه‌وجیکی هینا و کیشای به‌سه‌ر ئه‌یوبیدا. چنوو و نازاد
ورده‌واله‌کانیان خر کرده‌وه و سه‌ریان کرده سه‌ر بالنجیک و له‌ ته‌نیشت
یه‌کدا نووستن.

ره‌عنا لای ژووووی ماله‌که‌وه دۆشه‌کیکی بچووکی راخت و ئه‌یوبی
برده سه‌ری و مه‌وجه‌که‌ی پیداداوه. چیمه‌ن و ریزانیش لای خواری
ژوووه‌که، راکشان. به‌لام هه‌ر خه‌ریکی خۆیان بوون. ئه‌یوب له‌وه‌ی که
لییان دووره، به‌حسه‌ته‌وه گوتی بۆ راده‌گرتن. به‌رده‌وام له‌بیر و ئه‌ندیشه‌ی
ئه‌وه‌دابوو به‌خوشکه‌کانی نزیک بیته‌وه؛ کاریک بکات، یان ته‌نانه‌ت
شتیکی به‌سه‌ر بهاتایه تا ئه‌وان دلیان پیتی بسوتایه و نزیکیان بکرده‌یه.
ئه‌لبه‌ت به‌و جوهری که ئه‌یوب بییری له‌ ته‌نیاییه‌که‌ی خۆی ده‌کرده‌وه، خۆی
به‌دابراو ده‌زانی. ئه‌وان سه‌رنجیان به‌م چه‌شنه نه‌دابوو سه‌ر پیتوئیدییه‌که‌ی
خۆیان. بۆ ئه‌یوب روون نه‌بوو که دوورگرتنه‌که‌ی ئه‌وان ئاگاهانه‌یه خۆیان
بیسون به‌چه‌ن به‌ره‌ی لیک دابراو. ئه‌م به‌هۆی نیازیکی ساکاری ده‌روونی
دووکه‌وتبووه و خۆی به‌دابراو ده‌زانی، لیک دابراویکی ده‌روونی. یه‌کیان
ده‌دی؛ به‌لام نه‌یانده‌دۆزییه‌وه. بۆ یه‌کتر نه‌ده‌گه‌ران؛ هه‌ستیان نه‌ده‌کرد که
ده‌یی یه‌کتر په‌یدا بکه‌ن. هه‌موو له‌ژیر یه‌ک میچدا بوون؛ به‌لام هه‌ریه‌که‌ی
له‌ دنیای ده‌روونی خۆیاندا ونبوون. بیجگه‌ له‌ ئیمشه‌و که ئه‌ویش له‌وه
ناچیت تا چه‌ن شه‌ویکی تر په‌ره‌ی هه‌بیت. که دیسان ئه‌و داوکویییه
بیته‌وه به‌ناکوکی و دابراو. ئه‌یوب - که له‌ناو جیگه‌که‌یدا ئه‌م خه‌یالانه
بیتزاری کردبوو - چه‌واشه‌ ببوو له‌ سه‌رلیتشیواویدا ماپۆوه. ته‌نیا کاری که
به‌بیریدا هات جیگه‌که‌ی خۆی ته‌ر بکات. ئه‌یوب ببوو به‌وکه‌سه‌ی که

که‌وتۆته نیوگیتزه‌نیکی سامدار و له‌گه‌ل خۆی ده‌بیات. چنگ بۆ هه‌ر
شتیک ده‌کیشی تا به‌شکه‌م، بتوانی چنگی لی گیر بکات و خۆی نه‌جات
بدات. که ئه‌م په‌له‌کوئی چاکتر ده‌بیرده ناو دلی گیتزه‌نه‌که‌وه ئه‌یوبیش له‌ناو
ئه‌م گیتزه‌نه‌ ده‌روونییه‌ی خۆیدا ونبوو. بییری ده‌کرده‌وه شایه‌د ئه‌گه‌ر
جیگه‌که‌ی ته‌ر بکات ئه‌م کاره بیته‌هۆی ئاکام و به‌یانیه‌کی باشتر.
چاوه‌کانی به‌ست و هه‌ردوو قاچی درپژکرده‌وه، هیواش میزه‌که‌ی به‌رداوه،
به‌خه‌یالی به‌یانیه‌کی باشتر خه‌ون بریدییه‌وه.

دهیپشکینن و ناو جیگه‌که‌ی ده‌گه‌ران. هه‌موویان پاش نه‌نجامدانی بریک کار له ده‌ور سه‌ماوره‌که کۆبوونه‌وه. ره‌عنا به‌و ده‌ست و په‌نجه چالاک و کارامانه‌ی ئیسکان و ژێرپیاله‌کانی له‌ناو تاسه‌که ده‌رده‌هیتنا و یه‌کی ده‌ستیک‌ی لی ده‌خستن و له‌سه‌ر سینییه‌ک ریزی ده‌کردن.

ده‌وریک چایی تی کرد. قۆریه‌که‌ی داچۆراند و چاییه‌که‌ی له‌به‌رده‌م منداله‌کان دانا. قۆریه‌که‌ی له‌ناو تاسه‌که‌دا ئاوکیشا و له‌سه‌ر میزی سه‌ماوره‌که‌ی نخونی کرده‌وه. تا ئه‌وان چاییه‌که‌یان خوارد به‌روبه‌ر سه‌ماوره‌که‌ی خاوتین کرده‌وه. به‌ده‌ستماله‌که‌ی ده‌ستی سه‌ماوره‌که‌ی خاوتین کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی چاکتر پاک‌ی بکاته‌وه، په‌نجه‌ی ده‌کرد به‌ناو ئاوی تاسه‌که‌دا و ده‌یپژاند له‌ سه‌ماوره‌که‌ی. سه‌ماوره‌ی پر کرده‌وه له‌ ئاو و تۆنگه‌که‌ی به‌نیوه‌یی له‌ جیگه‌که‌ی خۆی داناوه. ده‌ستماله‌که‌ی له‌سه‌ر که‌ره‌نای سه‌ماوره‌که‌ی دانا و ئاگره‌که‌ی خه‌فه‌ کرد. هه‌ستا ئاوی تاسه‌که‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه پرژاند به‌ناو هه‌وشه‌که‌دا.

به‌ده‌م رتوه‌ که‌ گه‌راوه‌ سه‌ر جیگه‌که‌ی خۆی بۆنیتی ناخۆش، به‌لام ئاشنا که‌ هه‌وای لای ژوو‌رووی ماله‌که‌ی ئاخنی بوو، هات به‌لووتیدا. ئاوی ناو تۆنگه‌که‌ی کرده‌ ناو تاسه‌که‌و ئیسکان و پیاله‌کانی ئاوکیشا و خستنییه‌وه ناو تاسه‌که‌ی. ئه‌یوب له‌به‌رخۆیه‌وه وتی: «خۆزگه‌ ئه‌و تۆنگه‌ له‌ ده‌ست دایکم ده‌په‌ری و له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی من قلم ده‌بۆوه». به‌لام ئه‌مه‌ بیجگه‌ له‌ خه‌یال هیچ شتیکی تر نه‌بوو. ره‌عنا رووی کرده‌ ئازاد و چنوو‌ر وتی:

- رۆله‌ ئازاد شه‌و له‌ کویدا خه‌وتبووی؟

ئازاد گورج ده‌ستی برد بۆ شه‌رواله‌که‌ی وتی:

- به‌خوا دایه‌ ئیمه‌ میزمان نه‌کرده‌ به‌خۆمانا.

ره‌عنا له‌به‌ر خۆیه‌وه وتی:

- ئه‌ی ئه‌م بۆنه‌ هینی چیبه‌؟

به‌شی شه‌شه‌م

له‌پاش ئه‌و خه‌ونه‌ خۆشه‌ی که‌ دویتنی شه‌و کردبووی، په‌ژاره‌ دیسان رووی تیکرده‌وه؛ په‌ژاره‌ی چۆن له‌خه‌و هه‌ستان. خیزانی ماله‌که‌ هه‌موو هه‌ستابوون و خه‌ریکی ئیشوکاری رۆژانه‌ی ناوماڵ بوون. ناشتا خورابوو. به‌س ئه‌م مابوو که‌ توانای هه‌ستان له‌ وجودیدا نه‌بوو که‌ له‌ راستیشدا خۆی کردبوو به‌نووستوو پیش ئه‌وه‌ی که‌ یه‌که‌م که‌س که‌ دایکی بیت، له‌ خه‌و هه‌ستی، ئه‌م خه‌فه‌تی چۆن هه‌ستان و جیگه‌ به‌جی هیشتن خه‌به‌ری کردبۆوه. له‌شی به‌هۆی نم و ته‌ری جیگه‌که‌ی داهیزیا بوو. هه‌ستی به‌شه‌که‌تی ده‌کرد. هه‌رچی که‌ دایکی یان یه‌کی تر له‌ خیزانی ماله‌که‌ به‌ناو ژوو‌ره‌که‌دا ده‌هاتن و ده‌ریشتن، هه‌ستی ده‌کرد، به‌و چاوانه‌یان خه‌ریکن

چیمهن به‌چاو ئیشاره‌یه‌کی کرد به‌پرتزان، له‌ئە‌یوب‌نزی‌کبو‌ونه‌وه. چیمهن مه‌وجه‌که‌ی له‌سه‌ر لادا. پرتزان ده‌ستی گرت به‌به‌رلو‌وتیه‌وه:

- پیف چ بۆ‌نیکه.

مه‌به‌ستی ئە‌وان عه‌زه‌تکردنی ئە‌یوب بوو. نه‌ک ئاشکراکردنی نه‌ینیه‌که‌ی ئە‌وه که خۆ‌یشی پێ‌وه نه‌ین کردبوو. ئە‌وه ته‌که‌ی که خۆ‌ی به‌ده‌ستی خۆ‌ی به‌سه‌ر خۆ‌یدا هه‌ینابووی ده‌رکه‌وتبوو.

ته‌نیا په‌نایه‌ک که بووی له‌ ده‌ستی دابوو. له‌ناو بیابانی به‌ژی بێ‌ په‌ناییدا ما‌بو‌وه. له‌ نیوانیاندا هه‌یچ قسه‌یه‌ک نه‌کرا؛ هه‌موو قسه‌کان به‌سه‌رنج و نیگا ده‌رده‌پریا زۆ‌ر به‌توندی ده‌وترا و ده‌وترا، زۆ‌ر به‌مه‌ندی ده‌ببسترا.

پرتزان و چیمهن زۆ‌ر به‌سه‌رکه‌وتووی سه‌بری به‌کیان کرد. ئە‌یوب ناچار له‌سه‌ر دۆ‌شه‌که‌ی هه‌ستا و له‌ولاتره‌وه چی‌چکانه‌ی کرد و هه‌ردوو ئە‌ژنۆ‌ی له‌ ئامیز گرت. سه‌ری کرد به‌ناو سینگی‌دا، دایکی شه‌رواڵ و بلووزتیکی بۆ هه‌ینا وتی:

- ئە‌م گوممه‌زه بێ‌ ئیمام زایه‌ نه‌بوو.

ئە‌یوب چووه هه‌ویشخان؛ جله‌کانی گۆ‌ری و جله‌ ته‌ره‌کانی له‌وێ‌ دانا. به‌لاره‌ ملی چووه سه‌ر سه‌ره‌که، که هه‌یشه‌ له‌ناو ژووره‌که‌دا راخرا‌بوو. چهن پارویه‌کی خوارد و بێ‌ ده‌نگ چووه سو‌چی‌که‌وه دانیش‌ت. ره‌عنا دۆ‌شه‌که‌ی برده‌ هه‌وشه‌ تا له‌به‌ر خۆ‌ره‌که‌دا هه‌لی‌خات وشک بێ‌ته‌وه. چیمهن و پرتزان وه‌کو شتیکی سه‌مه‌ره‌ چاویانی گرتی. لوتیان ده‌گرت و سه‌ریان را‌ده‌وه‌شان‌د و پیتی پێ‌ده‌که‌نان. ئە‌یوب به‌سه‌رنج و ره‌فتاره‌کانیان زیاتر عاجز بوو تا به‌قسه‌کانیان. چۆ‌ن قسه‌ یه‌ک وشه‌ بوو، یه‌ک مه‌عنا، به‌لام سه‌رنج یه‌ک نگابوو، چهنها مه‌عنا له‌ پشتیدا بوو. چیدی نه‌یتوانی خۆ‌ی له‌به‌ر ته‌وژمی نگایاندا بگرێ‌، له‌ رۆ‌ح و ده‌روونی هه‌ل‌ده‌کو‌لی.

هه‌ستا له‌ ژووره‌که‌ بچیتته‌ ده‌ره‌وه. له‌ چه‌قی ده‌رگا‌که‌دا پرتزان وتی:

- بێ‌ ئە‌ملاوه چیمهن، ئیسه‌ بۆ‌گهن و بۆ‌سار ده‌مانکو‌ژی، ئە‌یوب ویستی جوابه‌ جه‌نگییان له‌گه‌ڵ بکات؛ به‌لام له‌گه‌ڵ ته‌وژمی تانه و ته‌شه‌ریکی زه‌خمتر رو‌وبه‌روو بوو:

- ئا لاچۆ‌ به‌ر ئە‌وه‌ ده‌ریا به‌ر به‌ با، با بێ‌ت [ده‌ستی گرت به‌به‌رلو‌وتیه‌وه و رووی وه‌رگێ‌را] خنکاین.

پرتزانیش وتی:

- هه‌یشه‌ قۆ‌رت و نیویکی باقییه‌ ده‌له‌میز.

ئە‌یوب هه‌یچی تری پێ‌ نه‌وترا. جوابه‌که‌یان گورچک برۆ ده‌مگروو. رکو نه‌فرت له‌ خۆ‌ی ده‌روونی گرتبوو؛ له‌ خۆ‌ی بێ‌زاربوو که بۆ‌چی ئا‌وای کرد. هه‌یچ که پێ‌وه‌ندییه‌که‌ی چاک نه‌کرد بوو، لێ‌یان نزی‌ک نه‌ببو‌وه؛ به‌لکو دوورتریش که‌وتبو‌وه. دیواریکی زۆ‌ر گه‌وره‌تر له‌ نیوانیاندا دروست ببوو له‌ پشت دیواره‌که‌وه پیتی ده‌وتن: «من وام کرد تا لیتان نزی‌ک بيمه‌وه، بۆ ئە‌وه‌ی دلتان بۆ‌م بسووتی، بۆ ئە‌وه‌ی وه‌ک خۆ‌تان بمین» به‌لام هه‌موو ئە‌م وتانه‌ غه‌یری گفتیکی ده‌روونی به‌هه‌یج زاری‌کدا نه‌هات و هه‌یج کام له‌و گوتی‌چکانه‌، نه‌یان بیست. هه‌روا که چه‌نها جار به‌ئاشکرا وتبووی و نه‌یان بیستبوو. خۆ‌ی له‌ ژووره‌که‌ی دایه‌ی دادیه‌وه. ئیتر وه‌ک جاران بۆ‌ن و به‌رامه‌ی گۆ‌ل و می‌خه‌ک و نه‌عنا رۆ‌حیان نه‌وازش نه‌ئ‌دا، کاتێ‌ که ده‌هاته ژووره‌وه پر به‌سییه‌کانی هه‌ل‌یده‌مژی و له‌ ده‌روونی خۆ‌یدا را‌یده‌گرت. زۆ‌رجار به‌دایه‌ی وتبوو: «هه‌رچی دیمه‌ ژووره‌که‌ی تۆ ئە‌وه‌ بۆ‌نه‌ خۆ‌شانه‌ لوتم خلیتک ده‌دن». به‌لام ئیسته‌ هه‌موو شتیکی بۆ‌نی نه‌فرتی ده‌دا. ئە‌م ژووره‌ ئە‌وه‌ندی که له‌بیری بوو هه‌ر په‌ناگه‌ی خه‌لو‌وت و ته‌نیا‌یه‌کانی بوو. هه‌موو رازونیاز و قسه‌کانی خۆ‌ی له‌ گوتی ئە‌م چوار دیواره‌دا، شار‌دبو‌وه، له‌ناو زاری ئە‌م ژووره‌دا - که وه‌ک گوتیه‌کی گه‌وره - ده‌می کردبو‌وه و ئە‌می گرتبو‌وه خۆ‌ی، درکان‌دبووی، دۆ‌لایی و جی‌ویانه‌کان، گۆ‌لی به‌ره‌وه

قالییه‌که، ته‌نانه‌ت مینتی بچووک به‌دیواره‌که‌وه گوتپرایه‌لی زۆربه‌ی رازه‌کانی بوون و بۆی درکاندبوون. بالنجه‌کان دامرکیننهری هه‌موو نا ئارامییه‌کانی ده‌روونی بوون و هه‌موو نه‌فره‌تیکیان گرتبووه‌ خو‌بان. به‌لام ئیستته چی؟ هه‌ر چوار دیوار و سوچ و که‌لینتی ژووره‌که، ته‌نانه‌ت دۆلاییه‌که‌یش پشکیننهر و ناوه‌خن دۆزه‌ی خوشکه‌کانی خو‌بان لی ماس دابوو. ئیتر ته‌م ژووره شوینی هه‌واندنه‌وه نه‌بوو؛ ئەمن نه‌بوو. بی ئیراده هه‌ستا. له‌ناو خویدا خو‌ی شارده‌وه و له‌ مال دهرکه‌وت. یه‌ک دوو کۆلان گه‌را.

هه‌ستی کرد ئەو چاوانه هه‌روان به‌شوئینیوه. نه‌ک ته‌نیا به‌شوئینیوه‌که له‌ناو ده‌روونییه‌وه سه‌یری ده‌که‌ن. هه‌ولیدا ئەوه‌نه بیریان لی نه‌کاته‌وه. بۆ ئەوه‌ی له‌ بیریان بکات و چیدی دلی نه‌خۆن، به‌هه‌لاتن چوو بۆ لای گورگی. خو‌ی له‌نگاو ته‌ماشای گورگیش ته‌زییه‌وه، هه‌ولی دده‌ا سه‌یری چاوه‌کانی نه‌کات. توتکه‌کانی به‌ست به‌کۆله‌کیکه‌وه و گورگی خسته شوین خو‌بی.

گورگی هه‌ردوو گوتی قوت و سه‌ری قیت گرتبوو. کلکی نابوو سه‌ر پشتی ده‌موقه‌پوسی کۆل، سه‌ره‌ یه‌ک تۆز باریک، ناو قه‌د باریک و مل و سینه‌ ته‌ستووور و به‌رز و چالاک. ئەیوب که سه‌یری گورگی ده‌کرد که‌یفی پیتی دده‌ات. گورگیش به‌ده‌ور ئەیوبدا خوله‌ی ده‌هات. دوا‌ده‌که‌وت، پیتش ده‌که‌وت و جاروبار خو‌ی له‌ ئەیوب هه‌لده‌ساوی. ئەیوب له‌ دووره‌وه چاوی به‌پشیلکه‌ی مال حاجی مینه‌ که‌وت که له‌ به‌ر کونی بن دیواریکدا خو‌ی ماس دابوو. ئەیوب له‌ جیگه‌ی خویدا ویتتاو سه‌رنجی گورگی به‌ره‌و لای پشیلکه‌که‌ راکیشا. پشیلکه‌که‌ زوو زوو چنگی ده‌کرد به‌ناو کونه‌که‌دا و ئەمیواند. گورگی چاوی به‌نیچیره‌که‌ی که‌وت. سه‌رو گوتی قوتکرده‌وه و گورگ ئاسا به‌ی ده‌نگ لیتی نزیک بۆوه و ته‌پی دا سه‌ری. له‌ عه‌رزه‌که‌دا تلاندییه‌وه. زیقه و قیژه‌ی پشیلکه، مړه‌ گورگی گورگی. پشیلکه‌که له‌ژیر

سکی ده‌رچوو، ئاوقه‌ی داربرقییک بوو. به‌چنگه‌ کرپی لیتی سه‌رکه‌وت. گورگی بۆی هه‌لده‌به‌زیه‌وه؛ پشیلکه‌که له‌ حه‌یوه‌تا خو‌ی حه‌وادا بۆ دیواره‌که‌ی نزیک دار ته‌له‌که. به‌لام چنگی گیرنه‌بوو که‌وته خواره‌وه. له‌ حه‌وادا خو‌ی باداوه و به‌چنگ و به‌سه‌ره‌وه که‌وت به‌سه‌ر گورگیدا. گورگی په‌لاماری دا؛ به‌لام پشیلکه‌که خو‌ی ده‌ریاز کرد. به‌ده‌ور گورگیدا خولایه‌وه، گورگی کایه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد و یه‌ک دوو چه‌پۆکی دا به‌سه‌ریدا؛ ته‌پی دا سه‌ری. پشیلکه له‌ژیر په‌نجه‌کانیدا وه‌ک ده‌مان هه‌ناسه‌ی دده‌ا. گورگی یه‌ک تۆز په‌نجه‌ی له‌سه‌ر شل کرد. پشیلکه‌که هیتدی بیۆوه، به‌یه‌ک هه‌لمه‌ت له‌ به‌ین پایه‌وه ده‌رچوو. به‌ره‌و مالتی حاجی مینه‌ وه‌رپیکه‌وت. له‌ چه‌قی دهرگا‌که‌دا که‌لپه‌ی تیتگیراند و فرتیدایه‌وه ناو کۆلان. پشیلکه‌که به‌ده‌ور خویدا خولایه‌وه و گیتز بیسو. گورگی ماتلی نه‌کرد. قه‌پی کرد به‌پشت ملیدا و به‌تونیدی رایه‌شاند. پشیلکه‌که شل بۆوه و سه‌رو ملی داشۆراند. گورگی نایه‌ عه‌رزه‌که‌ و چاک که‌لپه‌کانی تیتگیراند. کرپه‌کرپی وردبوونی ئیسکه‌کانی له‌ژیر که‌لپه‌کانیدا به‌رز بۆوه. گورپه‌که دواته‌کانه‌کانی خویدا. گورگی قه‌پۆسی لی توند کرد و گیراندییه‌ عه‌رزه‌که‌. که‌ف به‌لای ده‌مییدا هاتبووه خوار به‌ماندوویی ده‌پیراند. هه‌ناسه‌ی - که به‌توندی له‌ لوتییه‌وه ده‌رده‌چوو - خاک و خو‌لی عه‌رزه‌که‌ی لا دده‌ا. کاتی پشیلکه له‌ژیر که‌لپه‌کانیدا برست و حه‌ره‌که‌تی لپیرا، گرتی به‌ده‌مییه‌وه بردی بۆ که‌لاوا. له‌ سینه‌ریکدا داینا، ده‌م و لمبوزی لسته‌وه و هه‌ردوو چنگی نایه‌ سه‌ر لاشه‌که‌ و که‌لپه‌کانی تیتگیراند؛ دایدپراند. جه‌رگ و دل و ناوسکی پڑایه‌ عه‌رزه‌که‌ و ده‌می ناو خوینه‌که‌ی و لسته‌یه‌وه. ئەیوب توتکه‌کانی به‌رله‌لا کرد. توتکه‌کان به‌ترسه‌ ترس له‌ لاشه‌که‌که‌ نزیکبوونه‌وه. به‌لام گورج به‌مړیک پاشه‌کشیتی پی کردن و له‌ لاتره‌وه که‌وتنه‌ قوته. ده‌میان ده‌لسته‌وه و سواری شان و قۆلی یه‌کتر ده‌بوون، زوو زوو لایه‌کیان ده‌کرده‌وه به‌ره‌و لای گورگی، چاوه‌پروان که‌ لاشه‌که به‌جی به‌تلی.

درنده‌یی گورگی و کرپه کرپی وردبوونی ئیسکه‌کان له‌ژئیر که‌لپه‌کانیدا، حالی ئه‌یوبی تیکدا؛ به‌لام به‌سه‌رخویدا زال بۆوه و هه‌ستی کرد که نیازی به‌و بئ ره‌حمیی هه‌یه. هه‌ستی ده‌کرد که ده‌بئ گرفته‌کانی خوئی ئاوا به‌بئ ره‌حمیی چاره‌سه‌ر بکات. بۆخوئی به‌ئه‌زموون و ته‌جروبیکی چاکی ده‌زانی.

به‌م بۆچوون و باوه‌ره‌وه چاکتر سه‌یری گورگی کرد که چۆن خه‌ریکی داپاچینی که‌لاکه‌که بوو. گورگی ده‌م و لمبۆزی لسته‌وه‌وه لاشه‌که‌ی به‌جئ هه‌شت. ئه‌یوب به‌پیتی ته‌جروبه ده‌یزانی ته‌گه‌ر گورگی به‌چیتته که‌ناریکه‌وه و رابکشی ئیتر هه‌لناستی. هه‌شته زۆر له که‌لاکه‌که دوورنه‌که‌وتیوه فیکه‌ی بۆ کرد و له‌گه‌ل خوئی بردی. گورگی ته‌مجار چاکتر خوئی قیت کردبۆوه سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتوو له‌راویک و سکینک چاک له‌وه‌رپابوو. کلکی نایه سه‌ر پشت و که‌وته دوی ئه‌یوب.

ئه‌یوب له‌ کۆلانه‌کانی کازمخاندنا تۆزتیکی گه‌را، پاشان له‌ کۆلانه ته‌نگه‌به‌ریه‌که‌ی پال پیر محمه‌د داگه‌را بۆ خیا‌بانی ساحیلی و له‌پشت سینه‌مای وه‌زیری، چووه ناو قۆبی محمه‌ده کۆل. له‌ دوورره له‌گه‌ل عه‌زۆ چاویان به‌یه‌ک که‌وت. ئاگای لیبوو عه‌زۆ به‌دیتنی ته‌م خوئی شارده‌وه. ته‌م کاره ده‌بوو ته‌م بیکردایه؛ به‌لام ته‌م کردبووی. ئه‌یوب وا خوئی نیشاندا که چاوی پیتی نه‌که‌وتوو. به‌لاشییه‌وه گرینگه که بۆچی عه‌زۆ خوئی شارده‌ته‌وه. بۆ ته‌م باشتربوو، چوون ته‌م له‌وه‌ی که‌ رووبه‌رووی بیته به‌راستی سلئی ده‌کرد. به‌میشکییدا هات که به‌چیت له‌گه‌لی بیکات به‌شه‌ر؛ به‌لام له‌ دلّه‌وه به‌خوئی متمانه‌ی نه‌بوو، به‌خوئی دل قورس نه‌بوو. پای له‌ شوینی نه‌ده‌چوو؛ له‌گه‌لی نه‌ده‌کرد. به‌لام کاتئ چووه ناو قۆبییه‌که‌ی موسته‌فا مه‌ترسی توتکه‌کان که‌وته دلئی. بئ ته‌وه‌ی که‌ ماتلئ بکات به‌هه‌لاتن گه‌راپه‌وه. دنه‌ی گورگی ده‌دا و زوو زوو حه‌له‌ حه‌له و کس کسی بۆ ده‌کرد. به‌هه‌ر دنه‌یه‌کی ئه‌یوب گورگی زیاتر خوئی قوت ده‌کرده‌وه و

به‌رده‌وام ده‌میراند. کاتئ گه‌یشتنه که‌لاوا، عه‌زۆ یه‌کن له‌ توتکه‌کانی گرتبوو خستبویه ناو ته‌لیسیکه‌وه و که‌وتبووه شوین دانه‌که‌ی تر. به‌چاوپیکه‌وتنی یه‌ک هه‌ردووکیان وره‌یان له‌ ده‌سدا، به‌لام ئه‌یوب سوور بوو که ده‌بئ تۆله‌ی خوئی بکاته‌وه، عه‌زۆ چهن هه‌نگاوئیک چووه دواوه. ئه‌یوب هه‌نگاوئیک چووه پیش سه‌یری نیوچاوانی یه‌کیان ده‌کرد ده‌ستیان مشت کرد و گرتیان خسته نیوچاوانیان. له‌ دووروه خسته‌یان له‌یه‌ک ده‌کرد. به‌لام وره‌ی ده‌سته‌وئیکه بوون له‌ هه‌چیاندا نه‌بوو. عه‌زۆ له‌وه‌ی که‌ چوو بووه دواوه و مه‌یدانی خالی کردبوو په‌شیوان بوو. هه‌نگاوئیک هاته پیشه‌وه. به‌هاتنه پیشه‌وه‌ی عه‌زۆ گورگی مرانه‌ی و که‌لپه‌کانی نیشاندا. ئه‌یوب به‌م مره‌و گورگی وه‌ک پالپشتیکی به‌متمانه و پشتیوانیکی به‌باوه‌ری په‌یدا کردبئ، وره‌ که‌وته دلّیه‌وه لیتی چووه پیش. عه‌زۆ کشاوه. تۆزتیکی لای ئه‌یوبی گرت و له‌ گورگی دوورکه‌وته‌وه. ئه‌یوب لای لی گرت. عه‌زۆ که‌وته نیوانیا‌نه‌وه. عه‌زۆ پیشتر لاشه‌ی پشیله‌که‌ی دیبوو. به‌چاوپیکه‌وتنی ته‌ژنۆی شل ببوو. په‌له‌ په‌لیشی کردبوو که نه‌یینه‌وه به‌سه‌ریا؛ به‌لام به‌ترس و وه‌حشه‌ت نه‌یتوانیبوو. ئه‌یوب هه‌ستی به‌ترس له‌ عه‌زۆدا کردبوو. به‌لام هه‌شته وره‌ی ته‌وه‌ی نه‌بوو که په‌لاماری بدات و ده‌سته‌ویه‌خه‌ی ببیت عه‌زۆ سه‌یری ده‌ورو به‌ری خوئی کرد.

ئه‌یوب ره‌وتی ته‌ماشاکه‌ی خوئنده‌وه. ده‌ورو به‌ری عه‌زۆ به‌ردی تیدا نه‌بوو ئه‌یوب گورج دوو خپکه به‌ردی به‌بئ له‌ عه‌رزه‌که هه‌لکه‌ندو هه‌لیگرته‌وه. عه‌زۆ به‌پشتا چووه دواوه خویدا په‌نای دیواره‌که. سه‌یریکی دیواره‌که‌ی کرد. به‌رز بوو. له‌به‌ر دیواره‌که‌شدا هه‌چ شتیکی نه‌دی که به‌چیتته سه‌ری و خوئی ده‌ریاز بکات. له‌به‌ر پێیدا به‌ردئیک بوو، به‌پئ خه‌ریکی بوو که هه‌لیبکه‌نئ، به‌لام بۆی نه‌جولا. یان ته‌م ده‌ست پاچه ببوو نه‌یتوانیبوو. ئه‌یوب ته‌وه‌ی ده‌زانئ ته‌گه‌ر عه‌زۆ شتیکی به‌ده‌سته‌وه‌بئ ده‌یوه‌شینئ. پیش ته‌وه‌ی که‌ ته‌و بکه‌وئیتته ده‌ست ئه‌یوب ده‌بئ ده‌ست بوه‌شینئ. له‌ حه‌وزی

په‌ریه‌که و پیش ده‌ستی بکات. بوی پازاوه به‌رده‌که‌ی کیشا به‌لاقییدا. عه‌زۆ ده‌ستی کرد به‌گریان و خویدا به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا. مه‌جالی قسه نه‌بوو، یان نه‌مابوو. تۆله‌بوو ده‌بوو به‌سه‌ندریتته‌وه.

ئه‌یوب به‌ردیکی تری تیگرت. مینشکی کاری نه‌ده‌کرد. خوین به‌رچاوی گرتیوو. عه‌زۆ په‌لاماری به‌ردیدا، ئه‌یوب گورج هه‌لیکوتایه سه‌ری. عه‌زۆ له شه‌ردا کۆنه‌کار بوو. به‌ئانقه‌سه‌ت خویدا به‌عه‌رزدا؛ به‌لام ئه‌مجاره به‌هه‌له‌داچوو. نه‌یتوانی ئه‌یوب ته‌کان بدات. ئه‌یوب له عه‌رزه‌که‌دا چاک تالان‌دییه‌وه ده‌م و لوتی هه‌موو ببوو به‌خوین. عه‌زۆ هه‌ردوو ده‌ستی گرتیوو به‌سه‌ر چاویه‌وه و له‌ژیره‌وه ده‌بِقیرانند.

ئه‌یوب بۆ یه‌ک کات ویستی به‌خرایی تۆله‌که‌ی بکاته‌وه. به‌لام ده‌ستی تیی نه‌چوو. له‌سه‌ر سینگی هه‌ستا. عه‌زۆی هه‌ستانه‌وه و له‌که‌لاوا کردیه‌ ده‌روه. عه‌زۆ به‌گریان هه‌له‌هات. ئه‌یوب توتکه‌که‌ی له‌ناو ته‌لیسه‌که‌دا ده‌ره‌یتنا و له‌که‌لاوا ده‌رکه‌وت. کاتێ مانده‌نه‌وه نه‌بوو. به‌ره‌و پارکی شار به‌رپیکه‌وت. چوو له‌ناو پۆله بییه‌کان که له‌لای خوارووی پارکه‌وه بوو. له‌قهراخ چه‌م خۆی شارده‌وه. له‌سه‌ر گیاکان پاکشا. هه‌ردوو ده‌ستی نایه‌ پشت سه‌ری و چاوه‌کانی به‌ست. به‌لام گورج چاوی کرده‌وه. چه‌زی نه‌کرد بییه‌ستی. ده‌یوبست ئه‌م دنیا‌یه‌ی که ئیسته‌ بووی بیبینی. گهرچی هیچ هه‌ست و بۆچوونییکی تایبه‌تی پێ نه‌بوو. به‌لام له‌ده‌روونه‌وه، له‌ دنیا‌ی ناو‌خۆیه‌وه هه‌ستی به‌ئارامی و ئوقره‌ ده‌کرد. بیری که‌وته‌وه که شوینه‌که‌ی بۆ ئه‌وه نابێ زۆر لێی بمینیتته‌وه. ئه‌گه‌ر که‌وته مه‌ترسی مه‌جالی ده‌رچوونی نابیت. له‌ناو بییه‌کاندا هاته‌ ده‌روه، چوو له‌ناو پارک. چوو له‌لای په‌یکه‌ری دیو و فریشه‌که ویستا. که په‌ریه‌که به‌سه‌ر دیتوه‌که‌دا زال‌ببوو. خه‌ریک بوو به‌شمشیر سینگی ده‌دری. ئه‌یوب له‌ده‌ست و ده‌موچاوی شوورد و خۆی فینک کرده‌وه؛ له‌گوتی چه‌وزه‌که‌دا دانیشته‌. گورگیش له‌ناوی چه‌وزه‌که‌ی

خوارده‌وه و له‌ته‌نیشته‌ ئه‌یوبه‌وه ویستا. له‌دوره‌وه چاوی به‌باوکی که‌وت که له‌ناو پۆله‌بییه‌کاندا هاته‌ ده‌روه. توتیکی به‌ده‌سته‌وه بوو؛ به‌ره‌و لای ئه‌یوب ده‌هات. ئه‌یوب هه‌ستا. به‌هه‌ستانی ئه‌م گورگی قوت بۆوه و به‌ره‌و باوکی ئه‌یوب م‌راندی. سه‌عی به‌توره‌یی ئه‌یوبی بانگ کرد. ئه‌یوب له‌جینگه‌ی خۆی ته‌کانی نه‌خوارد. گورگی چه‌ن جار له‌سه‌عی وه‌ری. سه‌عی له‌دوره‌وه به‌ردیکی بۆ چه‌وادا؛ به‌لام گورگی ده‌رنه‌چوو، به‌لکو له‌سه‌عی نزیکتر بۆوه. سه‌عی تۆله‌که‌ی فریدا، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌یوب سلێ لێ نه‌کات. سه‌عی زۆری نه‌مابوو به‌ئه‌یوب نزیک بیتته‌وه. هه‌نگاوه‌کانی توندتر کرد. ئه‌یوب گورگی تی کسدا و خۆی هه‌له‌هات. سه‌عی له‌جینگه‌ی خۆی دانیشته‌. ئه‌یوب له‌دوره‌وه فیکه‌ی بۆ گورگی کرد.

۸۱/۱۲/۳۰

ته‌واو